

PONEDELJEK, 10. DECEMBER 2007

PRESEDUJOČI: GOSPOD PÖTTERING

Predsednik

(Seja se je začela ob 17.00.)

1. Nadaljevanje zasedanja

Predsednik. – Razglašam nadaljevanje zasedanja Evropskega parlamenta, ki je bilo prekinjeno v četrtek, 29. novembra 2008.

2. Izjava predsednika

Predsednik. – Teroristična organizacija ETA je 1. decembra v Capbretonu v Franciji ustrelila dva pripadnika španskih varnostnih sil. Mlad, 24-letni španski policist Raúl Centeno je umrl takoj, drugi policist, Fernando Trapero, star 23 let, pa je bil hudo ranjen in je umrl prejšnjo sredo.

Gospa in gospodje, v imenu vseh vas želim izraziti iskreno sožalje družinama žrtev.

Prav tako želim posredovati sporočilo solidarnosti Špancem, španskim oblastem in državnim demokratičnim institucijam ter zlasti varnostnim silam. Evropski parlament obsoja vsakršno uporabo nasilja kot sredstva za doseg cilja. Terorizem je napad na svobodo in demokracijo. Proti terorizmu se je treba boriti in ga odpraviti z vsemi razpoložljivimi sredstvi pravne države. Za terorizem ne sme biti nobenega opravičila. V boju proti terorizmu ne smemo popuščati. Tako teroristične grožnje ne bodo nikoli spravile demokracije na kolena.

Prepričan sem, da se vsi strinjamo glede teh načel. Hvala.

(Ploskanje.)

3. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik.

4. Sestava Parlamenta

Predsednik. – Glas Romunov in njihove interese bo v Evropskem parlamentu zastopalo 35 romunskih poslancev. Kot predsednik Evropskega parlamenta želim našim novim kolegom poslancem, ki jih veliko že poznamo po njihovem dosedanjem delu, veliko uspeha v naslednjih 18 mesecih njihovega mandata.

Ob tej priložnosti se še enkrat zahvaljujem vsem poslancem romunskega parlamenta, ki so bili opazovalci od septembra 2005 in poslanci Evropskega parlamenta od 1. januarja letos. Zahvaljujem se vam za prizadevno delo in zavezanost evropski enotnosti.

(Ploskanje.)

Ponovno se je izvolilo 13 prvih poslancev Evropskega parlamenta in upam, da bodo svojim novim kolegom poslancem pomagali pri celostni in zelo hitri vključitvi v delo Parlamenta, da bodo skupaj prispevali k uspešnosti projekta evropskega združevanja v korist svojih volivcev.

Seznam teh poslancev je objavljen v zapisniku današnje seje. Ponovno izrekam dobrodošlico našim kolegom poslancem iz Romunije⁽¹⁾.

5. Podpis aktov, sprejetih v postopku soodločanja: glej zapisnik.

⁽¹⁾ Za več informacij o sestavi Parlamenta: glej zapisnik.

6. Obravnavanje predlogov sprememb za plenarno zasedanje v odborih (člen 156): glej zapisnik.

7. Predložitev dokumentov: glej zapisnik.

8. Vprašanja za ustni odgovor in pisne izjave (predložitev): glej zapisnik.

9. Peticije: glej zapisnik.

10. Posredovanje besedil sporazumov s strani Sveta: glej zapisnik.

11. Brezpredmetne pisne izjave: glej zapisnik.

12. Sklep o nujnem postopku: glej zapisnik.

13. Boj proti terorizmu (vloženi predlogi resolucij): glej zapisnik.

14. Razpored dela: glej zapisnik.

15. Enominutni govori o zadevah političnega pomena

Predsednik. – Naslednja točka so enominutni govori o zadevah političnega pomena.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). - (EL) Gospod predsednik, kolegi poslanci, kot veste, med Unijo in Južno Korejo potekajo pogajanja o oblikovanju območja proste trgovine. V okviru parlamentarnega nadzora sem Komisijo opozoril na vprašanje, ki je zelo pomembno za gospodarstvo nekaterih predelov Grčije in tudi drugih regij.

Gre za izredno visoke uvozne dajatve za konzervirano sadje, ki jih je uvedla Južna Koreja. Poznamo omejitve vloge, ki jo lahko ima Parlament pri oblikovanju zunanje trgovinske politike.

Vendar skrivnostna pogajanja Komisije ne smejo pomeniti pomanjkanje preglednosti in demokratične odgovornosti, vsaj ne znotraj sistema EU.

András Gyürk (PPE-DE). – (HU) Gospod predsednik, hvala za besedo. Gospe in gospodje, ruske volitve 2. decembra nas morda navdajajo s strahom. Opazovalci OVSE in Evropskega sveta, ki so sploh lahko pridobili vizume, so poročali o resnih zlorabah. Pred volitvami so vladne sile storile vse, da bi onemogočile nasprotujoča politična gibanja. Njihova prizadevanja so rusko družbo oropala najpomembnejšega stebra demokracije, in sicer volilne pravice. Prepričani smo, da si Evropa ne sme zatiskati oči v zvezi s protidemokratskimi procesi. Pod nobenim pogojem ne sme poudarek na stabilnosti vlade upravičiti omejevanje svobode izražanja in volilne pravice. Ne smemo pozabiti, da se država, ki znotraj svojih meja uporablja politiko sile, ne bo odvrnila od uporabe takšne politike tudi v mednarodnih odnosih. Menimo, da ni druge možnosti, kot da se okrepi sodelovanje med Evropsko unijo in Rusijo. Hkrati mora vsak dvostranski odnos vedno temeljiti na ohranjanju spoštovanja človekovih pravic in resnični vzajemnosti. Hvala.

Predsednik. – Naredil sem napako. Po pomoti sem prebral PPE-DE namesto PSE, kar seveda ni sprejemljivo. Zato imata predstavnika skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu besedo zdaj.

Antonio Masip Hidalgo (PSE). - (ES) Gospod predsednik, hvala za vaše besede v imenu celotnega Parlamenta na začetku seje o terorizmu, katerega žrtev sta bila mlada Španca. Najlepša hvala, gospod predsednik.

Naj vas spomnim, da so bili 16. maja v Rigi pridržani Španca Miguel Ángel López in Edén Galván ter pet Portugalcev, ker so odstranili nekaj latvijskih zastav, ki so visele na uličnih svetilkah.

S tem niso mislili nič slabega, pri čemer do predhodnega zaslišanja niso imeli nobene pravne pomoči, na zaslišanju niso imeli tolmača, za pogovor z odvetnikom pa so imeli na voljo le nekaj sekund. Policija jih je pretepla in pridržani so bili v osami. Eden od njih je teden dni čakal na zdravila za svojo bolezen.

Nekaj jih je v zaporu preživel 13 dni, preden so jih izpustili brez obtožnice. Miguel Ángel in Edén Galván sta v zaporu preživela 19 dni. Ta nočna mora se je novembra končala z varščino 4 000 EUR za posameznika.

Vem, da obstaja več primerov neprimerne ravnanja zaradi domnevnih kaznivih dejanj v zvezi z latvijskimi simboli, kar je po mojem mnenju zelo resno. Na današnji dan človekovih pravic predsednika, ki se zavzema za človekove pravice, pozivam, naj latvijskemu predsedniku pisno izrazi našo veliko zaskrbljenost.

Inés Ayala Sender (PSE). - (ES) Gospod predsednik, tudi jaz se vam zahvaljujem za besede o umoru policistov v Capbretonu.

Poleg tega imam pritožbo v zvezi z žalostnim dogodkom v tem parlamentu, ko je bil na obisku predsednik španske vlade, José Luis Rodríguez Zapatero. Kot Španec in predstavnik evropskih državljanov v Parlamentu težko razumem, kako je lahko naša institucija povabila španskega predsednika in nato ni storila vse, kar je v njeni moči, da bi zagotovila dostojen obisk. To so zlasti opazili v večinski politični skupini, ker se je zdelo, kot da bi skupina dobila ukaz, o čemer so pisali mediji v moji državi.

Menim, da smo zapravili čudovito priložnost za izboljšanje prepoznavnosti proevropskih povezav, ki obstajajo med Parlamentom in Španci, ki jih je takrat tukaj zastopal predsednik njihove vlade. Ta institucija ni zagotovila ravni gostoljubja, ki bi jo pričakovali španski in evropski državljani.

Na srečo je španski predsednik velikodušno in z odločnim proparlamentarnim odnosom raje govoril o standardu in raznolikosti razprave ter o izvrstni dobrodošlici, ki so mu jo izrekle ostale skupine ter veliko španskih državljanov, ki so ga pozdravili pred poslopjem Sveta.

Upam, da boste s pomočjo svojih številnih izkušenj, gospod predsednik, ter vaše sedanje odgovornosti v vlogi predsednika tega parlamenta lahko popravili ta ponesrečen vtis in preprečili, da bi se ponovil.

Predsednik. – Predsednik je vedno zadovoljen, kadar je plenarno zasedanje polno, zlasti zaradi takšnih razlogov.

Metin Kazak (ALDE). - (BG) Gospod predsednik, kolegi in kolegice, Bolgarija je s pristopom v Evropsko unijo prispevala delujoč model strpnosti, ki je edinstven za Balkan in Evropo. Gradi na ravnovesju med načelom vključenosti manjšin na vsa področja političnega, družbenega, gospodarskega in kulturnega življenja države ter načelom ohranjanja njihove etnične in verske identitete. Ta model je omogočil način, da se medetnične napetosti v Bolgariji, ki so posledica tako imenovanega „procesa oživitve“, premaknejo z mrtve točke. Točno ta model je s tem, ko je etnične spore preoblikoval v politični proces, obnovil dobre sosedske odnose med kristjani in muslimani.

V razvoju bolgarskega etničnega modela ima temeljno vlogo gibanje za pravice in svoboščine. To gibanje kot največja liberalna stranka na Balkanu brani osebne pravice in svoboščine ter štiti manjšine, kakor določa zakon, je v skladu z evropskimi vrednotami in ne temelji na izvoru ali veri. Za razliko od drugih sosednjih držav stranka Gibanje za pravice in svoboščine ni nikoli posegla po nasilnih metodah, niti v obdobju najhujših povračilnih ukrepov, ki jih je zagrešil komunistični režim. Nikoli ni podpirala odstopnih zamisli ali ukrepov, ampak si prizadeva za soglasje vseh demokratičnih strank na nacionalni in evropski ravni za odločno nasprotovanje novim težnjam po etnični, rasni ali verski nestrpnosti.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Gospod predsednik, zloraba pesticidov in neustrezno upravljanje z odpadki sta poslabšala kakovost tal in pomenita grožnjo za naše državljane. Ena od naših prednostnih nalog bi morala biti, da njim in prihodnjim generacijam zagotovimo možnost proizvodnje zdrave hrane.

Rešitve, predlagane v poročilu gospe Gutiérrez-Cortines, ki vključuje seznam onesnaženih območij v vsaki državi članici in strategijo za izboljšanje razmer v teh območjih, so nedvomno korak v pravo smer, pri čemer upam, da bo takšnih korakov še več.

Vendar kemična onesnaženost in odprava njenih posledic ni celotna zgodba. Pojavila se je tudi nova in še bolj zaskrbljujoča težava, povezana s povečano proizvodnjo gensko spremenjene hrane, in sicer biološka onesnaženost. Zagotavljam vam, da je gensko spremenjena hrana nevarnejša od kemične onesnaženosti. Medtem ko se borimo proti kemični onesnaženosti, se moramo hkrati boriti tudi proti biološki onesnaženosti. EU mora odločno zavrniti uvedbo gensko spremenjenih organizmov v hrano.

Milan Horáček (Verts/ALE). - (DE) Gospod predsednik, volitve v duno 2. decembra so ponovno pokazale, da v Rusiji ne smemo pričakovati presenečenj. Velike spremembe v volilni zakonodaji, zaprtje in odstranitev

potencialnih nasprotnikov, kot je Hodorkovski, ter večkratne aretacije Garryja Kasparova so povzročili namerno razdelitev in ustrahovanje opozicije.

Dosežki kampanje združene Rusije nas niso navdušili. Če zmaga Putinova stranka, demokracija izgubi. Ta uspešnost je še bolj vprašljiva zaradi dejstva, da v Parlamentu ni nobene stranke, ki bi bila kritična do vlade. Te volitve ne kažejo na nobeno skupno podlago za odnose med Evropo in Rusijo, ki bi temeljili na demokraciji, človekovih pravicah in pravni državi. Ta nespodbudni zadnji izid dogodkov nikakor ne pomeni nič dobrega za predsedniške volitve marca 2008, pri čemer nas hkrati opozarja na pomen našega razumevanja vrednot.

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL). – (FR) Gospod predsednik, zahvaljujem se vam za izjavo v imenu naše institucije o obsojanju umorov, ki jih je zagrešila organizacija ETA.

Preden preidem k svojemu vprašanju, bi rad povedal, da sem se prejšnji teden imel priložnost srečati z gospo Yolando Pulecio, katere hči Ingrid Betancourt je, kot veste, pridržana kot talka organizacije FARC od leta 2001. Parlamentu in Komisiji, Evropskim institucijam, zdaj posredujem njeno sporočilo, in sicer, da je temeljna vloga Unije, da podpre posredovanje Huga Cháveza, predsednika Venezuele, in francoskega predsednika Sarkozyja. Evropske institucije so v okviru portugalskega predsedstva 9. oktobra prav tako podprle to posredovanje.

To je zelo pomembno, ker se tako odpira pot za posredovanje, da se bo končalo trpljenje več talcev, ki so že dolgo pridržani, in omogočilo ponovno ureditev razmer v zvezi s sporom v Kolumbiji.

Zato Evropske institucije pozivam, naj navedene besede gospe Yolande Pulecio, matere Ingrid Betancourt, ne naletijo na gluha ušesa.

(Ploskanje.)

Gerard Batten (IND/DEM). – Gospod predsednik, 23. novembra je bila prva obletnica umora mojega volivca, Aleksandra Litvinenka, kar je bilo dejanje jedrskega terorizma, ki ga je podprla država. Snov, ki je bila uporabljena za njegov umor, polonij 210, je strogo nadzorovana in lahko izsledljiva do svojega izvora v Rusiji, celo do prvotne serije, iz katere izhaja. Zločin je lahko odobril le vrh ruskega političnega sistema.

Britanski organi so zahtevali izročitev ene same osebe, Andreja Lugovoja, vendar umor ni bil dejanje posameznika: vpletena je bila izurjena ekipa agentov. Britanska vlada je zagotovila, da je gospod Lugovoj v celoti odgovoren, zato da bi odvrnila pozornost od dejanske krivde. Sum krivde kaže nazaj v Kremelj. Če predsednik Putin ni naročil tega dejanja, zagotovo ve, kdo je kriv.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). – (RO) Gospod predsednik, ob koncu leta Evropska komisija pripravi poročilo o omejitvah dostopa na trg dela.

Menim, da mora to poročilo nujno poudariti naslednji zadevi: prvič, omejitve za nove države članice so neupravičene, ker njihov pristop ni povzročil nobenih neravnovesij na trgih drugih držav Evropske unije, drugič, te omejitve ne smejo preseči prvih dveh let, določenih v evropski delovni zakonodaji.

Formula 2+3+2 se v državah članicah običajno uporablja kot odziv na določene aktualne politične zahteve.

Zato menim, da je treba vzpostaviti trdno stališče Evropskih institucij v prvih dveh letih, da se ustavi neupravičeno oviranje gibanja delovne sile.

Prav tako želim, da se potrdi načelo prednosti Skupnosti v razpravah Parlamenta o evropski modri kartici, ki bo omogočila uvoz delovne sile več kot 20 milijonov ljudi iz držav zunaj Evropske unije.

V skladu s tem načelom ni prav, da se delavci iz na novo pridruženih držav članic Evropske unije obravnavajo strožje kot delavci iz tretjih držav.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – Gospod predsednik, širitev schengenskega območja je čudovito božično darilo za Evropejce 21. stoletja, vendar je nastala nova evropska zavesa za naše sosednje države Ukrajino, Rusijo, Moldavijo in Belorusijo: finančna in birokratska zavesa, ki nadomešča nekdanjo železno zaveso. Prej so lahko naši sosedje za potovanje v mnoge nove schengenske države vizum dobili brezplačno ali po znižanih cenah. Zdaj morajo plačati med 35 in 60 EUR. To je v nekaterih od teh držav tretjina mesečne plače.

Finančni dobiček zaradi vizumske takse vpliva na EU negativno. Za običajne sosednje države je postala EU oddaljena dežela. Navsezadnje, več ljudi kot obišče EU, več jih lahko vidi, kako živimo, kar bo hkrati koristilo naši turistični industriji. Tudi finančno je bolje dovoljevati kot omejevati.

Ne potrebujemo evropske trdnjave. Obračam se na svoje kolege in predsednika Parlamenta ter jih prosim, da pozovejo Svet, da oceni razmere v zvezi z vizumsko takso za naše vzhodne sosednje države.

Toomas Savi (ALDE). – Gospod predsednik, opozarjam na dokument, s katerim se bo Parlament začel ukvarjati: predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi uredbe (ES) št. 1228/2003 o pogojih za dostop do omrežja za čezmejne izmenjave električne energije.

Zaskrbljen sem, ker predlog Komisije ne vsebuje člena, ki bi državam članicam dovoljeval, da omejijo uvoz električne energije iz tretjih držav, če so okoljski predpisi v teh državah manj strogi kot predpisi, ki veljajo v Evropski uniji.

Evropska unija ne sme popuščati dobaviteljem energije, ki proizvajajo elektriko po nizki ceni, ampak s katastrofalnimi posledicami za okolje. To bi bila popolna izdaja naših vrednot, prav tako bi bilo nepošteno do evropskih dobaviteljev energije, ki izpolnjujejo potrebne standarde.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Gospod predsednik, navezujem se nazaj na govora svojih kolegov poslancev in želim podati pripombe o volitvah v Rusiji. Pri tem sem se spomnil na staro šalo o tem, kako si lahko vsak Američan sam izbere avto, ki pa mora biti črn Ford. Vendar imam vtis, da si je veliko evropskih politikov oddahnilo, ker obstaja nekakšna stalnost, in da je v Rusiji še vedno nekdo, s komer lahko govorijo.

Seveda razumem gospodarske interese posameznih držav članic EU, zlasti večjih, ter posameznih lobističnih skupin in posameznih industrij, vendar naše tiho strinjanje z nespoštovanjem človekovih pravic v Rusiji ter zatiskanje oči in ušes Evropske unije lahko le spodbudi ruske organe, da bodo še naprej zapirali vedno več Kasparovov. Bolj kot v EU prikrivamo dogajanje v Rusiji in manj kot o tem govorimo, močnejša je politika zatiranja v tej državi, tako preprosto je to; zato predlagam, da spregovorimo o tem, kar se dogaja v Rusiji, ker se dogajajo slabe stvari.

Gisela Kallenbach (Verts/ALE). - (DE) Gospod predsednik, opozarjam na položaj bolgarske umetnostne zgodovinarke Martine Baleve in njenega nemškega kolega s Svobodne univerze v Berlinu, Ulfa Brunnbauerja. Grozili so jima s smrtjo in njuno znanstveno delo na področju slikarstva je izpostavljeno sovražnim kampanjam, ki jih zlasti izvajata televizijska postaja Skat TV in radikalna stranka Ataka. Nedavno je ob koncu evropske volilne kampanje stranke Ataka na panoju pisalo: „Baleva na morišču – nemški Žid na grmadi.“ Bolgarsko javno tožilstvo junijske pritožbe zaradi javnega spodbujanja k umoru še ni obravnavalo. Zaradi varnostnih razlogov je gospa Baleva za zdaj v Nemčiji; zadevna TV postaja pa ponuja nagrado za podatke o tem, kje se nahaja. Bolgarska vlada se na to ne odziva, kar je za državo članico nezaslišano in nedopustno.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Gospod predsednik, v Lizboni je potekal vrh EU–Afrika V dogovorjeni skupni izjavi se je velik poudarek namenil sporazumom o sodelovanju med Unijo in afriškimi državami. Po besedah zadevnih komisarjev, gospoda Mandelsona in gospoda Michela, bodo ti sporazumi spodbudili razvoj Afrike.

Ne glede na dejstvo, da že več let dajemo prednost gospodarski pomoči pred politično, je vredno premisliti, kaj lahko še ponudimo afriškim državam, če vemo, da se je na primer v zadnjih 15 letih izvoz EU na afriško celino povečal za 84 %, kar je revne države prisililo, da so 57 % svojega BDP namenile uvozu hrane, ki bi jo sicer lahko proizvedle doma.

To sodelovanje bo koristilo le velikim evropskim podjetjem. Ne slepimo se in bodimo pošteni: pošiljamo denar, ki ga nato vzamemo nazaj.

Pál Schmitt (PPE-DE). – (HU) Hvala, gospod predsednik. V romunskih volitvah v Evropski parlament so mandat dobili štirje madžarski poslanci: Magor Csibi, Csaba Sógor, László Tőkés in Iuliu Winkler. To je pomemben izid in čudovita priložnost za madžarsko skupnost, da se bori za enako avtonomijo, kot v praksi obstaja v celotni Evropi, izobrazbo v maternem jeziku in neodvisno univerzo v madžarskem jeziku.

Zlasti želim izpostaviti škofa Lászla Tókésa, s katerim je Parlament pridobil poštenega in odkritega poslanca, ki je predan demokraciji in človekovim pravicam. Izvoljen je bil kot neodvisni posamezni kandidat, ki ni na nobenem strankarskem seznamu, kar se je do zdaj redko zgodilo. K njegovemu uspehu na volitvah je v veliki meri pripomogla njegova poštena kampanja, ki je temeljila na vrednotah na podlagi človekovih pravic. Škof Tőkés je s svojimi dosedanjimi dejavnostmi postal nekakšna legenda v madžarski politiki, k čemur je prispevala tudi njegova vloga v romunskem prehodu k demokraciji ter vztrajni boj za največjo domačo nacionalno manjšino v Evropi, madžarsko skupnost v Romuniji. Menim, da je moja dolžnost, da v imenu delegacije madžarske ljudske stranke izrečem dobrodošlico našim rojakom, izvoljenim predstavnikom madžarske skupnosti na ozemlju Romunije. Hvala.

Maria-Eleni Koppa (PSE). – (EL) Gospod predsednik, danes želim na plenarnem zasedanju postaviti vprašanje v zvezi z letalsko družbo Olympic Airlines. Menim, da je grška vlada opustila vsa prizadevanja za pogajanja o prihodnosti Olympic Airlines, s čimer je neizbežni sklep evropskega sodišča postal že vnaprej jasen.

Za takšno nesprejemljivo stališče ni nobenega opravičila, saj kot je znano, je Evropska unija v okviru svoje regionalne politike že priznala potrebo po okrepitvi te letalske družbe s sodobno opremo, da se zagotovijo dnevne povezave z oddaljenimi otoki te države.

Jasno je, da je grška vlada na podlagi prehitrega sklepanja zavrgla vse pravice in vsako priložnost za pogajanja za ohranjanje delovnih mest, s čimer je povzročila ogromne socialne težave. Hkrati so se tiho odstranile vse zahteve, s katerimi bi se preprečila razpršitev neopredmetenih sredstev družbe Olympic Airlines, ki imajo precejšnjo gospodarsko vrednost.

Tako sta grška vlada in Evropska komisija v imenu konkurence dosegli, da Grčija postaja drugorazredna destinacija. Temu bodo nasprotovale vse sile, ki si prizadevajo za prihodnost te države kot pomembne turistične destinacije.

Zsolt László Becsey (PPE-DE). – (HU) Hvala, gospod predsednik. Ponovno imamo razlog za zaskrbljenost zaradi etnične raznolikosti v regiji Vojvodina v severni Srbiji, saj je Evropski parlament večkrat odločil, da je treba to vrednato zaščititi. V skladu s sporazumom o ponovnem sprejetju, v katerega je Srbijo sicer nepošteno prisila Evropska unija, nekatere ocene kažejo, da bo treba več deset tisoč ljudi, ki nezakonito prebivajo v priključenih državah članicah, poslati nazaj v Srbijo. Ker srbska vlada nima strategije za ponovno socialno in geografsko vključevanje te množice ljudi, srbska ustava zaman prepoveduje kakršne koli spremembe v deležu etničnih skupin prek poravnave, če se ponovno sprejete osebe ne naselijo v svoje prvotne kraje, ampak v Vojvodino, ki je razvitejša regija. Ni naključje, da se tudi prazna stanovanja tukaj uvrščajo na policijski seznam. Poleg tega se lokalni prebivalci upravičeno bojijo vala beguncev s Kosova. Napetosti so še povečali vojaški popisi novejših zgodovine, v kateri so bili Madžari v Vojvodini lojalni srbski državljani, vendar jih država, ki je partnerica za mir v Natu in ki si prizadeva za mirno rešitev spora na Kosovu, obravnava kot neupravičene. Hvala, gospod predsednik.

Marianne Mikko (PSE). – (ET) Gospe in gospodje.

Evropa na račun liberalizacije energetskega trga ne sme žrtvovati varnosti. Vsaj ne, dokler tretje države uporabljajo energijo kot orodje zunanje politike.

S kupovanjem plinovodov v Moldaviji je ruska družba Gazprom izkoristila zamrznjen konflikt v Pridnestrju in prekinila dobavo plina ter zaprla izvozne poti.

Glede na ranljivost Moldavije sem prepričan, da bo vzpostavljanje novih partnerstev med različnimi tržnimi regijami, državami članicami in tretjimi državami, ki ustrezajo našim merilom, spodbudilo našo varnost oskrbe z energijo.

Manjše države članice si morajo še bolj prizadevati, da si zagotovijo to varnost. Estonsko gospodarstvo in vojska sta se morala morda nič kolikokrat podrediti gospodarstvu in vojski naše sosede ter sta veliko manjša od gospodarstva in vojske osvajalske Rusije.

Za Estonijo imata proizvodnja in distribucija energije strateški pomen. Menim, da se glede na to določena podjetja ne bi smela ločevati in bi morala ostati v državnem lastništvu. Prosim, verjemite, da je to za nas zelo pomembno.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Gospod predsednik, naj spomnim na kruti napad na novinarja grške etnične manjšine 5. decembra v Istanbulu. Omenjeni novinar je Andreas Robopoulos, dopisnik kanala MEGA grške televizije in urednik časopisa v grškem jeziku ECHO. Neznani napadalc, ki so oblastem morda poznani, so ga po hrbtu pretepli s palico, zaradi česar je utrpel večkratne zlome roke in poškodbe glave, ki jih je bilo treba šivati.

Ta napad se je zgodil pred prostori časopisa ECHO v okraju Pera. Napadalc, ki so svojo žrtev pustili ležati na tleh v mlaki krvi. Pred tem se je zgodilo veliko drugih napadov, kot so umor armenskega etničnega novinarja Hranta Dinka 19. januarja v Istanbulu in dogodki 13. decembra, ko so buldožerji turškega oddelka za gozdarstvo uničili samostan spremenitve na otoku Hejbeliada (Halki).

Evropski parlament, ki je na najvišjem političnem položaju demokracije v Evropski uniji, pozivam, naj izvede natančno raziskavo in se odločno odzove z obsojanjem takšnih zločinov s strani države, ki si prizadeva za pridružitvev Evropski uniji, medtem ko hkrati napada lastne državljane.

Marios Matsakis (ALDE). – Gospod predsednik, danes je dan človekovih pravic, medtem ko je ves svet je preplavljen s številnimi primeri kršenja človekovih pravic. Med temi primeri je tudi moja majhna država Ciper. Turške sile že 33 let zasedajo del otoka in 200 000 beguncem ne dovolijo vrnitve domov. Turška vojska že 33 let nadzoruje nenaseljeno mesto Famagusta in ga uporablja za izsiljevanje skupnosti ciprskih Grkov. Turški vojaki že 33 let delijo glavno mesto Nikozija na dva dela, kakor je bil razdeljen Berlin. In vse to zato, ker turško politiko na Cipru določa turška vojska.

Upajmo, da bo nova vlada gospoda Erdogana spoznala, da za okupacijo države članice EU ni opravičila in bo turškemu načelniku generalštaba gospodu Buyukanitu naročila čimprejšnji umik njegovih sil z otoka.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). – (PL) Gospod predsednik, pravkar končane parlamentarne volitve v Rusiji bi težko opisali drugače, kot da gre za neslano šalo na račun demokracije. Zlasti skrb vzbujajoča je 99-odstotna volilna udeležba in podpora združeni Rusiji na območju Čečenije.

Primer Čečenov je značilen. Prebivalci te države nimajo nobenega razloga, da bi glasovali za Putinovo vlado. Večkrat se je govorilo o neskončnem trpljenju, ki so ga prestali pod to vlado. V demokratični državi se ne zgodi, da bi bili volilna udeležba in podpora vladajoči skupini praktično 100-odstotni. Poleg tega nas to živo spominja na volitve v totalitarističnih državah.

Podobnosti je še več. Te volitve so pokazale, da za opozicijo v Rusiji ni več prostora. Svoboda govora je omejena in medije nadzoruje država. Vrača se kategorija političnih zapornikov. To kategorijo sestavljajo tisti, ki imajo pogum, da odkrito nasprotujejo režimu, pri čemer demokracija postaja fasada, za katero lahko Putin, ta krepostni demokrat, počne kar koli hoče.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Gospod predsednik, v pripravah na božič smo ponavadi dobre volje. Vendar moram povedati, da je Irska zdaj pretresena zaradi mladih, ki umirajo zaradi jemanja kokaina. Prav danes bo pokopano mlado dekle, o čemer se v tej državi veliko razpravlja, ker je bila znana. Vendar menim, da je to vprašanje zelo resno, ne samo za Irsko, ampak tudi za veliko držav članic in njihovih mladih, pri čemer jemanje drog zdaj postaja hobi.

Evropska unija in posamezne države članice morajo ta problem reševati neposredno in na dva načina. Očitno moramo onemogočiti dobavo, vendar je to lahko zelo težko. To je treba narediti s kakovostnejšo policijsko dejavnostjo in boljšim sodelovanjem med državami članicami. Vendar moramo prekiniti povpraševanje, pri čemer se morajo mladi zavedati nevarnosti drog, ki se jih moramo dejansko zavedati vsi. To morajo upoštevati tudi tisti, ki spodbujajo legalizacijo drog.

Na koncu pozivam vse, ki zdaj nestrokovno posegajo na to področje, da s tem prenehajo, in izražam sožalje družinam na Irskem, ki so izgubile svoje najdražje.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Gospod predsednik, podnebne spremembe predstavljajo eno najzapletenejših težav mednarodne skupnosti.

Te dni konferenca na Baliju združuje delegacije iz 190 držav, več sto strokovnjakov in nevladnih organizacij ter več kot 1 400 novinarjev.

Skupni cilj je oblikovati časovni načrt za zmanjšanje podnebnih sprememb tudi po letu 2012.

Na izzive v zvezi s podnebnimi spremembami se lahko odzovemo z razvijanjem znanstvenih raziskav, prilagajanjem na podnebne spremembe, zmanjšanjem emisij toplogrednega plina, razvijanjem in izvajanjem globalne energetske strategije.

V okviru konference na Baliju mora Evropska unija prevzeti glavno vlogo v boju proti podnebnim spremembam.

Ukrepi, ki jih je Unija že izvedla na določenih področjih, kot so letalstvo, spodbujanje vozil z manjšim onesnaževanjem, kakovost goriva in kakovost zraka, bodo pripomogli v boju proti podnebnim spremembam ter spodbudili gospodarski razvoj.

Zita Pleštinšká (PPE-DE). - (SK) Gospod predsednik, pod totalitarnimi režimi so se prebivalci Vzhodne Evrope pogosto bali carinskega nadzora in članstvo v EU mnogi tesno povezujejo s končanjem takšnega nadzora.

Evropske regije, ki so s svojimi dejavnostmi podpirale sodelovanje na mejnih območjih, so znatno prispevale k odstranitvi ovir na mejnih območjih. Čezmejna združenja so nas, poslance Parlamenta, spodbudila, da smo pritisnili na zadevne stranke, da upoštevajo prvotne roke, določene za širitev schengenskega območja.

Veseli me, da so se njihova pričakovanja v zvezi s tem izpolnila in da bodo 20. decembra popolnoma odstranjeni zadnji ostanki železne zaves in bodo evropske regije brez meja postale resničnost. S pristopom Slovaške republike k schengenskemu območju ter odprtjem meja s Češko republiko, Poljsko, Madžarsko in Avstrijo se bo ustvarilo novo področje za tesno sodelovanje.

Upam, da se bodo vsa združenja, vasi in mesta na mejnih območjih odzvala povabilu regije Tatry ter na mejnih prehodih 21. decembra slavila največji uspeh evropskega združevanja, in sicer odpravo meja, ki so jih včasih ločevale.

Richard Corbett (PSE). – Gospod predsednik, prehitel bi božič in se zahvalil, tokrat Evropski komisiji, ker je napovedala pomoč več kot 170 milijonov EUR iz evropskega solidarnostnega sklada za pomoč pri čistilnih akcijah po poplavah v moji državi in zlasti v moji regiji to poletje. Razumem, da bo to v primeru odobritve drugi najvišji znesek od vseh izplačanih iz evropskega solidarnostnega sklada. Kot poslanec Evropskega parlamenta iz ene od bolj prizadetih regij lahko rečem, da je vsak prispevek dobrodošel. Solidarnost preostale Evrope je v mojem volilnem okrožju zelo dobrodošla.

Predsednik. – Ponavadi predsednik ne komentira besed govorcev, vendar na mojem seznamu piše „170 EUR“ in ne „170 milijonov EUR“, pri čemer sem vesel, da Združeno kraljestvo tokrat nima pripomb.

(Smeh.)

Ljudmila Novak (PPE-DE). - Rada bi vas obvestila o dogajanjih na hrvaško-slovenski meji.

Hrvaška stran ponovno uveljavlja prakso storjenih korakov v naravi kot načinom reševanja odprtih mejnih vprašanj s Slovenijo. Najprej so Hrvati začeli prodajati zemljo na spornem ozemlju, na levem bregu Dragonje, potem so na spornem ozemlju zgradili most na Hotizi. V zadnjem času so v snežniških gozdovih prav počasi premaknili mejo in njihovi gozdarji so začeli sekati drevesa.

V Razkrižju pa so mirno zakoličili za novo stavbo obmejne kontrole, ne da bi hrvaško zunanje ministrstvo o svoji nameri predhodno obvestilo slovensko stran, čeprav bi jo v skladu s sprejetimi dogovori moralo; prav tako niso obvestili slovenskih lastnikov zemljišč, kjer nameravajo postaviti prehod.

Kljub slovenski načelni podpori vstopu Hrvaške v EU, bi se Hrvaška morala držati sprejetih dogovorov med državama, če želi opravičiti svoj status kredibilne kandidatke za vstop v EU.

Viktória Mohácsi (ALDE). - (HU) Najlepša hvala, gospod predsednik. Gospe in gospodje, na današnji dan leta 1948 je generalna skupščina ZN sprejela Splošno deklaracijo o človekovih pravicah, danes torej lahko praznujemo dan človekovih pravic. S spoštovanjem, zanima me, ali resnično imamo razlog za praznovanje? Nobenega dvoma ni, da so vrednote, izražene v tem dokumentu, še danes temelj za Unijo in našo evropskost. Vendar le zato, ker praznujemo, ne smemo spregledati, da v veliko državah članicah Unije, od Madžarske do Grčije in od Slovaške do Nizozemske, pri čemer bi lahko naštel še več primerov, še vedno obstajajo in rastejo politične skupine, ki se skrivajo v uniformah in ki zbujajo dvome v prav te vrednote, ko razkazujejo simbole propadlih diktatur. Vse pristojne evropske politike prosim: naredimo praznovanje še lepše, tako da skupaj ukrepamo proti ekstremističnim skupinam. Upam, da bo moji skupini uspelo predlagati sklep Parlamenta za protestiranje proti oblikam ekstremizma. Prav gotovo ni primernejšega časa za sodelovanje, kot je današnji mednarodni dan človekovih pravic. Najlepša hvala.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Gospod predsednik, naj vas spomnim, da je bila 5. decembra obletnica rojstva velikega Poljaka in Evropejca, poljskega voditelja države Józefa Piłsudskega. Ta karizmatična osebnost je bila odličen in junaški poveljnik, ter tudi predvsem pristni državnik, ki je pomembno prispeval k ponovnemu nastanku poljske države.

Pod njegovim vodstvom je poljska armada leta 1920 ustavila marš boljševikov, ki so si nameravali podrediti celotno Evropo. Zavzemal se je za življenje v miru in sožitju s sosedi ob spoštovanju popolne suverenosti. Prav tako je dejal, da se je Poljska soočila s pomembnim vprašanjem: ali naj bo enakovredna z drugimi

velikimi svetovnimi silami, ali naj bo manjša država, ki potrebuje zaščito močnejših? Poljska na to vprašanje še nima odgovora; svoje moči mora še preučiti. V zvezi s tem je pred nami veliko truda in mi, ki smo sedanja generacija, se bomo morali na to dobro pripraviti. Te besede so danes, ko je Poljska ena od 27 držav članic Evropske unije, še vedno aktualne.

Milan Gafa (PPE-DE). - (SK) Gospod predsednik, 19. novembra 2007 je bila odprta avtocesta A6, ki povezuje Bratislavo in Dunaj. Menim, da je to zgodovinski dogodek, ki bo znatno izboljšal avtocestne povezave med Slovaško republiko in Avstrijo.

Po treh letih intenzivnih del na A6 in po tem, ko je Slovaška republika vstopila v schengensko območje, bodo stiki med tema dvema državama prav gotovo postali še uspešnejši.

Avstriji se zahvaljujem za uspešno izveden projekt v sodelovanju s Slovaško republiko. Odprtje avtoceste A6 za Slovaško republiko pomeni prvo povezavo z vseevropskimi transportnimi koridorji. To bo olajšalo sedanjo obremenjenost drugih prometnih poti.

Jörg Leichtfried (PSE). - (DE) Gospod predsednik, prejšnji petek se je predsednici avstrijskega parlamenta, Barbari Prammer, predložilo več kot 70 000 podpisov za strožjo zakonodajo o prevozu živine. Pobudo državljanov je sestavila majhna skupina ljudi pod vodstvom enega od mojih rojakov in kolegov, Helmuta Schauensteinerja, ter ob podpori predane novinarka, Maggie Entenfeller. Teh 70 000 podpisov jim je uspelo pridobiti v kar najkrajšem času.

To pobudo v celoti podpiram in 70 000 podpisov kaže, da niti prebivalstvo ni več pripravljeno le nemo spremljati takšnih tragičnih dogodkov. Kot poslanec Evropskega parlamenta menim, da je moja dolžnost, da vas, gospe in gospodje, obvestim o odličnem izvajanju pobude proti prevozu živine in nas pozovem, da tukaj končno nekaj storimo za preprečevanje sedanjega dogajanja na evropskih cestah v prihodnosti.

PRESEDUJOČI: GOSPOD DOS SANTOS

Podpredsednik

Ján Hudacký (PPE-DE). - (SK) Gospod predsednik, 4. decembra 2007 je ustavno sodišče v Slovaški republici presodilo, da zakonodaja o prekinitvi nosečnosti, ki dovoljuje umetne splave do 12. tedna nosečnosti brez utemeljitve, ponavljam, brez kakršne koli utemeljitve, ne krši ustave Slovaške republike.

Vendar ustava Slovaške republike navaja varovanje človeškega življenja tudi pred rojstvom. Obžaluje, da bo današnji dan v zgodovino Slovaške republike zapisan s krvjo otrok, ki ne bodo imeli možnosti, da se rodijo in živijo.

Obžalujem, da večina sodnikov ni bila sposobna zbrati dovolj poguma, da bi potrdila načelo varovanja človeškega življenja kot najvišje načelo. Opravičevanje splavov nerojenih otrok na podlagi tako imenovanih človekovih pravic, ali pravic žensk, pri čemer te pravice nimajo nič skupnega s človeško naravo in človeškim dostojanstvom, je obžalovanja vredno in ga je treba obsoditi.

Maria Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Gospod predsednik, prej se je govorilo o zaskrbljenosti Grkov zaradi vprašanja v zvezi z Olympic Airlines. Zagotoviti moramo, da bodo letala Olympic še naprej letela.

Vendar obstaja še ena težava, ki skrbi Grke in o kateri je potekala razprava v grškem parlamentu na pobudo podpredsednika (prvega govornika), gospoda Sourlasa: nevarnost, ki so ji mladi izpostavljeni zaradi uporabe tehnologij in računalnikov. Odvisnost od tega novega fenomena povzroča boleznih mladih, zaradi česar niso sposobni delovati v družbi, kar uničuje njihove možnosti za izobraževanje in delo.

Hkrati ni zagotovljenih zaščitnih ukrepov. Naše vprašanje je torej: zakaj svobodna konkurenca na odprtem trgu dovoljuje proizvodnjo in uvoz video iger iz tretjih držav njihovo razširjanje ter nenadzorovano delovanje internetnih kavarn, ki so odprte 24 ur. Kako se lahko ta trg nadzoruje? Kakšna je evropska subvencija za zagotavljanje varnega interneta za mlade? Kakšni ukrepi se izvajajo za zdravljenje boleznih, za katerimi trpijo mladi zaradi zasvojenosti z računalniki in internetom? Kako pristojni organi za kazenski pregon nadzorujejo elektronski kriminal na evropski ravni?

Dushana Zdravkova (PPE-DE). - (BG) Gospod predsednik, kolegi, na večer začetka ratifikacije lizbonske pogodbe in podpisa Listine o temeljnih pravicah vas želim opozoriti na Bolgarijo in dejstvo, da so na žalost bolgarska vlada, njena administracija in predstavniki vladajoče koalicije v Parlamentu še vedno zelo daleč

od izvajanja nekaterih osnovnih temeljnih načel. To so načela odprtega vodenja, preglednosti in predvsem odgovornosti v postopku sprejemanja odločitev.

Zadnjih nekaj dni so bili bolgarski državljani priča še enemu poskusu vlade, da bi uporabila nejasna merila za skrivno ponovno razdelitev državnega proračunskega presežka in omogočila nenadzorovano polnjenje tako imenovanih „črnih kovčkov“ vladajočih strank. Več kot enkrat se je v zadnjih letih zgodilo, da je prevladujoča politična praksa prišla na oblast in tam ostala zaradi kupovanja glasov in ne zaradi dobro opravljenega dela.

Kot poslanec Evropskega parlamenta in predstavnik največje opozicijske stranke v Bolgariji ter desne politične sile z enakimi vrednotami kot Evropska ljudska stranka menim, da sedanji *status quo* političnega modela v Bolgariji državljane odtuja od postopka sprejemanja odločitev in povečuje njihov sum o korupcijah. V kampanji javnega ozaveščanja v zvezi z lizbonsko pogodbo in Listino o človekovih pravicah smo pripravljene spodbujati načela učinkovitega in preglednega vodenja ter državljane prepričati v vrednote, navedene v teh dveh dokumentih.

Péter Olajos (PPE-DE). - (HU) Najlepša hvala, gospod predsednik. Letos so v vseh 27 državah članicah Unije potekala mnoga praznovanja v počastitev rojstva Evropske unije in njene 50. obletnice ali rojstnega dne. Pred kratkim, v začetku decembra, sem se udeležil takšnega dogodka v Mosonmagyaróváru. Mosonmagyaróvár je mesto na meji s Slovaško, Avstrijo in Madžarsko, zato ni presenetljivo, da se je tam zbralo zelo veliko županov iz vseh treh držav. Sodelujoči župani so predstavili pobudo, ki je bila oblikovana za Evropski parlament ali njegovega predsednika. Bistvo te pobude je, da mora Evropski parlament po zgledu tradicij antične Grčije prvič pozvati k premirju po vsem svetu leta 2008 med olimpijskimi igrami v Pekingu. Gospod predsednik, slogan tega poziva je „17 dni miru“. Župani so 1. decembra začeli zbirati podpise in peticijo vam, gospod predsednik, želijo predati spomladi tukaj v Strasbourgu. Prosili so me, naj vam ta poziv posredujem, kar sem naredil. Hvala.

Nickolay Mladenov (PPE-DE). - (BG) Gospod predsednik, v stik z mano so stopili predstavniki bolgarske konfederacije za varstvo zdravja, ki jo je ustanovilo dvanajst organizacij bolnikov za zaščito interesov milijon Bolgarov s kroničnimi boleznimi. V zadnjih nekaj letih je farmacevtska politika v Bolgariji povzročala resno zaskrbljenost. Čeprav se sredstva, namenjena zdravstveni oskrbi, povečujejo, je z njimi iz leta v leto mogoče kupiti manj zdravil. Na žalost njihova cena vključuje tudi 20-odstotni DDV. Bolgarski bolniki so zaskrbljeni, da njihovi predstavniki ne smejo sodelovati pri spremljanju in nadziranju porabljenega denarja v zdravstvu. Vztrajajo pri vključevanju v te procese, s čimer se lahko zagotovi preglednost. Potem, ko so se več let poskušali pritožiti bolgarski vladi, so se zdaj odločili, da se obrnejo na Evropsko komisijo in Evropski parlament.

Več kot milijon Bolgarov trpi zaradi kroničnih bolezni, pri čemer ne dobivajo zadostne zdravstvene zaščite. Poleg tega težave v farmacevtski politiki vplivajo na interese več kot 80 evropskih farmacevtskih proizvajalcev, ki prav tako želijo večjo preglednost. Zato s tega govorniškega odra pozivam bolgarske organe in institucije EU, naj podprejo prošnjo organizacij bolnikov za večjo preglednost.

Edít Bauer (PPE-DE). - (SK) Gospod predsednik, želim obravnavati vprašanje radijskih postaj za manjšine v Slovaški republiki, ki bodo kmalu prenehale delovati.

Zakonit radio Slovaške republike je zakonsko zavezan k predvajanju v jezikih nacionalnih manjšin. Vendar se je prejšnji teden uredništvo radia odločilo, da bo prenehalo s predvajanjem programa *Rádio Pátria* v jezikih manjšine na srednjem valu zaradi pomanjkanja finančnih sredstev. To bi pomenilo konec predvajanja v madžarščini, rusinščini in ukrajinsščini.

Če slovaški parlament med sprejemanjem proračuna za prihajajoče leto ne nameni finančnih sredstev za predvajanje na srednjem valu, se bo predvajanje v jezikih manjšin končalo 1. januarja. Na Slovaškem ima to predvajanje 80-letno tradicijo. Prav tako se je sklenilo, da se bo predvajanje nadaljevalo prek interneta, čeprav ima po ocenah računalnik le 1 % poslušalcev in prek njega posluša radio. Vendar obstajajo tudi druge rešitve ...

Tunne Kelam (PPE-DE). - Gospod predsednik, ta konec tedna bo Evropski svet govoril o težavah z energijo, ki so postale vprašanje splošne varnosti.

Ob upoštevanju tega bi na Evropski svet naslovil tri želje.

Najprej pozivam Svet, naj podpre predloge Komisije o ločevanju lastništva in omejevanju večinskega deleža kapitala tretjih držav na trgu električne energije in plina. To je ključno pri zagotavljanju pravične konkurence in izogibanju nepreglednim poslom med državnimi monopoli.

Nato pozivam države članice, naj omejijo uvoz električne energije iz tretjih držav v primerih, kadar bi to znatno ogrozilo dolgoročno varnost dobave.

Nazadnje opominjam Svet na resolucijo Evropskega parlamenta o nadzoru energije iz septembra, ki predlaga delovno mesto zunanjega uradnika za nadzor energije.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Gospod predsednik, danes, na začetku tretjega tisočletja se svet srečuje s težavami iz preteklosti, ki še niso rešene in ki jih spremljajo novi izzivi. Lahko smo ponosni, da Evropska unija ustvarja spremembe in da so naše najvišje vrednote človekove pravice, svoboda, demokracija, strpnost, prosti trg, izboljšani življenjski standard in skrb za naravno okolje.

Če želimo učinkovito uresničevati te zamisli in cilje, mora naša Unija biti poslovno usmerjena in dosledna. Približujemo se koncu ene posebne faze dela: smo v procesu sprejemanja reformne pogodbe, lizbonske pogodbe. To je zelo dobro, vendar nam je življenje pripravilo nove izzive. Pri izvajanju vseh določb Pogodbe in nadgradnji delovanja EU in njenih institucij moramo in želimo govoriti o prihodnosti, boljši prihodnosti za Evropo, za naše države članice ...

(Predsednik je prekinil govornika.)

Eluned Morgan (PSE). – Gospod predsednik, nadaljujem svojo strasbourško tradicijo naštevanja in sramotenja držav članic, ki ne izvajajo lizbonskih direktiv.

Vseh 27 držav članic se je leta 2005 strinjalo glede oblikovanja okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovane izdelke, ki rabijo energijo. Samo šest držav članic je do avgusta 2007 sporočilo, da so to direktivo v celoti prenesle v nacionalno zakonodajo. Komisija je začela postopek za ugotavljanje kršitev proti 21 državam članicam in do zdaj še 15 držav članic ne deluje v skladu s to zakonodajo.

Sramotilni seznam vključuje Nemčijo, Italijo, Luksemburg (še enkrat), Portugalsko, Malto, Ciper, Poljsko, Češko republiko, Slovaško, Slovenijo, Madžarsko, Finsko, Dansko, Estonijo in Grčijo.

Ta teden, ko poteka konferenca na Baliu, je žalitev, da države članice ne upoštevajo ukrepov, glede katerih so se prej strinjale in ki bi že lahko zelo vplivali na reševanje vprašanja o podnebnih spremembah.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Gospe in gospodje, današnji dan pomeni prelomnico na zahodnem Balkanu in tudi v življenju celotne Evropske unije. Danes se izteče rok za doseg sporazuma med Srbi in Albanci. Morali bi predvideti, da so prizadevanja trojke za doseg tega sporazuma obsojena na neuspeh. Zelo verjetno bo Kosovo razglasilo svojo neodvisnost v roku dveh mesecev in še vedno je težko oceniti posledice, ki jih bo to dejanje imelo zunaj regije zahodnega Balkana. Kosovo bo protektorat Unije. Rešitev spora na Kosovu bo odločilni preskus za skupno zunanjo in varnostno politiko. Ali bomo sposobni doseči enotno stališče, ali bomo žrtve preprirov med Ameriko in Rusijo? Če Unija ne bo enotna, bo to pomenilo resno nevarnost za usklajenost in evropsko vključevanje te regije, zato je zelo pomembno, da se na Kosovu doseže dobra in pravična rešitev spora. To je odgovornost Unije.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Gospod predsednik, 6. decembra je industrijsko sodišče v Strasbourgu izdalo sklep v zadevi Evropski parlament proti nekaterim zaposlenim v njem. Citiram: „Ugotavlja, da pogodba o dodelitvi med delovno silo in Evropskim parlamentom ni veljavna, ugotavlja, da projektna pogodba med delovno silo z zaposlenimi ni veljavna, izjavlja in razsoja, da se mora pogodbeno razmerje med vlagajočim zaposlenim in Evropskim parlamentom skleniti s pogodbo za nedoločen čas.“

Čestitam za pogum začasno zaposlenim, ki se niso zmenili za ustrahovanje in ostalo izzivanje, da bi se priznale njihove pravice. Upam, gospod predsednik, da se bo upravi hitro naročilo, naj dokončno konča ta primer, ker bo sicer le diskreditirala naše institucije na področju zaposlovanja.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – Gospod predsednik, danes bom obravnaval vprašanje pravega ravnovesja med bojem proti korupciji in demokracijo. Mednarodna podoba korupcije je v nekaterih državah, vključno z Romunijo, tako močna, da nastaja prepričanje, da je v boju proti korupciji dovoljeno spreminjati demokracijo. Posledično Bruselj nenehno poziva in glasno pozdravlja krepitev instrumentov za boj proti korupciji, vendar je običajno tiho, kadar so navedeni instrumenti izrabljeni, saj so prvotno namenjeni notranji politični uporabi.

Če je torej boj proti korupciji prednostna naloga, kar mora tudi ostati, mora biti pohvala, ki jo nekdo sliši od predstavnikov demokracije, enako zastopana kot kritika pretiravanja in kršenja temeljnih pravic državljanov. V nasprotnem primeru se bo pod pretvezo boja proti korupciji ogrozila sama demokracija in odkrito rečeno menim, da je to enako, če ne še bolj škodljivo.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). - (EL) Gospod predsednik, 1. december je bil svetovni dan boja proti aidsu, dan spomina na vse žrtve te bolezni, ki je še vedno kuga našega planeta. Po podatkih najnovejših raziskav Svetovne zdravstvene organizacije se odstotek okuženih z virusom HIV ni spremenil, medtem ko se je število novih primerov zmanjšalo. Kljub temu so številke še vedno zelo previsoke.

V vprašanju, ki sem ga postavil Evropski komisiji, sem predlagal, da se izdajo poštne znamke, ki bi dvignile javno ozaveščenost o aidsu; to zamisel je podprl komisar, pristojen za zadeve v zvezi z zdravjem, Markos Kyprianou. Kostis Hatzidakis, do pred nekaj meseci naš kolega poslanec, zdaj pa grški minister za promet in komunikacije, je moj predlog odobril; Grčija je natisnila in izdala znamke v spomin na žrtve aidsa in dobiček od prodaje teh znamk se bo uporabil za nakup zdravil za okužene z virusom HIV. Komisija je vseh 27 držav članic spodbudila, naj storijo enako. Grčija je naredila prvi korak.

Predsednik. – S tem se zaključujejo enominutni govori.

16. Ukrepi Skupnosti na področju politike morskega okolja: (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je predlog za drugo obravnavo (A6-0389/2007) v imenu odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane skupnega stališča Sveta, da se sprejme direktiva Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju politike morskega okolja (okvirna direktiva o morski strategiji) [09388/2/2007 – C6-0261/2007 – 2005/0211(COD)] (Poročevalka: Marie-Noëlle Lienemann).

Marie-Noëlle Lienemann, poročevalka. – (FR) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, direktiva, ki jo mora Parlament sprejeti na njeni drugi obravnavi, je izredno pomembna, ker je prva direktiva, ki države članice obvezuje k okoljski strategiji za ponovno vzpostavitev dobrega ekološkega stanja morij in oceanov. Ko smo ga obravnavali na prvi obravnavi, smo poudarili njegov pomen glede na to, da sta po zadnjih znanstvenih poročilih preživetje staležev rib ter biološka raznolikost morij in oceanov zelo ogrožena. Nekateri celo pravijo, da če petdeset let ne bo več rib. Poleg tega imajo oceani temeljno vlogo pri uravnavanju podnebja in če jih onesnažujemo, ogrožamo njihovo funkcijo uravnavanja, s čimer se pospešujejo negativne posledice podnebnih sprememb. Zato je bilo nujno potrebno, da je Evropska unija po sprejetju okvirne direktive o vodah, zlasti v zvezi s sladkimi vodami, hitro začela obravnavati vprašanje morske vode.

Na prvi obravnavi smo pokazali svojo pripravljenost za izboljšanje besedila. Najprej bom naštel strukturne točke te direktive in obstoječih besedil. Prvi cilj je ponovna vzpostavitev dobrega ekološkega stanja morij in oceanov. Drugi cilj je opredeliti potrebne korake, ki jih mora izvesti posamezna država članica: najprej sodelovanje z morskimi regijami ali podregijami; nato opredelitev stanja voda in biološke raznolikosti v teh morjih, opredelitev dobrega ekološkega stanja in nekaj prednostnih okoljskih ciljev, ter končno, priprava akcijskega načrta in potrebnih ukrepov. Zato smo to direktivo pozitivno sprejeli, vendar smo menili, da njeno besedilo, ki nam ga je predložila Komisija, ni bilo dovolj učinkovito.

Poudarili smo veliko točk. Prva je, da mora biti ta direktiva strožja. Strožja v smislu sredstev in tudi rezultatov. To je bil vsekakor najbolj pozitiven uspeh našega sodelovanja s Svetom in Komisijo: direktiva je stroga.

Druga točka je, da upamo, da se bo dobro ekološko stanje opredelilo natančneje, s čimer se o njegovi ponovni vzpostavitvi ne bo zgolj govorilo. Zelo smo zadovoljni, da so se merila za dobro ekološko stanje razširila ter vključila pritisk vseh onesnaževal, ki vplivajo na ekosistem, ter potrebo po njihovem ovrednotenju in zmanjšanju njihovega učinka z navedenim ciljem ponovne vzpostavitve dobrega ekološkega stanja.

Tretja točka je, da Parlament zelo podpira vzpostavitev zaščitenih morskih območij, ki so oblike rezervatov, ki morajo imeti ključno vlogo pri ponovni vzpostavitvi raznolikosti tega biotopa in zlasti obnovi staležev rib. Sicer bi si želeli besedilo, ki bi bilo bolj omejevalno, natančneje, strožje glede potrebe po teh rezervatih, vendar je v njem določeno glavno načelo; v vsakem primeru vsebuje dejstvo, da morajo biti rezervati dovolj veliki, da lahko imajo vlogo pri vzpostavljanju biološke raznolikosti.

Parlament je nazadnje želel, da se področje uporabe direktive razširi. Zlasti smo želeli, da se ustrezno upoštevajo obalne vode, pri čemer naj se odpravijo vse nejasnosti glede potrebe po upoštevanju vseh voda s plimovanjem. To se je dogajalo v veliko primerih. Seveda bi želeli nekoliko boljše opredelitev površin, ki jih pokrivajo vode s plimovanjem, vendar je obstoječe besedilo ustrezno.

Poudarjam pomen usklajenosti strategij z geografskim področjem: želeli bi strožje besedilo, vendar potrebo po usklajenosti potrjuje.

Naši kolegi poslanci iz baltskih držav so želeli, da bi bil Baltik nekakšen pilotni projekt, ki bi nam omogočal hitrejšo ukrepanje glede na nujnost razmer. Niso bili v celoti zadovoljni, ker naše institucije običajno ne izločijo nobenega posameznega območja. Vendar se je zamisel o pilotnem območju ohranila in prepričan sem, da bo Komisija za to območje izbrala Baltik.

Nazadnje je tu vprašanje časovnega razporeda: za nas je bilo najpomembneje, da bo direktiva zavezujoča, čeprav bi ji države članice zato morale nameniti nekoliko več časa. Navsezadnje je bil sklenjen takšen kompromis. Rok je leto 2020, vendar države članice ne smejo zavlačevati, ker morajo to direktivo prenesti do leta 2010. Pozivam jih, naj ne zapravljajo časa, ker se na podlagi okvirne direktive o vodah zamuda povečuje, naša morja pa ne morejo čakati.

Charlie McCreevy, član Komisije. – Gospod predsednik, besedo prevzemam v imenu kolega gospoda Stavrosa Dimasa, ki je nocoj odsoten zaradi udeležbe na konferenci o podnebnih spremembah na Baliju. Najprej se zahvaljujem in čestitam poročevalki, gospe Lienemann, za izvrstno delo v zvezi z direktivo o morskii strategiji ter odboru za okolje, javno zdravje in varnost hrane za pozitiven in konstruktiven prispevek.

Ta direktiva zaznamuje začetek novega pristopa k zaščiti naših morij in oceanov. Naslednji izziv je seveda njeno uspešno izvajanje. Prizadevanja Parlamenta za okrepitev ambicij te zakonodajne pobude so bila uspešna in zagotovili so, da bo sprejeta direktiva z notnim pristopom učinkovit instrument za zaščito naših morij in oceanov. Komisija je zadovoljna, da je bilo sporazum mogoče doseči na drugi obravnavi. Zlasti bi želel poudariti konstruktivno vlogo Evropskega parlamenta v tem procesu. S stalnim ohranjanjem svojih visokih političnih in okoljskih ciljev je bila vloga Parlamenta pri doseganju tega dogovora koristna in konstruktivna.

Cilj predlagane direktive je sprejetje potrebnih ukrepov držav članic za doseganje dobrega okoljskega stanja v morskem okolju, najpozneje do leta 2020. Cilj bo dosežen z uvedbo in izvajanjem morskii strategij v njihovih morjih. Zato direktiva vključuje zelo zahteven cilj. Komisija bo še naprej pozorna, da se zagotovi sprejetje vseh potrebnih ukrepov za zagotovitev učinkovite zaščite naših morskii okolij. Glede nekaterih pomembnih točk je Parlamentu uspelo preseči prvoten predlog Komisije.

Zlasti bi rad izpostavil tri vprašanja, ki so bila glavna tema pogajanj: zagotavljanje ambicioznega cilja za direktivo; natančnejša pojasnitev pomena dobrega okoljskega stanja, vključno s posebnim sklopom opisovalcev, in zahteva po uvedbi zaščitenih morskii okolij na podlagi te direktive.

Parlament je skozi celotna pogajanja vztrajal pri potrebi, da je direktiva v vseh pomembnih točkah zelo ambiciozna. Ta direktiva prvič določa novi delovni okvir za skupno delo s celostnim pristopom k zaščiti naših morij in oceanov. Še naprej bomo izhajali iz te politične pobude in tako omogočili tej direktivi o morskii strategiji, da dejansko razvije okoljski steber politike morja Evropske unije. Zato lahko Komisija sprejme kompromisni sveženj, zato da doseže dogovor v zvezi s to direktivo na drugi obravnavi.

Eija-Riitta Korhola, v imenu skupine PPE-DE. – (FI) Gospod predsednik, kot poročevalka za svojo skupino lahko z veseljem povem, da je direktiva, v zvezi s katero smo dosegli soglasje, ena od delov okoljske zakonodaje EU, katere rezultati bodo dejansko pomembni za naše prihodnje generacije. Končno je čas, da svojo pozornost usmerimo na naše morskii okolje, katerega vedno slabše stanje je težko opazovati, pri čemer je Baltsko morje najbolj pretresljiv primer. Ta direktiva pomeni novo upanje za te razmere, ker je njen cilj ustaviti onesnaževanje morij in ponovno oživiti njihovo biološko raznolikost.

Delo v teh dveh letih ni bilo vedno lahko. Čeprav je bil cilj skupen vsem, so se sredstva, ki so jih politične skupine uporabljale, velikokrat razlikovala. Primer, kako so se vaša mnenja razlikovala, je v zvezi s prihodnjimi možnostmi tehnike za zajemanje in shranjevanje ogljika. Po mnenju gospe Lienemann bi se razvoj takšne tehnike v praksi preprečil. Vendar smo mi menili, da je bil glede na podnebne spremembe potreben in da direktiva o morskii strategiji zato ne bi smela vsebovati preveč podrobnosti, ki bi ga onemogočile.

Menim, da so s kompromisom, ki smo ga zdaj dosegli, zadovoljne vse stranke. Njegovi cilji so ambiciozni, pri čemer lahko sredstva za njihovo doseganje izberejo države članice same, pri čemer pa so obvezane k sodelovanju v vsaki morskii regiji, da se doseže najboljši rezultat. Kompromisno besedilo jasno opisuje, kakšne vrste dobro stanje morskkega okolja želimo in kakšne so nevarnosti, ki mu grozijo. Hkrati ne bo več natančno določalo različne ukrepe kot grožnje, ker seznam ne more biti popoln, poleg tega bi se ukrepom v morskem okolju tako pripisoval neenak status. Zdaj izbrano besedilo določa obveznost strankam, vendar ne obsoja, pri čemer spodbuja brez neupravičenih prisilnih ukrepov. Cilji so kljub temu jasni, znanstveno utemeljeni in zavezujoči, zato bodo tudi učinkoviti.

Svoji kolegici gospe Lienemann se zahvaljujem za uspešno delo. Dobro vodi pogajanja in prisluhne tudi drugim skupinam. Zlasti sem hvaležna, da nam je uspelo izpostaviti resne razmere v Baltskem morju.

Prepričana sem, da bo direktiva o morski strategiji pomenila odličen okoljski steber za skupno pomorsko politiko EU. Zelo dobro podpira cilj skupne pomorske politike za pospešitev rasti, zaposlovanja in trajnostnega razvoja, hkrati pa gradi na trdni podlagi znanja s pomočjo pomorskih raziskav. Takšno zakonodajo potrebuje naša Skupnost.

Justas Vincas Paleckis, v imenu skupine PSE. – (LT) Čestitke poročevalki, ki je opravila pomembno delo. Naj povem, da se strinjam, da bi bilo poročilo z odločnejšimi stališči še učinkovitejše. Vendar lahko odločna stališča počakajo, medtem pa se lahko veselimo doseženega kompromisa.

Kar nekaj časa se zaščiti morij in oceanov ni namenjalo dovolj pozornosti. Morski viri so se neomejeno uporabljali, ekosistem je izčrpan in z morskim okoljem ravnamo tako, kot bi žagali vejo, na kateri sedimo. Zato je vzpostavitev zaščitene morske območij zelo pomembna v smislu ohranjanja živih voda za prihodnje generacije.

Kot je znano, je morsko območje Evropske unije večje od kopnega. Blaginja vseh regij EU in milijonov državljanov EU temelji na dobrem okoljskem stanju ter produktivnosti morij in oceanov, ki jo obdajajo. Zato je ključno, da Evropska unija v prihodnosti okoljsko zaščito obravnava kot celoto, pri čemer se mora zavedati, da je ne more „popraviti“ z ločenimi neučinkovitimi ukrepi. Če zmanjšamo onesnaženost tal, se hkrati zmanjša tudi onesnaženost morja. Več finančnih sredstev moramo nameniti gradnji drenaž, pri čemer ni nič manj pomembno, da se to razvije tudi zunaj EU.

Strinjam se, da Evropska unija ponovno prevzema vodilno vlogo v svetu in si predano prizadeva doseči dobro stanje morskega okolja v roku 13 let.

Vprašanje Baltskega morja se je že omenjalo. To morje je zlasti občutljivo, njegova voda se spremeni le vsakih 25–30 let, zato onesnaževanje nanj vpliva bolj kot v povprečju. Še vedno čutimo posledice desetletja dolgega neodgovornega ravnanja s kemikalijami. Preden začnemo s pridobivanjem nafte in načrtovanjem izgradnje cevovodov v Baltskem morju, moramo preučiti okoljska vprašanja. Zagotoviti moramo, da s svojimi odločitvami ne bomo negativno vplivali na blagostanje naših otrok in vnukov.

Adamos Adamou, v imenu skupine GUE/NGL. – (EL) Gospod predsednik, zahvaljujem se gospe Lienemann in ji čestitam za prizadevanja ter način vodenja pogajanj s Svetom in Komisijo. Navedel bom nekaj glavnih pozitivnih točk.

Direktiva kot celota bo ustrezno poudarila potrebne ukrepe za uskladitev in doseganje dobrega okoljskega stanja, pri čemer se bo izogibalo vsakršnemu poslabšanju. Čeprav je Evropski parlament prvotno predlagal leto 2017, se je rok za uskladitev držav članic zdaj določil za leto 2010, kar je realen rok, ki ga predlaga Svet v sodelovanju z nacionalnimi predstavniki.

Države članice bodo zagotovile začetno oceno do leta 2012, pri čemer bodo opredelile dobro okoljsko stanje in objavile skladne okoljske cilje. Evropski parlament je uspel doseči jasne zavezanosti Sveta k celostnim politikam in pristopom, ki bodo države članice spodbudili k sodelovanju pri doseganju dobrega okoljskega stanja v vsej EU.

Ta direktiva prav tako upošteva skupno ribiško politiko, pri čemer zagotavlja učinkovito izkoriščanje ribolovnih virov, medtem ko se hkrati spoštuje celovitost ekosistemov, tako da se lahko ohranijo ali obnovijo ter kjer je potrebno, zaščitijo nesenje jajc, zatočišča in lokacije za krmljenje.

Nazadnje, v zvezi s finančnimi sredstvi bo izvajanje veljalo za obstoječe sklade v okviru finančnih sredstev in v skladu z gospodarskimi možnostmi za obdobje 2007–2013, pri čemer se bodo za naslednje obdobje ponovno izvedla pogajanja, ker direktiva na splošno velja do leta 2020.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). – (EL) Gospod predsednik, tudi jaz najprej čestitam poročevalki, gospe Lienemann za odlično opravljeno delo. Cilj te direktive je zaščititi morsko okolje, kar mora tudi dejansko storiti. Vendar, kot poročevalec odbora za ribištvo želim podati nekaj pripomb.

Odbor za okolje mora nameniti več poudarka ribištvu in težavam, ki ga pestijo zaradi onesnaženosti morja. Mornarji in ribiči poznajo morja bolje kot kdor koli. Živijo na morju in morje jim pomeni preživetje. V boju proti tem težavam je potrebno njihovo sodelovanje. Prav tako sem zadovoljen, da so se povečala zaščitena morska območja.

Skratka, uspešnost zagotavljanja morske strategije temelji na štirih glavnih dejavnikih: prvič, stranke morajo biti obvezane k uskladitvi s časovnim razporedom, določenim v direktivi. V našem programu ne moremo in ne smemo dovoliti preložitve. Cilji se morajo doseči do leta 2020. Če jih ne bomo dosegli do takrat, bo za rešitev razmer prepozno.

Drugič, sodelovanje s tretjimi državami: morja nimajo mej. Zbrati se moramo za isto mizo in razpravljati z vsemi svojimi sosedi. Ne pozabimo, da Sredozemlje obkroža 27 držav, med katerimi je le sedem držav članic. Zato se moramo vsi zbrati skupaj in ugotoviti, kaj lahko storimo.

Tretjič, v zvezi s tem je treba nameniti ustrezna finančna sredstva.

Četrto, v to prizadevanje moramo vključiti ribiče. To je naše edino upanje za uspeh.

V zaključku in povzetku teh pripomb ponavljam, da bo pravilno izvajanje direktive o morskem okolju prispevalo k trdnemu in trajnemu ribištvu ter zdravemu morju, tako da bomo lahko vsi uživali v čistih morjih.

Inger Segelström (PSE). – (SV) Gospod predsednik, najprej se zahvaljujem Marie-Noëlle Lienemann za dobro opravljeno delo o okvirni direktivi. Kot Švedinja, ki živi v Stockholmu poleg Baltskega morja, enega od najbolj onesnaženih morij na svetu, resnično podpiram to direktivo. Štirideset odstotkov švedskega prebivalstva živi manj kot pet kilometrov stran od obale in turizem zagotavlja 71 000 delovnih mest v naši državi, vključno z našimi otoki. Ribištvo zagotavlja dodatnih 4 000 delovnih mest. Zahvaljujoč naši ribiški industriji lahko uživamo ribe, kar je za nas Švede zelo pomembno.

Poškodovano morsko okolje povzroča slabšo kakovost življenja veliko ljudi in je nezaželeno. Obstaja nevarnost, da komercialni in pristočni ribolov, kopanje v morju in morski športi ne bodo več mogoči, če v EU ne bomo skupno ukrepali tukaj in zdaj. Skupna politika morskega okolja bo okrepila in zaščitila morski ekosistem ter vzpostavila podatkovno bazo za spremljanje in pridobivanje znanja V Evropskem parlamentu imamo večje ambicije kot Komisija in vesela sem, da smo za rok, do katerega je treba doseči dobro okoljsko stanje določili leto 2017 in ne 2021. Prav tako sem vesela, da morajo države članice do leta 2015 predstaviti programe ukrepov za morsko okolje.

Zahvaljujem se komisarju Frattiniju za sodelovanje. Kot državljanka, ki je zavezana okolju, želim hitrejši napredek, vendar če bi vseh 27 držav članic nekoliko pohitelo, lahko nekaj storimo in začnemo ukrepati že zdaj. To področje je eno tistih, na katerih je potrebno čezmejno sodelovanje. Upam, da bo Baltik postal pilotni projekt, ker je osem od devetih držav okrog Baltskega morja držav članic EU. To je naša težava in naša odgovornost. Prav tako je pomembno, da zavezani k okoljski zunanji politiki sodelujemo z Rusijo o vprašanju Baltskega morja in morskega okolja. Pred nami so odločitve na področju okoljske in tudi energetske politike. Naj bo morsko okolje zdaj v središču naše pozornosti.

Georgios Toussas (GUE/NGL). - (EL) Gospod predsednik, razvoj v skladu z lizbonsko pogodbo ob upoštevanju načela podpore konkurenčnosti, t.j. povečanja dobičkonosnosti monopolnih poslovnih skupin v Evropski uniji, poleg tega, da skrajno pospešuje izkoriščanje delovnega razreda in delavcev na splošno, tudi zelo stopnjuje okoljske težave, ker sistematično uničuje morske ekosisteme in biološko raznolikost morij ter postopno zmanjšuje kakovost morske vode.

Poleg škode, ki jo je morski vodi povzročilo onesnaženje iz ladij, tudi industrijsko onesnaževanje nosi velik del odgovornosti za kontaminacijo morske vode. Povzročata nepredvidljivo raven kontaminacije podzemne vode, kar se posledično prenese na morsko vodo. Prav tako na morsko okolje in delovanje ekosistemov zelo negativno vpliva onesnaženje zaradi vedno večjega števila ribogojnih enot.

Težave morskega okolja še povečuje vdor monopolov v številne dejavnosti, ki so bile prej v javni lasti, kar je povzročila privatizacija storitev in javnih infrastruktur, pa tudi komercializacija javnih sredstev, kot je morska voda. Ogromni turistični kompleksi v lasti monopolnih skupin omogočajo model turističnega razvoja z visokim dobičkom, medtem ko se javna sredstva, kot so obale, plaže in morska voda, uničujejo.

Onesnaženje morske vode ni več le posledica odlaganja odpadkov in odplak teh turističnih kompleksov v morje, ampak tudi gradnje industrijskih enot za njihove poslovne dejavnosti, vključno s postavitvijo obratov za razsoljevanje vode, s katero se namakajo igrišča za golf, in splošno izpolnjevanje njihovih potreb. Posledice za prebivalce celotnih območij so grozljive.

Na koncu, gospod predsednik, opozarjam, da skupno stališče Sveta in poročilo Komisije dejansko ne zagotavlja rešitve, ki je potrebna, če želimo rešiti ali vsaj zmanjšati resne težave v zvezi z okoljem

Andres Tarand (PSE). - (ET) Morja so najmanj preučevan in najmanj poznan del biosfere. Kar je še pomembneje, izkoriščanje morij bi moralo temeljiti na znanih previdnostnih načelih okoljske zaščite.

Na srečo se poročevalka gospa Lienemann strinja s tem stališčem, za kar se ji zahvaljujem.

Upam, da bomo na drugi obravnavi dosegli sporazum s Svetom in se bo lahko morska strategija začela hitro izvajati.

Prav tako posebej poudarjam svojo podporo predlogu spremembe 29, v skladu s katerim bi lahko bila morska regija Baltskega morja pilotno območje za izvajanje morske strategije Evropske unije.

Od vseh morij, ki obkrožajo Evropo, je Baltsko morje nedvomno najbolj ranljivo zaradi plitve vode ter dejstva, da se med njim in Atlantskim oceanom izmenja precej malo vode. Zato se tam na primer ne gradijo plinovodi, kakor se v Severnem in Sredozemskem morju.

Če bi bila morska regija Baltskega morja že pilotno območje za izvajanje morske strategije Evropske unije, verjetni ne bi bila del projekta za severnoevropski plinovod NordStream.

Na srečo Evropski uniji ni treba oblikovati programa ukrepov za Baltsko morje iz nič. Helsinška konvencija, ki je vzpostavila zaščito Baltskega morja, je pripravila potrebno podlago za to v obliki akcijskega načrta za Baltsko morje.

Zato je Baltsko morje mogoče uspešno uporabiti kot pilotno območje za morsko strategijo. Dodatni pozitivni vidik je, da prek organizacije HELCOM tudi Rusija lahko sodeluje pri izvajanju programa ukrepov za Baltsko morje; brez vključenosti Rusije je težko zaščititi Baltik in zagotoviti dobro okoljsko stanje.

Daciana Octavia Sârbu (PSE) – (RO) Gospod predsednik, najprej se zahvaljujem in čestitam gospe poročevalki.

Ključni elementi Evropske morske strategije so priznavanje negativnih vplivov, ki jih ima človekova dejavnost na ekosistem in večja prizadevanja pri boju proti tem vplivom. Prebivalstvo in razvoj turizma zaradi dejavnosti ribolova, pomorskega prevoza in aktivnega športa v okviru turizma pomembno vplivata na morsko okolje. Podnebne spremembe, odpadki, dejavnosti ribolova, zvok ter biološki in kemični dejavniki ogrožajo morske vode, zato ta direktiva predstavlja pomemben korak k izboljšanju celovitosti ekosistemov in ohranjanju biotske raznolikosti.

Posledice onesnaženja z nafto in žveplom v Črnem morju in Azovskem morju, ki ga je nedavno povzročila nevihta, v kateri so potonile številne trgovske ladje, bodo na nas vplivale vsaj še deset let. Nesreča se je zgodila zaradi sistemske pomanjkljivosti, ker so bile ladje zgrajene za rečni in ne morski prevoz, kar kaže na odsotnost kakršnih koli prizadevanj za preprečitev podobnih nesreč in varovanje morskega okolja. Ta resna nesreča otežuje proces ekološkega izboljšanja teh vod, ki so že uvrščene med najbolj onesnažena morska območja v svetu.

Degradacija vode v Črnem morju vpliva tako na javno zdravje in tudi na morsko biotsko raznovrstnost, pri čemer so za obnovo celovitosti ekosistema nujna znatna prizadevanja. Poleg tega mora upoštevati pomorski prevoz nevarnega tovora zahteve mednarodnih konvencij in zagotoviti minimalno varnost, da se preprečijo prihodnje podobne katastrofalne nesreče, ki ogrožajo življenje v morju in človekovo zdravje.

S to direktivo bomo zagotovili boljšo zaščito morskega okolja Evropske unije, pri čemer človekove dejavnosti in promet ne bodo vplivali na kakovost vode in biotsko raznolikost.

Charlie McCreevy, komisar. – Gospod predsednik, na podlagi dogovorjenih besedil bodo morale države članice oblikovati morske strategije za svoja morja. Take strategije se bodo začele z oceno stanja morij ter njihovih trenutnih vplivov in obremenitev ter bodo razvile cilje za doseg dobrega okoljskega stanja.

Države članice bodo uvedle programe spremljanja in bodo nato po letu 2015 ocenile, kateri programi in ukrepi so potrebni za doseganje ciljev. Ti ukrepi se bodo redno izvajali vsakih šest let.

V zdaj predlagani splošni kompromisni sveženj so vključeni številni bistveni elementi. Najpomembnejše je, da so cilji direktive zdaj jasni in ambiciozni, ker morajo države članice sprejeti potrebne ukrepe za doseganje dobrega okoljskega stanja v morskem okolju najpozneje do leta 2020.

Zakonodajalci so sprejeli opredelitev dobrega okoljskega stanja, vključno s celo vrsto s tem povezanih deskriptorjev, ki jih bo treba upoštevati. Sprejet je bil spremenjen časovni okvir, ki je dejansko zahtevnejši

od tistega, ki je bil vključen v izvorni predlog Komisije, vendar hkrati na vsakem koraku zagotavlja dovolj časa za ustrezne ukrepe.

Izjeme in odstopanja, vključno z nesorazmernimi stroški, so bolje opisani. Države članice bodo morale uvesti posebna območja varstva, da bodo lahko izpolnile svoje cilje v okviru te direktive v skladu z mednarodnimi zavezami Skupnosti in držav članic. Ukrepi bodo potrebni v vsaki morski regiji, zato bo za oblikovanje morskih strategij potrebno tesno sodelovanje s konvencijami o regionalnih morjih in med njimi.

Izvajanje te direktive bo dejansko zahtevalo to okrepljeno sodelovanje. V okviru tega želim opozoriti na pomembnost, ki jo je Parlament med pogajanjem namenil pomembnim regionalnim procesom. Zlasti želim omeniti akcijski načrt za Baltsko morje, ki je bil sprejet v okviru helsinške konvencije. Kot je poudaril Parlament, je ta celostni akcijski načrt koristen prvi primer in vir, ki bo omogočil napredek pri izvajanju direktive.

Tak celosten pristop mora biti pomemben del vseh ukrepov, ki jih izvajajo različne konvencije o regionalnih morjih za zaščito evropskih morij – Sredozemskega, Severnega Atlantskega oceana, Črnega in Baltskega morja.

Končno, Komisija je zelo zadovoljna z rezultatom pogajanj. Predlagane sporazumne predloge sprememb lahko sprejme Komisija v celoti.

Predsednik – Razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo jutri.

Pisne izjave (člen 142)

Richard Seeber (PPE-DE), v pisni obliki. – (DE) V okviru pogojev za učinkovito varstvo okolja je treba v politikah EU bolj upoštevati svetovne oceane in zlasti morske vode okrog Evrope. Obstoječa okvirna direktiva o morski strategiji je odziv na izzive podnebnih sprememb ter zagotavlja ukrepe EU in držav članic. Za izvajanje primernih ukrepov na evropski ravni je predvsem pomembno, da določajo okoljsko stanje v morskem okolju enotna merila. Prav tako direktiva zavezuje države članice, da morajo ohraniti do leta 2017 dobro okoljsko stanje v morskem okolju in oblikovati predpise, ki bodo to omogočili.

Države članice pozivam, da v okviru poročila sprejmejo potrebne ukrepe za dokazljivost in sledljivost onesnaženosti morja, da se lahko uporabi načelo „onesnaževalec plača“. Treba je okrepiti ukrepe, ki jih je EU sprejela glede zajetja CO₂ na morskem dnu, ker je to inovativno prispevanje k boju proti podnebnim spremembam. Vendar je treba obstoječe poskusne projekte kritično oceniti, predvsem v zvezi z njihovo učinkovitostjo in mogočo posledično škodo. Za učinkovito kljubovanje podnebnim spremembam ne smemo zavračati inovacij, moramo jih vključiti v obsežno okoljsko politiko EU.

17. Onesnaževanje zraka: kakovost zraka in čistejši zrak za Evropo (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je predlog za drugo obravnavo (A6-0389/2007) v imenu odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane skupnega stališča Sveta, da se sprejme direktiva Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju politike morskega okolja (okvirna direktiva o morski strategiji) [09388/2/2007 – C6-0261/2007 – 2005/0211(COD)] (Poročevalka: Marie-Noëlle Lienemann).

Holger Krahmer, poročevalec. – (DE) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, kompromis glede direktive o kakovosti zunanega zraka je predvsem posledica uspešnega skupnega dela. To želim poudariti že ob začetku. Zahvaljujem se zlasti vsem kolegom poslancem, ki so dejavno sodelovali pri oblikovanju besedila te direktive in predvsem tudi poročevalkam gospe Weisgerber iz skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov, gospe Corbey iz skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu in gospe Hassi iz skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze. Prav tako se zahvaljujem Komisiji za njeno dragoceno pomoč in portugalskemu predsedstvu Sveta, ki je pomembno prispevalo k temu dobremu rezultatu kot odprt partner, več pogajanj.

Kompromis zagotavlja prihodnji politiki o kakovosti zraka v EU dobro podlago. Nova direktiva ohranja ravnovesje med ambicioznimi cilji in mejnimi vrednostmi ter potrebno prilagodljivost za izvajanje v državah članicah. Poleg tega pozornost posvečamo izpostavljanju in povečani ozaveščenosti o potrebi ukrepov proti virom onesnaževanja.

Najprej želim opisati ključne elemente kompromisa. Glede predpisov na področju najmanjših delcev $PM_{2,5}$ smo dosegli odločilen napredek, kar je tudi namen spremembe zakonodaje o kakovosti zraka. Po mnenju vseh strokovnjakov najmanjši delci, ki izvirajo izključno iz človeških virov, najbolj ogrožajo zdravje ljudi. Prašni delci $PM_{2,5}$, ki imajo premer manjši od 2,5 mikrometra in so zato prostemu očesu nevidni, lahko vdrejo v pljuča in povzročijo resne, dolgotrajne bolezni dihal. Zato bi morali obravnavati najmanjše delce v evropski politiki o kakovosti zraka že zdavnaj.

V Združenih državah imajo stroge mejne vrednosti za $PM_{2,5}$ že od leta 1997. Združene države so na področju zakonodaje v tem sektorju za deset let prehiteli EU. Vendar želim z vsem spoštovanjem do ameriške politike o kakovosti zraka povedati, da ne smemo preprosto ponoviti dejanj zadnjih let Združenih držav v zvezi s tem. V Evropi imamo v celoti drugačne pogoje, zlasti v zvezi s prebivalstvom in gostoto prometa.

Zato je zahteva okoljskih skupin po takojšnji uvedbi strogih mejnih vrednosti za $PM_{2,5}$ nerealna. V Evropi podatki niso zanesljivi, izkušnje za meritve pa nezadostne – to so slabi pogoji za hitro uvedbo mejne vrednosti. Svet in Parlament se že od začetka strinjata glede ureditve $PM_{2,5}$ v dveh fazah. Prvič je treba določiti cilj od leta 2010 naprej in potem mejno vrednost od leta 2015 naprej, ki znaša 25 mikrogramov na kubični meter. Parlament stalno pritiska na Komisijo in se tudi bori proti Svetu, ki nasprotuje strožji vrednosti za $PM_{2,5}$. Zato je zasluga Parlamenta, da želimo danes znižati mejno vrednost za $PM_{2,5}$ na 20 mikrogramov na kubični meter za drugo fazo v letu 2020.

Poleg cilja in mejne vrednosti za delce $PM_{2,5}$ bomo za države članice leta 2015 uvedli obveznost koncentracije izpostavljenosti 20 mikrogramov. Tako bomo zmanjšali koncentracijo in pozitivno vplivali na varstvo zdravja ljudi, zlasti v mestnem okolju. Model, ki ga je Evropski parlament predlagal za zmanjševanje koncentracij $PM_{2,5}$ do leta 2020, smo tudi vključili. Glede na države članice obstaja diferenciacija, pri čemer se bodo v večji meri upoštevali vhodni podatki.

Glede delcev PM_{10} si je ob prvi obravnavi večina Parlamenta prizadevala za ambiciozno letno mejno vrednost, ki bi bila tudi bolje povezana z veljavno dnevno mejno vrednostjo. Stališče Sveta in Komisije, da ne bosta spreminjala sedanjih mejnih vrednosti, je bilo v pogajanjih priznано. S podaljšanjem za tri leta roka za PM_{10} je podaljšan rok zagotovljen do leta 2012, ko bo začela veljati nova direktiva za lokalne organe, ki se zaradi svoje geografske lege ali meteoroloških pogojev kljub znatnemu prizadevanju ne bodo uspeli držati mejnih vrednosti.

Čeprav bo izboljšanje kakovosti zunanjega zraka v prihodnosti velik izziv za EU, želim izpostaviti tri točke, za katere menim, da jih moramo upoštevati pri izvajanju te direktive in reviziji zakonodaje v letu 2013.

Prvič, onesnaževanje zunanjega zraka se je v zadnjih desetletjih znatno zmanjšalo. Kot kaže nova študija Evropske agencije za okolje, so se v obdobju med letoma 1990 in 2004 emisije drobnega prahu zmanjšale za okrog 50 % – celo pred uvedbo mejnih vrednosti za PM_{10} . To je predvsem posledica tehničnega napredka in ne toliko zakonodaje.

Drugič, pogoji v Evropski uniji in med državami članicami so zelo različni. Omenil sem že meteorološke in geografske pogoje. Vendar na to dejansko najbolj vplivajo zelo raznoliko prebivalstvo, promet in gostota industrije. To je treba bolj upoštevati pri izvajanju prihodnje zakonodaje.

Tretjič, za dodatno zmanjšanje onesnaževanja zraka ne bodo uspešni niti kratkoročni ukrepi, kot so cestne blokade in prepovedi prometa, niti strožje, zakonsko določene omejitve.

Parlament se strinja z izjavo Komisije o sprejetju ukrepov pri viru, ki bo objavljena skupaj z novo direktivo v Uradnem listu v letu 2008. Onesnaževanje zraka lahko zmanjšamo le dolgoročno ter na ravni EU, predvsem s krepitvijo čezmejnih ukrepov. V prihodnosti se moramo v glavnem osredotočiti na politiko virov, ki smo jo do zdaj obravnavali le v manjši meri, zlasti na zasebne kurilne naprave, pomorsko industrijo in tudi kmetijstvo.

Charlie McCreevy, komisar. – Gospod predsednik, to temo obravnavam v imenu kolega, gospoda komisarja Dimasa, ki je na konferenci na Baliju.

Najprej se zahvaljujem in čestitam poročevalcu gospodu Krahmerju za njegovo izvrstno delo v zvezi z direktivo o kakovosti zunanjega zraka in odboru za okolje, javno zdravje in varnost hrane, zlasti poročevalcem v senci za njihov pozitiven prispevek.

Pot direktive do te stopnje ni bila lahka. Evropski parlament je imel pri prizadevanju za sporazum o primernem in učinkovitem besedilu konstruktivno vlogo. V zvezi s tem se mu Komisija zahvaljuje.

Med pripravo predloga Komisije in tudi med pogajanjmi so nas jasno vodili znanstveni dokazi o pomembnosti nadaljnjih prizadevanj za izboljšanje kakovosti zraka in zlasti o potrebi po obravnavi drobnih delcev ($PM_{2,5}$). Zaradi onesnaževanja zraka je v povprečju krajša življenjska doba državljanov EU za več kot osem mesecev. To je nesprejemljivo in v zvezi s tem moramo narediti več.

V preteklih letih se je kakovost zraka v EU le delno izboljšala, medtem ko so bili v središču razprave doseganje mejnih vrednosti delcev $PM_{2,5}$ in sedanji standardi.

Potrebni so dodatni ukrepi na nacionalni, regionalni in lokalni ravni ter na ravni Skupnosti. Ukrepi Skupnosti glede emisij pri viru so določeni v tematski strategiji o onesnaževanju zraka. Z razvojem in sprejetjem teh ukrepov smo na pravi poti. Zadnja pozitivna posodobitev je vidna v deklaraciji, ki je dodana kompromisnemu svežnju. Komisija in Parlament se strinjata, da so ti ukrepi pomembni za učinkovito zmanjšanje emisij.

Glavne značilnosti direktive so: direktiva ohranja sedanje mejne in ciljne vrednosti, medtem ko za doseganje popolne skladnosti na določenih območjih omogoča prehodno obdobje, če so izpolnjeni nekateri pogoji. Kompromisno besedilo zagotavlja omejen odlog in ne spodbuja k zavlačevanju pri ukrepih, ki jih je treba sprejeti. Ker zrak ne pozna meja, bodo ti ukrepi podprli prizadevanja za doseganje skladnosti tudi v sosednjih regijah in državah.

Kar zadeva letno poročilo mejne vrednosti grobih delcev PM_{10} je namen odbora, da to ogrozi, razumljiv. Vendar znanstveni dokazi kažejo, da so pri stalni izpostavljenosti najnevarnejši drobn delci $PM_{2,5}$, tj. frakcije delcev PM_{10} , zato je Komisija predlagala, da se mejnih vrednosti delcev PM_{10} ne spreminja in da se to obravnava v okviru novih ciljev glede delcev $PM_{2,5}$. Standardi za PM_{10} bodo v celoti ponovno ocenjeni ob pregledu leta 2013, da se zagotovi njihova usklajenost z najnovejšimi znanstvenimi ugotovitvami in izkušnjami, pridobljenimi pri izvajanju.

Glavni izziv pogajanj je določitev pravočasnih, realnih, vendar ambicioznih ciljev glede delcev $PM_{2,5}$. Kompromisni sveženj določa zelo jasne obveze v besedilu spremenjenega člena, iz katerega je razvidno, da bo v okviru obveznega pregleda leta 2013 treba razmisliti o bolj ambiciozni letni mejni vrednosti in določanju okvirne mejne vrednosti za delce $PM_{2,5}$.

Uvedba nove, pravno zavezujoče meje koncentracije izpostavljenosti že v letu 2015 je izredno pomembna. Medtem ko nov pristop k zmanjšanju izpostavljenosti že omogoča državam članicam, da na podlagi prizadevanj za zmanjšanje onesnaževanja učinkovito in čim bolj koristijo javnemu zdravstvu, nova pravna obveza in sorazmerno kratek čas za uvedbo zagotavljata, da bodo države članice sprejele takojšnje ukrepe in resno obravnavale zmanjšanje izpostavljenosti prebivalstva drobnim delcem.

Z zadovoljstvom priznavam posebno pomembnost, ki jo odbor namenja občutljivim skupinam, vključno z otroki. Dopolnitve bodo podpirale ustrezno obravnavo občutljivih skupin pri oblikovanju blažilnih ukrepov.

S tem pomembnim delom zakonodaje bo Evropska unija pripravljena na učinkovito in čim večje zmanjšanje negativnih učinkov onesnaževanja zraka. Komisija dejavno podpira proces z razvojem ukrepov Skupnosti in stalno pomočjo državam članicam pri izvajanju direktiv z zagotavljanjem smernic in omogočanjem izmenjave med državami članicami.

Anja Weisgerber, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospod predsednik, tudi sama se zahvaljujem poročevalcu gospodu Krahmerju in poročevalcem v senci za njihovo učinkovito sodelovanje. Sporazum s Svetom na drugi obravnavi je uspeh za Evropski parlament. Ta sporazum je pomemben korak proti boljši kakovosti zraka v Evropi. Vendar potrebujemo pomoč vseh udeležencev. Mesta morajo oblikovati načrte za čisti zrak in uvesti na primer ob neupoštevanju mejnih vrednosti okoljske cone. Države članice morajo oblikovati pogoje za to – kot tudi na primer uzakonitev predpisov o označevanju motornih vozil v Nemčiji.

Vendar se k temu poziva tudi v Evropi. Le 20–30 % trdnih delcev, ki se prenašajo po zraku, izvira iz prometa v mestih. Vendar imajo lahko lokalni organi končno le na tem področju določen vpliv. Lokalni organi ne morejo upoštevati mejnih vrednosti, če se ne sprejmejo ukrepi na ravni EU za zmanjšanje emisij tudi iz ostalih virov, ne le iz prometa. Merjenje emisij samo po sebi ne more izboljšati kakovosti zraka. Potrebujemo ukrepe za boj proti uhajanju drobnega prahu neposredno pri viru. To bo zagotovilo resnično varstvo zdravja.

Komisija se je zdaj politično obvezala k sprejemanju teh ukrepov. Predložiti želi zakonodajne predloge, kot je standard Euro 6 za tovornjake (ta bi končno pomenil obvezno uvedbo filtrov za trdne delce), emisijske standarde za majhne industrijske naprave in nove predpise za ladijske motorje. Ukrepe lokalnih organov morajo spremljati ti predpisi, da se doseže resnično izboljšanje kakovosti zraka.

Prvič, za najmanjše delce prahu bomo uvedli mejne vrednosti. Ti delci so zdravju ljudi zelo škodljivi, ker jih lahko vdihnemo. Zato moramo to oceniti. Prek ambicioznih, vendar realnih vrednot podajamo sporočilo o varstvu zdravja. Zakonodajalec je pri tem pokazal občutek za sorazmernost in hkrati zagotovil visoko raven varstva zdravja. Ker smo dosegli v Parlamentu glede najmanjših delcev prahu dober rezultat, smo sprejeli stališče Sveta, da se v zvezi z obstoječimi mejnimi vrednostmi za delce PM₁₀ ne uvaja sprememb, vključno glede dnevni mejnih vrednosti. Vendar to pomeni tudi, da se letne mejne vrednosti za delce PM₁₀ ne poostrijo. Besedilo direktive jasno navaja, da lokalni organi niso zavezani k neučinkovitim kratkoročnim ukrepom, kot so na primer cestne blokade. Osredotočiti se je treba na dolgoročne in trajnostne ukrepe, kot so okoljske cone. Lokalni organi si na tem področju že prizadevajo in morajo s tem nadaljevati.

Vendar lahko mesta v prihodnosti pod strogimi pogoji zaprosijo za podaljšanje roka v zvezi z uresničitvijo obstoječih mejnih vrednosti PM₁₀. Vendar to pomeni in to namenoma poudarjam, da si bodo na ta način morali lokalni organi še dodatno prizadevati. Mejnih vrednosti ne morejo stalno presežati, zato lahko podaljšanje roka pridobijo le pod dvema strogima pogojema: če jih ogrožajo neugodne podnebne razmere ali gospodarstvo, kot so na primer krizna žarišča, in so na lokalni ravni izrabili vse primerne ukrepe. Ta prožnost lokalnih organov prispeva k praktičnosti direktive, brez da bi zanemarila stopnjo zdravstvenega varstva.

Gospe in gospodje, predložili smo odgovoren sveženj. Na področju varstva zdravja smo dosegli napredek.

PRESEDUJOČI: GOSPOD SIWIEC

Podpredsednik

Dorette Corbey, v imenu skupine PSE. – (NL) Gospod predsednik, čisti zrak je bistven za življenje. V zadnjih 30 letih je zrak postal čistejši, vendar je še vedno preveč onesnažen. Obstoječih direktiv se ne upošteva, kot bi se jih moralo. Direktivo o kakovosti zunanega zraka je treba pregledati, če želimo učinkoviteje rešiti vprašanje onesnaževanja. Prejšnji teden sta dosegla Parlament in Svet sporazum o novi direktivi. Rezultat podpiram in se zahvaljujem gospodu Krahmerju, gospe Weisgerber in ostalim poročevalcem v senci za njihovo dobro sodelovanje v zadnjih dveh letih. Izpostaviti želim tri točke.

Prvič, strožji standardi. Moja skupina si stalno prizadeva za strožje standarde glede delcev in ostalih onesnaževal, ki škodujejo ljudem in okolju, zato me veseli, da smo določili nov standard za mikrodolge. Onesnaževanja mikrodolgev ne vidimo, niti ga ne moremo zavohati, vendar najbolj ogroža zdravje in je razlog za več tisoč prezgodnjih smrti med Evropejci. Številni ljudje trpijo zaradi astme in ostalih podobnih bolezni. Novi standard omogoča bolj osredotočen pristop k reševanju te grožnje za zdravje.

Zato je ta sporazum dobra novica za javno zdravje. Parlament ni odstopil od mlačne ambicije Komisije in Sveta; pozvali smo k večji zavezanosti in jo dosegli. Standard za PM_{2,5} smo želeli zmanjšati iz 25 na 20 mikrogramov. Glede na znanstvenike bi to povprečno življenjsko dobo podaljšalo za v povprečju štiri do pet mesecev. Vendar tudi novi standardi niso dovolj. Nujne so dodatne izboljšave, vključno z večjim obravnavanjem otrok. Končno moramo doseči standard, ki ne presega 10 mikrogramov delcev na kubični meter zraka. To je zgornja mejna vrednost, ki jo priporoča Svetovna zdravstvena organizacija, pri čemer zagotavlja resnično čist zrak. Sedanja direktiva je korak v pravo smer.

Druga točka je, da mora Evropa poleg primernih standardov razviti tudi instrumente, ki bodo te cilje omogočili. Končno je Evropa vedno uspešna glede določanja splošnih ciljev svojih politik, vendar je mnogo manj učinkovita pri oblikovanju pravih instrumentov za dejansko doseganje teh ciljev. Brez čistejših avtomobilov, ladij, kmetijstva in industrije bodo standardi za kvaliteto zraka ostali le papirnati tiger.

Nedavno smo glasovali o Euro 5 in Euro 6: čistejši osebni avtomobili od leta 2009 in še čistejši avtomobili od leta 2014. Tako zakonodajo je treba hitro uvesti tudi za težka tovorna vozila in avtobuse. Parlament je pozval Svet in Komisijo, da pohitita z dopolnilno politiko za obravnavanje virov onesnaževanja. Komisija je zato objavila izjavo, v kateri navaja vse ukrepe, ki jih je treba sprejeti v prihajajočih letih. Izjava bo priložena direktivi in se bo na direktivo tudi navezovala. To je jasen politični znak javnosti, da Evropa sprejema ukrepe in začena s čistilnimi dejavnostmi v vseh vrstah sektorjev.

Tretja točka je prilagodljivost standardov. 24 držav članic ne more doseči standardov, ki jih določa sedanja direktiva. To se mi ne zdi dober primer učinkovite zakonodaje. Moje stališče je, da se lahko omogoči državam članicam, ki sprejemajo ukrepe, vendar ne morejo doseči standardov, dodaten čas za reševanje težav na tem področju, vendar je treba potem srednjeročno uvesti strožje standarde. Zelo pomembno je, da oblikujemo uporabno in praktično zakonodajo.

Danes dokazujemo, da Evropski parlament resno obravnava pritožbe držav članic glede neuporabnosti zakonodaje. Izkušnje so nam pokazale, da zrak ne postane čistejši, če zanemarimo izvajanje direktive. Nova direktiva o kakovosti zunanjega zraka je izboljšana različica stare. Boljši in strožji standardi so dobra novica za javno zdravje, lokalne organe in tudi gradbena podjetja. Zdaj lahko ponovno zadihamo.

Marios Matsakis, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, najprej čestitam gospodu Krahmerju za odlično poročilo o tej zahtevni in najpomembnejši temi.

Hkrati čestitam poročevalcem v senci in vsem tistim kolegom, ki so prispevali predloge, nasvete in spremembe, ki končno sestavljajo zakonodajni kompromis, dosežen s pogajanjem in na podlagi katerega bomo poskušali oblikovati, če bo potrjen, boljše direktivo o kakovosti zraka ter delno zagotoviti čistejši in bolj zdrav zrak v Evropi.

V času, ko je boleznih dihalnih poti, kot so astma, emfizem in pljučni rak na veliko območjih Evrope vedno več in so prizadeti zlasti ljudje iz najbolj ranljivih skupin družbe, kot so otroci in starejši, moramo kot zakonodajalci narediti vse, kar lahko, da državljanom zagotovimo bolj zdrav zrak.

V ta namen smo se vsi strinjali, da ne smemo popustiti neupravičenim zahtevam Sveta, ki ni sprejel nobenih sprememb določb o obstoječih dnevniških in letnih mejnih vrednostih PM₁₀ in je brez zadržkov zavrnil predlog Parlamenta, da se v vsakem primeru odstopanja sprejmejo dodatni ukrepi EU glede izvorov onesnaženja.

Čeprav je bil dosežen sporazum, mora Svet vseeno razumeti, da Parlament daje večjo prednost zdravju milijonov svojih državljanov kot bogastvu peščice evropskih industrijskih gigantov. Vsakdo mora razumeti v celoti, da se Parlament veliko bolj ukvarja z varstvom zdravja pljuč ljudi pred boleznimi kot pa s polnjenjem denarnic pohlepnih vodilnih mož v industrijski dejavnosti.

Prepričan sem, da bo Parlament v prihodnosti uspešno sprejel vse te določbe v delu zakonodaje, o katerem se bo treba manj pogajati ter bo resnično in v celoti varoval državljane pred resnimi poškodbami dihalnih poti.

Mieczysław Edmund Janowski, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospod predsednik v imenu skupine združenje za Evropo narodov želim priznati kakovost poročila gospoda Krahmerja. Nadaljujemo z našim delom pri direktivi, ki je zelo pomembna za celoten ekosistem, vključno z izboljšanjem zdravstvenega stanja prebivalcev Evrope in širše, Sveta.

Gospodarskega vidika teh določb tudi ne smemo prikriti. Zato mora biti naš cilj poiskati kompromis, ki bo resnično omogočil državam članicam izvajanje sprejetih parametrov, ki določajo dovoljene mejne vrednosti emisij za delce in pline, ki onesnažujejo ozračje. Pri tem mislim na koncentracijo delcev PM_{2,5} in PM₁₀, pline ogljikovega monoksida in dioksida, žveplov dioksid, dušikove okside in ozon, benzen, hlapne organske spojine in tudi svinec.

To pomeni zanesljiv in reden nadzor. Za temeljito nadgradnjo številnih podjetij, vključno tistih, ki dobavljajo energijo in zlasti toploto bomo potrebovali velika sredstva. Metode in organizacijo kopnega, zračnega in pomorskega prometa bomo morali bistveno spremeniti.

Te in ostale stroške je treba podpreti. Vendar je prav tako res, da vse države v tako kratkem času, ki je bil predlagan, ne morejo izvesti strogih ukrepov na tem področju, brez da bi utrpele jasne gospodarske izgube. To zlasti zadeva nove države članice, vključno s Poljsko, ki si na tem področju znatno prizadeva.

Končno želim poudariti, da je prav tako pomembno, da ukrepe, ki jih izvaja EU, začnejo izvajati tudi druge po svetu, zlasti v Združenih državah, na Kitajskem, v Rusiji, na Japonskem in v Braziliji. Zrak si končno delimo.

Marie Anne Isler Béguin, v imenu skupine Verts/ALE. – (FR) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, spomnimo se poziva Svetovne zdravstvene organizacije z dne 5. oktobra 2006, ko je mednarodno skupnost izzvala k izboljšanju kakovosti zraka. Treba je bilo sprejeti zelo stroge standarde za onesnaževanje zraka, pri čemer je bil cilj zmanjšati število smrti v onesnaženih mestih za 15 %. Evropska unija, sicer pogosto

vodilna pri okoljskih predpisih, je na prvi obravnavi zelo razočarala, celo do te mere, da je bil komisar za okolje gospod Dimas osebno ogorčen nad stališčem Evropskega parlamenta, ki je želel omiliti veljavno zakonodajo, ki je bila že tako precej popustljiva.

Na drugi obravnavi 9. oktobra 2007 so Zeleni odbor za okolje opozorili na neučinkovite posledice upravne poenostavitve in zlasti na povečanje števila dni, za katere so dovoljeni presežki največjih mejnih vrednosti ter obseg izjem nekaterih onesnaževal. Kompromis, ki je bil na drugi obravnavi v Evropskem parlamentu nedavno dosežen s pogajanjem je vaja za omejevanje škode, ki je bila narejena na prvi obravnavi. Glede delcev PM_{2,5} v mestnih območjih je predlagana nova mejna vrednost 20 mikrogramov na kubični meter, ki jo bo leta 2015 preučila Evropska komisija.

Seveda se lahko uvedejo dodatni ukrepi za obravnavanje položaja občutljivih delov prebivalstva, kot so otroci in ostareli. Čeprav pomeni kompromis izboljšanje začetnih razmer, ne pomeni velikega koraka naprej za Evropski parlament. Držav članic ne bo prisilil k omejevalnim ukrepom, nujnim za izboljšanje zdravja evropskih ljudi. Vpliv onesnaževanja ozračja se še vedno ocenjuje kot devet mesecev krajša življenjska doba naših sodržavljanov. Zato si moramo bolj prizadevati in vključiti omejevanje delcev v suspenziji veliko bolj zgodaj v preventivne instrumente, katerih cilj je omejevanje emisij iz različnih sektorjev, zlasti prometa in industrije.

Dimitrios Papadimoulis, v imenu skupine GUE/NGL. – (EL) Gospod predsednik, gospod komisar, kolegi poslanci, vsako leto v Evropi zaradi bolezni, ki so povezane z onesnaževanjem zraka, prežgodaj umre 370 000 ljudi. Glede na uradne podatke Komisije se je življenjska doba v nekaterih evropskih državah znižala za od osmih mesecev do dveh let kot posledica izpostavljenosti nevarnim onesnaževalom v zraku. Vzrok za veliko večino smrti so drobni delci v zraku. Moja politična skupina podpira končni spravni sporazum in neodločne, vendar še vedno pozitivne ukrepe v odgovor tem razmeram.

Vendar se želim osredotočiti na nekatere resne pomanjkljivosti: mejne vrednosti, ki jih določa spravni postopek za drobne delce v zraku za več kot dvakrat presegajo zadevna priporočila Svetovne zdravstvene organizacije. Agencija za varstvo okolja Združenih držav določa strožje mejne vrednosti od Evropske unije. Za varnejše mejne vrednosti za drobne delce v zraku (PM₁₀) nismo dosegli sporazuma. Zahteve za nadzor so bile zmanjšane, čeprav je stalen nadzor kritične obremenjenosti z onesnaževali zelo pomemben za izboljšanje razmer.

Časovni roki za benzen so bili odloženi, pri čemer ostaja veliki zločinec, kakovost goriva, nedotaknjen. Čeprav vsi govorimo, da potrebujemo izboljšana goriva in čistejša avtomobile, smo izključili kakovost zraka in njen nadzor na delovnih mestih. Poleg tega se državam članicam dopušča znaten odklon pri neizvajanju obstoječe zakonodaje in tudi glede nadzora njenega pravilnega izvajanja. Pozitivno smo napredovali, vendar to ni dovolj, zato moja skupina podpira spravni sporazum Evropskega parlamenta, vendar hkrati Svet in Komisijo poziva, da ukrepata.

Bastiaan Belder, v imenu skupine IND/DEM. – (NL) Gospod predsednik, govorim v imenu svojega kolega gospoda Bloklanda, ki je trenutno na konferenci o podnebnih spremembah na Baliju.

Po dolgih pogajanjih se je končno dosegel sporazum o kakovosti zunanega zraka. To ni preprosto in je tudi zelo pomembno, ker kakovost zunanega zraka neposredno vpliva na okolje in zdravje ljudi. Zato se zahvaljujem poročevalcu gospodu Krahermerju za vse delo, ki ga je za to opravil.

Ta direktiva realno prispeva k izboljšanju zdravja in okolja. Kakovost zunanega zraka se je v zadnjih letih že znatno izboljšala, pri čemer bo ta direktiva omogočila dodatno izboljšanje v prihodnosti. Vendar imajo številne države še vedno težave pri tako hitrem usklajevanju s strogimi standardi. Zato me veseli, da ta sporazum omogoča odložitev rokov, da se državam omogoči usklajevanje kakovosti zunanega zraka s temi standardi, če si za to primerno prizadevajo.

Še en pomemben vidik je, da meritve niso obvezne na območjih, do katerih javnost nima dostopa in niso stalno naseljena. Ta prožnost je zlasti pomembna pri pristaniščih. Poleg tega zlasti podpiram dejstvo, da poročilo izpostavlja ukrepe, ki se morajo izvajati pri viru. Menim, da so taki ukrepi, na primer novi standard Euro 6 za težka tovorna vozila, ključni za doseganje dobre kakovosti zunanega zraka.

Končno lahko zato povem, da podpiram sedanji sporazum in bom glasoval zanj.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gospod predsednik, sedanje zabeleženo povečanje boleznih dihal, zlasti med otroci, starejšimi in bolnimi in tudi povečanje težav z dihanjem, ki temeljijo na alergijah, sta neposredno povezana s plazom prometa, ki se dnevno vali skozi naša mesta in glavne prometne poti.

Neuspela politika EU o subvencijah se v zadnjih desetletjih odraža predvsem v medmestnem prometu. Za zlasti občutljive regije, kot so Alpe, nismo uspeli besed spremeniti v dejanja in uvesti na primer Alpske konvencije. Vendar se nam zdaj maščuje prodaja naših javnih podjetij, ki je povzročila katastrofalno pomanjkljivo omrežje hitrega javnega prevoza.

Menim, da je zelo vprašljivo, do katere mere so lahko pri tem še uspešni ukrepi, kot so omejitve prometa in oblikovanje okoljskih con ali zaračunavanje prometa v mestih. Predvsem je treba zato čim prej nadomestiti glavne povzročitelje emisij onesnaževal, kot so tovorna vozila s starimi dizelskimi motorji.

Péter Olajos (PPE-DE). – (HU) Hvala, gospod predsednik. Več kot 300 000 milijonov ljudi v svetu trpi zaradi astme, od tega 30 milijonov v Evropi in 200 000 na Madžarskem. 18 % astmatikov v Zahodni Evropi ima težko obliko astme. Število bolnikov z astmo v moji domovini Madžarski se je v zadnjih desetih letih povečalo za 250 %. Število novih diagnosticiranih bolnikov se je v istem obdobju podvojilo. Onesnaževanje zraka je glavni povzročitelj astme in astmatičnih napadov. Menim, da so podatki v poročilu, ki ga obravnavamo, zelo zgovorni, pri čemer je njegova usoda, o kateri bomo odločali jutri, le delno odvisna od varstva okolja in veliko bolj zadeva kakovost življenja in varstvo zdravja.

Eno od največjih vprašanj danes v zakonodaji Unije je njeno pomanjkljivo izvajanje. Žal to drži tudi glede zakonodaje o kakovosti zraka. Zato je zdaj naša glavna naloga, da ne glasujemo za več še strožjih predpisov, ampak da spodbudimo usklajenost z obstoječimi predpisi. Živim v Budimpešti, mestu z dvema milijonoma prebivalcev, pri čemer na primer v zvezi z delci v zraku dovoljene mejne vrednosti presežemo tudi v prvih štirih mesecih v letu in dejansko štiri- do petkratna presežanja niso nenavadna. Zato je naša naloga dodatno primerno razviti obstoječo zakonodajo in pripraviti smernice, ki ne bodo predvidevale dodatnih nalog, ampak izboljšale sedanje naloge in tako resnično prispevale k čistejšemu zraku za prebivalstvo EU.

Menim, da poročilo gospoda Krahrmerja izpolnjuje to zahtevo. Njegova odlika je, da želi izmeriti in ujeti onesnaževanje zraka predvsem pri viru onesnaževanja, kar je tehnično gledano pravilen pristop. Kompromis zato ni ambiciozen, ampak napreden. Prepričan sem, da bodo lahko zdaj zadevna mesta in države članice bolj dosledno izvajale te ukrepe, ter da bomo lahko mogoče našim otrokom predali za bivanje bolj primerno Evropo. Najlepša hvala, gospod predsednik.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Čestitam poročevalcu. Najprej želim povedati, da je lepo vreme vedno prijetno. Na vreme seveda ne moremo vplivati, vendar lahko in moramo nekaj storiti glede njegove kakovosti. Ravni onesnaženosti zraka v gosto naseljenih in industrijskih mestnih območjih Evropske unije so še vedno nesprejemljive. V največjih mestih Evrope se jasno čuti grožnja onesnaženosti zraka. Vsako leto povzroči prezgodnjo smrt več deset tisoč Evropejcev. Onesnaževanje ogroža ne le dolžino človeškega življenja, ampak tudi njegovo kakovost.

V zadnjih letih so se v državah EU znatno zmanjšale emisije nevarnih plinov. Vendar je to le začetek. Ukrotiti moramo pošasti, ki te pline pljuvajo v zrak, tj. najhujše onesnaževalce zraka na cestah. Za razvoj javnega prevoza moramo sprejeti odločilne ukrepe, da spodbudimo ljudi k manj pogosti uporabi zasebnih prevoznih sredstev. To je v novih državah članicah ključno vprašanje, ker tudi 20 ali celo 30 let stari avtomobili v neprimernem stanju še vedno onesnažujejo okolje.

Stališče skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu in Parlamenta je na splošno zelo pomembno za države, ki so k EU pristopile v 21. stoletju, zlasti glede strožjih pogojev in ciljev za zmanjšanje onesnaženosti zraka, prilagodljivosti pri izvajanju teh ciljev in usklajevanja dolgo- in kratkoročnih ciljev.

Čim bolj si moramo prizadevati za doseglo najmanjše mogoče koncentracije različno velikih delcev v zraku do leta 2015 v večini Evrope. Državam, ki sprejemajo dejavne ukrepe za zmanjšanje onesnaženosti, vendar še niso dosegle določenih ciljev, je treba to omogočiti. Obdobje odstopanja je treba skrajšati skrajša iz „štiri[h] plus dve“ leti na „tri plus dve“ leti.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Gospod predsednik, Evropski parlament danes drugič obravnava osnutek direktive o kakovosti zunanjega zraka. Eden od ciljev direktive je v naslednjih letih omejiti količino delcev prahu v zraku, ki jih vdihujemo in so veliki od 2,5 do 10 mikrometrov. Znanstveniki opozarjajo, da najmanjši delci resno ogrožajo človeška življenja in ravno te najmanjše delce obravnava direktiva, o kateri razpravljamo.

Kompromis med Parlamentom in Svetom je Svetu omogočil olajšave, pri čemer Svet podpira manj omejevalne predpise. Upam, da se ukrepi iz te direktive ne bodo izkazali za neprimerne in da bo Evropska komisija ob ponovnem obravnavanju tega vprašanja v letu 2013 sprejela bolj ambiciozne cilje, saj govorimo tu o zdravju sedanje in prihodnjih generacij.

Končno se zahvaljujem poročevalcu za njegovo dobro opravljeno delo in vas opominjam, da je izogibanje boljše od soočanja s posledicami.

Hiltrud Breyer (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, kompromis je boljši, kot smo pričakovali, vendar bi bilo o njem govoriti kot o velikem uspehu narobe, ker je bil omiljen. Ko obravnavamo njegove popravljene določbe ugotovimo, da je omiljen, ker se lahko zdaj izključi zelo onesnažena območja.

Vendar pomeni kompromis, ki je bil dosežen s pogajanjem tudi omejevanje škode, ker lahko zdaj načrtovano obdobje odloga razumemo le kot vabilo k nedelovanju. Da ta izjema ne postane pravilo mora nadzirati Komisija akcijske načrte in usklajenost z mejnimi vrednostmi ter kaznovati njihov neuspehi prenos. Zato ga ne smemo obravnavati kot velik uspeh, ker se dejansko zavedamo, da bi morala ta direktiva začeti veljati že pred nekaj časa.

Vendar ta kompromis tudi ne sme, pri čemer je to njegov pozitiven vidik, nemškimi lokalnim organom zagotoviti, da lahko nemoteno upravljajo čas. Nova pobuda za nedelovanje je zato preprečila zahtevo lokalnim organom in zveznim državam, da morajo oblikovati akcijske načrte.

Poleg tega moramo poudariti, da sodba Zveznega upravnega sodišča v Nemčiji lokalne organe v vsakem primeru zavezuje in tudi poudarja ukrepanje. Zavedamo se, da imamo v Evropi že dobre pobude, kot so na primer okoljske cone in zamenjava voznega parka. Vendar mora biti zdaj jasno, da je to zadnja odložitve. Zdaj morajo ukrepi zares slediti besedam, da se zagotovi smiselnost ambiciozne politike za ohranjanje čistejšega zraka.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL). – (CS) Gospe in gospodje, spremljanje onesnaženosti zraka in prizadevanja, usmerjena k izboljšanju kakovosti zraka sta hvalevredni dejavnosti. Dejstvo, da določeni deli predloga, o katerem razpravljamo določajo precej visoke zahteve, medtem ko ostali nekako poenostavljajo realnost, ni zaskrbljujoče. Bolj zaskrbljujoče je, da je treba medtem, ko se je tema razprave o spremljanju in odstranitvi drobnih delcev pravilno premaknila od grobih k drobnim delcem, – od PM_{10} k $PM_{2,5}$ – obravnavati tudi delce, ki so še manjši od $PM_{2,5}$. Ti lahko vdrejo tudi v alveole, pri čemer lahko potencialno absorbirajo prek svoje široke površine velike količine škodljivih snovi. Ker se ti delci ne nabirajo v zgornjih dihalnih poteh, so lahko zelo nevarni. Ne glede na te zadržke podpiram predlog direktive, kot tudi skupina GUE/NGL, katere član sem in menim, da bomo v bližnji prihodnosti to temo obravnavali bolj celovito.

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Gospod predsednik, vsi se zavedamo in smo to tudi izrazili, da so naša pozidana območja in naša mesta vedno bolj onesnažena ter da so smrti zaradi te onesnaženosti vedno bolj običajne. Kot predsednica omrežja za spremljanje kakovosti zraka v mojem oddelku, ki sem ga ustanovila pred več kot šestnajst leti vas želim opozoriti, da državljani menijo, da mora biti v zvezi z varstvom okolja zmanjšanje onesnaženosti zraka prednostna naloga javnih organov, pri čemer je to najpomembnejši razlog za zaskrbljenost 54 % francoskih državljanov.

To besedilo je tako odziv na ponoven izbruh bolezni dihal, kot so astma, bronhitis, emfizem, ki je najbolj pogost pri otrocih – pozimi vedno govorimo le o bronhialitisu – in pljučni rak, ki je najbolj pogost pri starejših ljudeh.

Zato je uvedba novih standardov za najbolj drobne in najbolj škodljive delce, ki jih do zdaj nismo obravnavali, primeren ukrep. Vendar so nam za izboljšanje kakovosti zraka na voljo številne rešitve, kot so ukrepi na področju goriv, načina prevoza in prevoznih sredstev. Še vedno moramo uporabiti veliko zakonodaje EU, ki nam je že na voljo in s katero večina držav članic žal ni usklajena. V okviru pogojev iz besedil, o katerih bomo glasovali jutri, bodo morale v mestnih okoljih postaviti države članice vzorčevalna mesta. Dejansko bo moral vsak pripraviti „načrte za delce“. Poleg tega moramo zagotoviti javnosti dnevne informacije o vsebnosti delcev v zraku, zlasti za posebej občutljive dele prebivalstva.

Končno ne smemo pozabiti na kakovost zraka v zaprtih prostorih, v katerih preživimo več kot 80 % našega časa. Le malo je interesa za študije o kakovosti okolja v naših domovih, čeprav to okolje na naše zdravje vpliva vsaj v enaki meri kot zunanje okolje.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Gospod predsednik, čestitam poročevalcu gospodu Krahmerju.

Predlog direktive o kakovosti zunanega zraka in čistejšem zraku za Evropo obravnava odnos med kakovostjo zraka in zdravjem ljudi ter predlaga ukrepe Skupnosti za izboljšanje kakovosti zraka v Evropi.

Mestni promet, ki povzroči 40 % emisij ogljikovega dioksida ter vozila in zastoji v prometu, zlasti v mestnih območjih, ki povzročijo 70 % emisij, Evropsko unijo stanejo okrog 1 % BDP.

V številnih evropskih prestolnicah je promet gost, pri čemer onesnaževanje resno škoduje prebivalcem teh mest. Več kot 66 % evropskih državljanov meni, da prometni zastoji v mestnih središčih in s tem povezana onesnaženost resno škodujejo kakovosti njihovih življenj ter zahtevajo, da ukrepa Unija v zvezi s tem usklajeno in zlasti odločno.

Na Evropskem Svetu 8. in 9. marca 2007 se je zavezala Evropska unija k zmanjšanju emisij toplogrednih plinov za vsaj 20 % do leta 2020 v primerjavi z letom 1990.

Evropska unija in države članice morajo svoje ukrepe usmeriti k obremenjenim velemestnim in mestnim območjem ter pristopiti prek usklajenosti z načelom subsidiarnosti k vprašanju kakovosti zraka v aglomeracijah bolj ambiciozno, in sicer z izvajanjem strategije sodelovanja in usklajevanja na Evropski ravni. Zelena knjiga o mobilnosti v mestih spodbuja razvoj potniškega prometa, vendar obravnava tudi ukrepe za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, ki jih povzročata cestni promet.

Glede predloga spremembe 31 želim izpostaviti, da so nekateri ukrepi na področju obveznih tehničnih standardov za zmanjšanje onesnaževanja, ki ga povzročajo kopenska vozila in tudi ladje na notranjih vodah, vključeni v ostale dele zakonodaje.

Menim, da je za Parlament zelo pomembno, da se ga vsakih pet let obvešča o napredku držav članic glede izboljšanja kakovosti zraka, vendar tudi menim, da je zlasti pomembno, da se take ukrepe financira tudi s sredstvi iz strukturnih skladov.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Gospod predsednik, direktiva Evropskega parlamenta in Sveta o kakovosti zunanega zraka in čistejšem zraku za Evropo je zelo pomembna za zdravje evropskih državljanov, zlasti ker se lahko prenašajo snovi, ki se sproščajo iz industrije, prometa in elektrarn prek velikih razdalj, pri čemer so to delci in oksidi žvepla, dušika ter svinca.

Direktiva določa mejne vrednosti za njihove emisije in poudarja pomembnost zmanjšanja onesnaževanja emisij in njihovih virov. Vendar se pogoji za doseganje teh zahtev med seboj razlikujejo. V conah in mestih, v katerih delujejo številne entitete, ki sproščajo onesnaževala, na primer peči na premog in elektrarne, ki uporabljajo stare tehnologije, bo prilagajanje ter uresničevanje zahtev direktive zahtevalo veliko časa in finančnih stroškov.

Za upravičene primere se lahko v skladu s predlogom spremembe 2 podaljša rok za skladnost z zahtevami direktive. Direktiva pravilno poudarja potrebo po spremljanju onesnaževanja emisij, ki je zelo pomembno za omejevanje onesnaževanja, vključno tistega s čezmejnimi izvorom. Čestitam poročevalcu gospodu Krahmerju.

Richard Seeber (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, veseli me, da smo v vseh skupinah tako hitro dosegli sporazum o tem pomembnem besedilu. Kakovost zraka je ključna za zdravje in blaginjo naših državljanov. Prav tako me veseli, da smo določili stroge mejne vrednosti, zlasti nove mejne vrednosti za delce PM_{2,5}, ker ti resno škodujejo zdravju. Žal na številnih ostalih področjih nismo uvedli pooprave, ki bi bile zaželeni. Pri tem mislim seveda na delce PM₁₀ in tudi na NO_x.

Vendar sem bolj kot glede mejnih vrednosti, ki smo jih določili zaskrbljen glede sedanjih razmer na področju kakovosti zraka v državah članicah. Kot veste skoraj vse države članice presegajo sedanje mejne vrednosti. Zdaj moramo mi uvesti ta ambiciozen zakonodajni sveženj, pri čemer ga mora Komisija nadzorovati. Komisija do zdaj ni uvedla nobenih postopkov za ugotavljanje kršitev, čeprav se mejne vrednosti stalno presegajo. Po eni strani mora biti uvedba zato jasna, vendar mora Komisija po drugi strani sprejeti praktične ukrepe, če države članice še vedno ne bodo zmožne ali pripravljene upoštevati mejnih vrednosti.

Prav tako je pomembno, da smo določili dosledna merila za meritve. V posameznih državah članicah se prakse med seboj zelo razlikujejo. V zvezi s prometom, ki je tudi v moji domovini eden od glavnih povzročiteljev onesnaženosti zraka, je treba povedati, da Komisija v določeni meri ni pripravljena podpreti pobud, ki jih sprejemajo države z namenom upoštevati mejne vrednosti za kakovost zraka. Komisija bi morala pozivati, da se države članice podpira in ne ovira pri njihovih ciljih za čistejši zrak. V Alpah se je promet znatno povečal in tudi tu je treba glede kakovosti zraka ukrepati.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). – (NL) Gospod predsednik, Evropski parlament danes zagotavlja jasnost v tej dolgi razpravi o določitvi standardov, ki so nujni za javno zdravje v zvezi z delci: PM_{2,5} in PM₁₀. Danes zagotavljamo znatno izboljšanje za ljudi, ki so zlasti občutljivi nanje: otroke in starejše. To politiko podpiram v celoti.

Poleg tega je jasno, da so bolj prilagojeni ukrepi mogoči. Omogočiti želimo delitev na cone naših mestnih območij, s čimer bomo izboljšali praktičnost, brez da bi s tem ogrozili naše glavne cilje. Prav tako je jasno, da zdaj resno obravnavamo izvirno politiko in da v Evropi ni čezmejnega sodelovanja.

Gospod predsednik, vsaj meni osebno ni jasno, ali je bila dejansko odstranjena ovira v nizozemski zakonodaji v zvezi s številnimi projekti o celostni pooblastitvi za okoljsko in prostorsko načrtovanje. Tako bi ugotovila Nizozemska, vključno s spodnjim domom nizozemskega parlamenta in zakonodajo, ali se to lahko razjasni v programu sodelovanja na področju kakovosti zraka.

Evropa danes zagotavlja zelo jasen okvir za praktično izvajanje, tudi na Nizozemskem. Zdaj mora Nizozemska previdno upravljati povezavo med prostorskim načrtovanjem in okoljsko politiko, da se izogne dodatnim nepotrebim oviram. To je duh, v katerem danes z veseljem podpiram doseženi sporazum.

Charlie McCreevy, komisar. – Gospod predsednik, v sedanji splošni kompromisni sveženj so vključeni številni ključni elementi.

Najbolj pomembno je, da vključuje naslednje elemente:

- skupno stališče glede možnosti podaljšanja roka za delce PM₁₀; pri čemer odložitev ukrepanja ni mogoča, enostopenjski pristop pa bo zmanjšal upravno obremenitev;
- standardi za delce PM₁₀ so nespremenjeni v skladu z izvirnim predlogom Komisije;
- do leta 2010 oziroma 2015 je treba doseči realen in pravočasen letni cilj za delce PM_{2,5} in mejno vrednost 25 µg na kubični meter;
- okvirna mejna vrednost za leto 2020, ki dopolnjuje visoko zastavljen načrt za delce PM_{2,5} glede obveznega pregleda v letu 2013;
- pravno zavezujoča obveznost koncentracije izpostavljenosti za leto 2015, ki dopolnjuje ciljno zmanjšanje izpostavljenosti z uvedbo takojšnjih ukrepov, ki bodo zagotovili največje možne koristi za javno zdravje, ter
- izjava Komisije o napredku v razvijanju ukrepov Skupnosti, ki se morajo izvajati pri viru.

Prav tako nova uvodna izjava 15 krepi odločenost dveh sozakonodajalcev, da prednostno upoštevata zakonodajne predloge Komisije na ravni Skupnosti za obravnavanje emisij pri viru.

Zavedam se, da so bili ti elementi za Parlament na prvi obravnavi in tokrat tudi za odbor zelo pomembni. Menim, da bo sedanji predlagani kompromis zadovoljil Parlament, saj je bila pomembna osnova dosežena po ključnem načelu ambicioznega, vendar realnega določanja standardov za kakovost zunanjega zraka z jasnim načrtom, vključno s sprejetjem nujnih ukrepov Skupnosti in dobro opredeljenim pregledom v letu 2013.

Zlasti sem zadovoljen, ker ugotavljam, da Parlament in Svet dosegu kompromisa v tej direktivi pripisujeta velik pomen. Posledičen kompromis in jasna odločnost omogočata Evropski uniji sprejetje učinkovitih ukrepov za zagotavljanje bolj zdravega zraka za svoje državljane.

Komisija je zelo zadovoljna z rezultatom pogajanj. Predlagane sporazumne spremembe lahko v celoti sprejme.

Ponovno se zahvaljujem poročevalcu gospodu Kraemerju in mu čestitam za ves njegov trud, da bi dosegel sporazum na drugi obravnavi.

Predsednik. – Ta razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo v torek, 11. decembra 2007.

Pisne izjave (člen 142)

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Pomembnosti kakovostnega zraka okrog nas ni treba posebej razlagati ali poudarjati. Sedanja prednostna naloga evropske politike, ki je usmerjena k hitri in dolgoročni uvedbi usklajene in enotne zakonodaje, ki bo zagotovila kakovost zraka, je pravilen pristop.

Predlog v direktivi, o katerem zdaj razpravljamo, združuje in usmerja obstoječo evropsko zakonodajo z oblikovanjem enotnega in usklajenega predloga. Glede na analizo predloga, ki ga zdaj vključuje, lahko z gotovostjo trdimo, da kompromisni sveženj, ki so ga podprle skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov, skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu ter skupina zaveznitva liberalcev in demokratov za Evropo v celoti odraža interese vseh zadevnih strani, na katere bo direktiva neposredno vplivala. To je uravnotežen predlog za države članice, ki bodo čutile težo njegovih določb, pri čemer bo hkrati izboljšal kakovost zraka v Evropi in bolj dolgoročno znatno zmanjšal delce PM.

Poleg zelo natančnega obravnavanja posameznih ciljnih mejnih vrednosti za delce PM₁₀ in PM_{2,5}, menim, da se je zelo pomembno osredotočiti na določbe, ki se nanašajo na prilagodljivost glede doseganja sprejemljivih vrednosti za države članice. Smiselno je izpostaviti dejstvo, da imajo države članice velike težave pri usklajevanju z že obstoječimi določbami glede izboljšanja kakovosti zraka.

Poleg tega je pomembno poudariti dolgoročne ukrepe na področju kakovosti zraka. Izkušnje kažejo, da so kratkoročni ukrepi pogosto manj učinkoviti od dolgoročnih. Države članice je treba spodbujati, da prostovoljno uvedejo dolgoročne politične strategije o onesnaževanju zraka.

Gyula Hegyi (PSE), v pisni obliki. – (HU) Pravico do čistega zraka se lahko razlaga kot človekovo pravico, ker je naloga držav članic in Evropske unije zagotoviti osnovne življenjske razmere (čisto vodo in zrak). Pred petdesetimi ali stotimi leti je bil simbol industrijske družbe dimnik tovarne, iz katerega se je valil dim. Naše vrednote so se med tem spremenile in zdaj cenimo čist in naraven način življenja, vsaj v besedah. Žal zrak v naših mestih to potrjuje le delno. S propadom težke industrije ali njenim prenosom v tretji svet se je industrijsko onesnaževanje zmanjšalo, vendar se je širitev avtomobilov znatno povečala. Pred petindvajsetimi leti je bilo na Madžarskem milijon avtomobilov pri 10 milijonih prebivalcev, zdaj imamo avtomobilov skoraj trikrat več, od tega jih skoraj milijon onesnažuje zrak Budimpešte, kar ima katastrofalne posledice za zdravje. Število primerov pljučnega raka se je znatno povečalo, število primerov astme pa je devetkrat večje. Majhni otroci, ki živijo poleg glavnih cest so izpostavljeni stalnemu tveganju. Prav tako ugotavljamo, da je onesnaževanje z mikrodelci iz dizelskih vozil zlasti škodljivo za zdravje ljudi. Evropo je lahko sram, da so v zvezi s tem standardi v EU nižji od standardov v Združenih državah. Ne smemo le govoriti, treba je ukrepati. Uporabiti moramo opredeljene instrumente za omejevanje cestnega prometa v naseljih in oblikovati strožje predpise za emisije za vozila. Iz družbe onesnaževalcev se moramo spremeniti v družbo, ki živi zdravo življenje.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Evropska direktiva o kakovosti zraka bo izboljšala zdravje evropskih državljanov in prispevala k dvigu življenjskega standarda v mestnem okolju. Ker je ta zakonodaja zavezujoča bomo to dosegli na celotnem območju Evropske unije.

Šibka točka direktive je financiranje ukrepov za uskladitev s cilji, pri čemer bodo države članice te ukrepe izvajale do leta 2010 ali 2015. Najprej bodo potrebna znatna finančna sredstva, da se oblikuje centre za vzorčenje in merjenje onesnaževanja zraka. Strukturni skladi, ki so že dodeljeni državam članicam, upravičenim do okoljske politike bodo dostopni tudi za doseganje ciljev, ki jih določa ta direktiva, vendar bo to zmanjšalo prvotno predvidena sredstva. Menim, da je treba oblikovati dodatno proračunsko postavko, ko direktiva začne veljati.

Hkrati podpiram vključitev klavzule o fleksibilnosti, ki državam članicam omogoča prehodna obdobja do dveh let, če lahko dokažejo, da so si znatno prizadevale za doseganje ciljev v zvezi z zmanjšanjem onesnaževanja zraka.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), v pisni obliki. – (FI) Danes na drugi obravnavi razpravljamo o dveh pomembnih direktivah o izboljšanju kakovosti okolja. Ena zadeva morje, druga zrak. Varstvo zraka je eno od ključnih in najbolj tradicionalnih področij varstva okolja, ker sta kakovost zunanega zraka in zdravje ljudi neposredno povezana. Kot je izjavila Komisija, se je življenjska doba v EU zaradi onesnaževanja zraka skrajšala za 8,5 mesecev. Kakovost življenja več sto tisoč ljudi je iz dneva v dan slabša in kljub znatnemu zmanjšanju v emisijah v zadnjih letih je ogroženo naše naravno okolje. Pomembnosti direktive o kakovosti zraka ne moremo dovolj poudariti: združuje celo vrsto pravil, ki so bila prej obravnavana ločeno in pomeni boljši pristop k temu vprašanju v celoti.

Najprej se zahvaljujem Svetu za srečanje s Parlamentom in razpravo o nekaterih pomembnih vprašanjih. Skoraj polovico predlogov sprememb, ki so bili sprejeti ob prvi obravnavi, je bilo na splošno sprejetih. Svet je končno namenil svojo podporo določenim ključnim predlogom sprememb Parlamenta. Ti obravnavajo zamenjavo določenih ciljnih vrednosti s koncentracijami delcev in zavezujočimi mejnimi vrednostmi, časovnimi roki za izvedbo tega in načinom uporabe. Mejna vrednost za delce PM_{2,5}, ki so zdravju ljudi najbolj škodljivi, je ključnega pomena.

Zato potrebujemo izredno strogo direktivo. Same mejne vrednosti pri tem niso dovolj. Pozornost je treba nameniti tehnikam, ki izboljšujejo kakovost zunanjega zraka.

18. Popisi prebivalstva in stanovanj (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo (A6-0471/2007) gospe Juknevičienė v imenu odbora za zaposlovanje in socialne zadeve o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o popisih prebivalstva in stanovanj (KOM(2007)0069 – C6-0078/2007 – 2007/0032(COD)).

Meglana Kuneva, komisarka. – Gospod predsednik, popisi prebivalstva in stanovanj so osrednji element vsega statističnega poročanja o ljudeh, ki živijo v Evropski uniji. Na skoraj vseh področjih ukrepanja, na katerih je EU dejavna, na ekonomskem, družbenem ali okoljskem, se zahtevajo podatki visoke kakovosti o prebivalstvu, da se oblikujejo operativni cilji in se oceni napredek. Mednarodne, evropske in nacionalne institucije potrebujejo popis podatkov za veljavne primerjave med državami članicami EU.

Za usklajenost s pomembno zakonodajo potrebujemo točne podatke o prebivalstvu. Glasovanje s kvalificirano večino v Svetu in razdelitev sredstev iz strukturnih skladov sta primera za to (na podlagi podatkov o „BDP na osebo“).

Namen te uredbe je zagotoviti jasen evropski okvir za doseg primerljivosti rezultatov popisov, ki se izvajajo v državah članicah EU. Uredba opredeljuje obveznosti in vloge statističnih organov na nacionalni in evropski ravni ter določa splošne zahteve glede kakovosti in preglednosti rezultatov, metod in uporabljene tehnologije.

To bo velik korak naprej v smeri uskladitve demografskih in socialnih statističnih podatkov. Popisi prebivalstva imajo v državah današnje Evropske unije dolgo tradicijo, v nekaterih že stoletja dolgo. Vendar prvič oblikujemo evropski zakonodajni okvir za popise. Za opis tega razvoja bi lahko uporabili besedo „zgodovinski“. Poleg tega ta uredba pomeni pomembno prelomnico za mednarodno sodelovanje na področju popisov prebivalstva in stanovanj, na katerem je bila dejavna Evropska komisija številna leta prek Eurostata.

Med vsemi vpletenimi institucijami – Komisijo, Svetom in Parlamentom – obstaja splošno soglasje glede pomembnosti zakonodaje. Dejstvo, da zakonodaja o popisih spodbuja razprave je naravno in pohvale vredno. Končno se boste odločili na podlagi zbirke podatkov o vseh evropskih državljanih in na podlagi dragega in obremenjujočega statističnega raziskovanja.

Zadeva je politično občutljiva ter zahteva velik vložek davkoplačevalskega denarja in dobre volje državljanov v državah članicah.

Vendar ne smemo pozabiti, da ima lahko odsotnost subjektivnih in primerljivih podatkov popisa negativne posledice. Podatki se uporabljajo za oblikovanje in ocenjevanje politik, za upravne namene in družbene raziskave, kar povečuje blaginjo prebivalcev Evropske unije. Koristi usklajenih popisnih podatkov močno odtehtajo trud, ki je potreben za zbiranje podatkov.

Države članice so desetletja izvajale svoje nacionalne popise. S to evropsko zakonodajo lahko poplačamo ta njihov trud celo v boljši obliki tako, da zagotovimo popisne podatke, ki bodo najvišje možne kakovosti in bodo primerljivi med regijami Evropske unije.

Zato Evropska komisija podpira sedanjo razpravo in iskreno upa, da se bo našla rešitev, sprejemljiva za veliko večino v Parlamentu in za države članice, ki so zastopane v Svetu. Pozivamo vse, da podprejo poročevalko gospo Juknevičienė v njenem prizadevanju, da bi našli takšen kompromis.

Ona Juknevičienė, poročevalka. – (LT) Gospa komisarka je ravnokar dejala, da je ta uredba zgodovinski dogodek. Na začetku želim povedati, da je to dejansko zgodovinski dogodek, vendar je hkrati tudi eden od najbolj škandaloznih v Evropi. Danes lahko priznamo, da čeprav se zdi očitno, do zdaj nismo imeli zanesljive statistike o tem, koliko ljudi dejansko živi v Evropski uniji in kakšni so njihovi pogoji bivanja. Najprej se želim zahvaliti mojim kolegom, zlasti poročevalcem v senci, predstavnikom odbora za zaposlovanje in

socialne zadeve ter članom regionalnih odborov za njihovo tesno sodelovanje pri pripravi tega dokumenta. Zahvaljujem se tudi predstavnikom Komisije in Sveta, ki so se dejavno udeležili razprav in sodelovali pri naših skupnih prizadevanjih za doseganje kompromisa, da je treba v te predpise vključiti le nujne informacije. Nepotrebnih podatkov, ki lahko pomenijo v nekaterih primerih kršitev pravice do zasebnosti neke osebe se ne sme zbirati.

Statistika EU in s tem tudi uredba imata pravno podlago, ki jo določa člen 285 pogodbe EU. Temelji za ta dokument so pripravljene. Ta člen določa potrebo po upoštevanju zelo pomembnih meril – nepristranskosti, zanesljivosti, objektivnosti, znanstvene neodvisnosti, stroškovne učinkovitosti in zagotavljanja zaupnosti statističnih podatkov.

Glavni cilj uredbe je zagotoviti natančno poročilo o strukturi in karakteristikah prebivalstva z namenom analize podatkov in uporabe rezultatov pri razvijanju strategije na številnih področjih politike EU.

Podatki iz letnega popisa prebivalstva se uporabljajo, kot je omenila gospa komisarka, za določanje pomembnih meril, kot so glasovanje in uveljavljanje večine glasov v Svetu. Visoko kakovostni regionalni podatki se uporabljajo za opredeljevanje regij, ki so upravičene do pomoči EU in tudi za ocenjevanje napredka v regionalni kohezijski politiki. Ali je kakšen drug dokument lahko bolj pomemben v smislu primerjave in zaupanja v podatke, ki jih vključuje?

Uredba zagotavlja priložnost za zbiranje visoko kakovostnih podatkov o stanovanjih. Ti podatki so nujni za ugotavljanje števila potrošnikov vode, energije in ostalih dobrin, z njimi se določi tudi potrebo po stanovanjih, oskrbi ter potrebnem financiranju.

Zadnji popis iz leta 2001 je temeljil na neformalnem sporazumu in ni dosegel pozitivnih rezultatov. Menim, da so podatki nenatančni, nezanesljivi, težko primerljivi in zadevajo različna časovna obdobja. Zato obstaja dvom v zvezi s tem, ali so bila sredstva EU mogoče neutemeljeno razdeljena in uporabljena. Seveda to tudi otežuje razvoj načrtov za prihodnost.

Predlagana uredba bi zagotovila zanesljive, pregledne in primerljive rezultate. Poleg tega bi zahtevala le bistvene podatke o določenih vprašanjih.

Zato vas pozivam, gospe in gospodje, da podprete predloge sprememb, ki sem jih predložila in katerih cilj je razbremeniti države članice bremena zbiranja in shranjevanja nepotrebnih podatkov.

Glasovanje o tej uredbi je bilo preloženo na naslednje plenarno zasedanje. Zelo pomembno je poiskati kompromis. Ta uredba mora začeti veljati, da bomo lahko dosegli naše cilje.

Prav tako potrebujemo podporo državljanov EU. Pomembno je, da se zavedajo pomembnosti popisa in ga podprejo. Ljudje morajo biti prepričani, da je skupni statistični sistem zanesljiv in ključen za njihovo blaginjo. Podatki morajo biti varno shranjeni in uporabljeni le za pravilen namen, to je najpomembnejše.

José Albino Silva Peneda, v imenu skupine PPE-DE. – (PT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, kot poročevalec v senci za skupino Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov sem spremljal pripravo tega poročila in tudi pogajanja s Komisijo Dejansko je to poročilo zelo pomembno, ker obravnava načrtovanje in oceno regionalnih in socialnih politik v različnih državah članicah, pri čemer so socialno-ekonomski profil prebivalstva Evrope ter pogoji bivanja najbolj odločilni vidiki pri ocenjevanju izboljšanja življenjskih razmer.

Menimo, da deluje Komisija s kazalniki, ki omogočajo to vrsto analize pravilno in jo pri tem podpiramo. Zato je treba nadaljevati z izboljšanjem zajemanja, kakovosti in zanesljivosti te vrste statističnih podatkov. Vendar menimo, da je treba vedno vzpostaviti dobro ravnovesje med stroški in koristmi v zvezi z ravnijo podrobnosti v zagotovljenih podatkih, medtem ko se hkrati upošteva tudi zasebnost.

To poročilo bo uporabno le v primeru, če pomaga na ravni EU povečati pogostost, primerljivost in natančnost teh podatkov. Zato je ključno, da se natančno obravnava podatke, ki jih posredujejo države članice, pri čemer morajo biti ti podatki dosledni, popolni in zanesljivi. Le tako se lahko opravljajo primerjalne študije in analize socio-ekonomskih razmer na regionalni ter nacionalni ravni ter na ravni Skupnosti. Še pomembnejši je način, na katerega se ti podatki obdelujejo, ker klasifikacija regij za uporabo strukturnih skladov temelji predvsem na takih kazalnikih, kar pomeni, da v normalnem toku dogodkov ta proces spodbuja odločitve, ki lahko pomembno vplivajo na različne evropske regije in tudi na same države članice.

Upam, da bomo kot rezultat pogajanj s Svetom na tem področju dosegli večjo usklajenost, jasnost in natančnost. Uradno izjavljam, da je skupina PPE-DE ohranila svoje stališče glede poročila, ki je v skladu s

stališčem gospe poročevalke, tudi po razlagah Komisije; upam, da bomo to stališče ohranili do konca. Podpiramo zlasti črtanje odstavkov 1.3 in 2.3 priloge in tudi določene predloge sprememb, za katere menimo, da niso v skladu s cilji za izboljšanje kakovosti in zanesljivosti podatkov.

Emanuel Jardim Fernandes, v imenu skupine PSE. – (PT) Gospod predsednik, gospa komisarka, gospe in gospodje, gospa Madeira, ki naj bi govorila v imenu skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu zaradi težav s prevozom ni prisotna. Zato bom predstavil njena stališča o pomembnosti tega poročila in njene skrbi v zvezi z razvojnimi politikami, s katerimi se strinjam tudi sam ter sem jih že izrazil na tem plenarnem zasedanju.

Odobritev lizbonske pogodbe, ki jo bodo ta teden podpisali voditelji držav ali vlad zahteva zanesljive podatke o prebivalstvu v Evropski uniji. Nova volilna metoda, ki jo Pogodba vključuje in bo od zdaj upoštevala ne le glasovanje držav članic, ampak tudi podatke o številu prebivalstva pomeni, da se moramo zavedati, da so popisi prebivalstva ključni za učinkovito delovanje Evropske unije. Vendar je poleg volilne metode ta predpis pomemben tudi za vse kazalnike, ki zadevajo zaposlovanje, regionalne, strukturne ali socialne zadeve, ki upoštevajo podatke iz vsake posamezne države članice ter zaradi razlik pri metodah zbiranja podatkov ali referenčnem obdobju pogosto pomenijo neprimerne analize in rezultate z vprašljivo veljavnostjo. Ob zadnjem izvajanju takega popisa v letu 2000 so bili podatki na voljo šele leta 2005, zato je bila njihova veljavnost vprašljiva.

Uredba, o kateri danes razpravljamo in iz katere smo izvzeli nekatera neujemanja, ki so šokirala celo najbolj površne bralce, obravnava celo vrsto dejavnikov, ki so ključni za doseganje dobrih rezultatov iz popisov prebivalstva in stanovanj ter nam bo zagotovila že vnaprej opredeljena referenčna leta, skupna državam članicam in vprašanja, ki bodo omogočala zanesljive primerjave.

Končno ponavljam, da podpiram vključitev v uredbo neobveznih vsebin. Uporaba vprašanj, ki niso vključena v obvezne vsebine, bo državam članicam zagotovila stalen in skladen seznam, ki bo služil kot podlaga za zbiranje dodatnih podatkov, ker bi bili rezultati ob samostojni izbiri vprašanj držav članic sicer zanimivi, ampak v celoti nepotrebni. Trditev, da je treba popise izključiti iz besedila, ker so predragi, ni smiselna. Ker so prisotni visoki stroški, moramo v okviru zakonodajnega okvira jasno opredeliti vsebine za analizo, da rezultati ne bodo neuporabni za nadaljnjo raznoliko uporabo.

Ewa Tomaszewska, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospod predsednik, osnutek uredbe o popisih prebivalstva in stanovanj je zelo pomemben dokument. Podatki iz popisov prebivalstva in stanovanj zagotavljajo priložnost za razumno oblikovanje razvojnih strategij in sprejemanje posredovalnih ukrepov. Zato je tako pomembno, da so podatki pregledni in primerljivi. Tako bodo rešitve Skupnosti lahko obravnavale realne in dobro preučene pojave.

Primerljivost ni le zadeva dobro opredeljenih podatkov; pomeni tudi, da so bili ti podatki zbrani v enakih obdobjih v času. Jasne navedbe obdobja zbiranja, posodabljanja, popravljanja in objav podatkov so zelo pomembne, kar je jasno navedeno v dokumentu in predlogih sprememb.

Pomembno vprašanje je način, na katerega se zbirajo podatki v lokalnih skupnostih. Podpiram predlog spremembe, ki uvaja ločene opredelitve za to. Prav tako podpiram predlog spremembe, ki poleg regionalnih uvaja tudi okoljske politike. Redne statistične študije, ki obravnavajo družinske, socialne, ekonomske in nastanitvene značilnosti so nedvomno nujne v okviru demografskih in socialnih vprašanj, s katerimi se sooča Evropa.

Zato menim, da je napačen predlog spremembe, ki črta priporočene vsebine za geografske ravni in zlasti neizpeljane vsebine, kot so lokacija šole ali univerze, način potovanja v šolo ali na delo, oddaljenost od kraja dela ali šole, skupno število živorojenih otrok, vrsta gospodarske aktivnosti, trajanje brezposelnosti, glavni vir preživljanja, dohodek, pogoji bivanja ali invalidnost, ki opisujejo dejanske življenjske razmere družin.

Poudarjanje spoštovanja zaščite pravic nacionalnih osebnih podatkov v besedilu je pomembno, pri čemer se na tem področju pravilno ohrani načelo subsidiarnosti. Gospe Juknevičienė čestitam za temeljito delo pri osnutku uredbe.

Predsednik. – Izpostaviti želim, da se nam je v razpravi pridružil poslanec, ki je včeraj postal poslanec EP, gospod Krzysztof Hołowczyc, ki je na Poljskem zelo znan. Dobrodošli, gospod Hołowczyc. Prosim, seznanite se s postopki.

Gospod Hołowczyc je reli voznik in je na Poljskem zelo znan, v soboto je zmagal na legendarni etapi Relija Barbórka. Iskrene čestitke. Vendar tu igramo drugačne vrste šport, zato se prosim hitro prilagodite, gospod Hołowczyc.

Elisabeth Schroedter, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, gospa komisarka, gospe in gospodje, pravilno je, da je pridobivanje in usklajevanje statistike o najpomembnejših ekonomskih in socialnih značilnostih regije ključno za Evropsko unijo. Dodeljevanje sredstev iz strukturnih skladov, tj. tretjina proračuna, je dejansko odvisno od teh podatkov. Vendar predlogi Komisije v uredbi o popisih prebivalstva dejansko niso povezani s temi potrebami. Podatki, ki jih želi pridobiti in uskladiti v tem zakonitem besedilu, ki neposredno zadeva vse države članice EU, so osebni podatki naših soljudi, ki EU ne bi smeli zanimati. Pri tem vključuje osebne podatke o družini, spolnem življenju, pogojih bivanja in verski pripadnosti. Poleg tega želi te podatke predrzo vključiti z zakonom v enotne standarde, brez da bi ta zakon zagotavljal kakršno koli varstvo podatkov.

Zato je naša dolžnost, da kot predstavniki naših državljanov preprečimo vsak tak poseg v pravice posameznika, zlasti ko ni vzroka za usklajevanje podatkov o družinskem življenju, osebnih okoliščinah ali pogojih bivanja, ker to ne spada v pristojnost Evropske unije in tega tudi ne omogoča reformna pogodba. Ne smemo dovoliti, da EU prikrito pridobi pristojnosti, ki so izrecno zagotovljene državam članicam, pri čemer nadzor nad zbiranjem podatkov to predpostavlja. Za nas to ni vprašanje časa ali hitrosti, ampak vprašanje ključne pomembnosti, da se zagotovi glavno prednost varstvu osebnih podatkov. To besedilo Komisije tega ne zagotavlja. Veseli me, da želi gospa poročevalka iz uredbe črtati neobvezno besedilo. To smo že podprli, tudi na ravni odbora. Žal takrat ni pridobila večine.

Državljeni od nas pričakujejo zagotovitev, da bo določba sodbe, tj. odložitev, spodbudila odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, da zagotovi ponovno preverjanje varstva podatkov, šele nato se lahko doseže sklep o stališču Parlamenta in prve obravnave. Vse skupine pozivam, da se v zvezi s tem držijo svoji obljubi.

Jiří Maštálka, v imenu skupine GUE/NGL. – (CS) Gospe in gospodje, menim, da je predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o popisih prebivalstva in stanovanj, ki ga je predstavila Komisija, korak v pravo smer, kot tudi predhodni predlogi o statističnih podatkih o zdravju in varnosti pri delu ter prostih delovnih mestih. Prav tako se strinjam z izjavo Komisije med zadnjim popisom prebivalstva in stanovanj v letu 2001, da je zbiranje podatkov iz posameznih držav članic na podlagi neformalnih sporazumov neprimerno za doseganje zadostno primerljivih rezultatov. Zato je nujno, da se sprejme zakonodaja na evropski ravni. Le tako lahko zagotovimo zanesljivost, preglednost in primerljivost rezultatov.

Po drugi strani sem bil presenečen, ko sem videl seznam podatkov, ki ga Eurostat zahteva v odstavku 1.3 priloge predlagane uredbe. Tudi če so to le priporočeni kazalniki menim, da je Komisija v zvezi s tem pretiravala. Nimamo podlage, da bi ljudi spraševali zaupna vprašanja o njihovih zasebnih življenjih. Še bolj sem bil presenečen, ko sem ugotovil, da bi se ti podatki zbirali samo za ženske. Zato v celoti podpiram sklep odbora za zaposlovanje in socialne zadeve, da črta iz predloga Komisije te vsiljive in neprimerne zahteve.

Taki podatki so bolj primerni za zdravstvene centre. Glede anonimnosti teh podatkov menim, da mora biti primerljiva z bančnimi podatki. Menim, da moramo pri pripravi kakršnih koli statističnih podatkov spoštovati predvsem varstvo osebnih podatkov in zasebnost posameznikov, preprečiti moramo tudi nesorazmeren porast v številu nalog, ki se jih zahteva od ponudnikov podatkov. Priporočam, da skupina GUE/NGL glasuje v tem smislu.

Derek Roland Clark, v imenu skupine IND/DEM. – Gospod predsednik, 20. novembra sem v odboru za zaposlovanje in socialne zadeve z veseljem podprl poročevalko, gospo Juknevičienė, pri njenem predlogu spremembe 32 o črtanju odstavka 1.3.2, da se izločili vsiljivo in žaljivo vprašanje o prvem spolnem občevanju žensk, prikrito pod pojmom „zunajzakonska zveza“. Predstavniki Komisije, ki je bil takrat prisoten v odboru, mi je obljubil, da bo to „brežčutno vprašanje“ umaknjeno in ne bo več postavljeno. To sem razumel kot mojo zmago, kot zmago moje stranke UKIP, najbolj pa kot zmago zdravega razuma, zato sem bil pripravljen Komisiji za to čestitati. Sicer pa ta umik vprašanja dokazuje, da sem imel prav, ko sem vprašanje opisal kot vprašanje spolnega občevanja, saj če je šlo le za skupno bivanje, kot so trdili nekateri, zakaj je predstavnik Komisije obljubil, da bo umaknil to nedolžno vprašanje? Prav imam.

Ko sem danes videl, da naj glasovanje za ta predlog ne bi potekalo jutri, kot je bilo sprva načrtovano, ampak je bilo za nedoločen čas prestavljeno, čeprav razprava očitno še vedno poteka, se mi je to zdelo sumljivo, saj glasovanja ponavadi zelo tesno sledijo razpravam. Imel sem prav. V zadnji različici, ki sem jo natisnil pred le eno uro, je nov predlog spremembe 39, kot je navedeno na prvi strani besedila Komisije. Nima nobene

zveze z izvirnim predlogom spremembe 39, ki ni tako pomemben, saj obravnava tehnične podrobnosti, je pa stari 1.3.2 – skupaj s celim seznamom vprašanj, vključno z nadležnim vprašanjem o zunajzakonski zvezi žensk.

Takrat mi v odboru ni bilo všeč dejstvo, da je poročevalka naslednji dan, po glasovanju dovolila, da se njenemu predlogu spremembe 32 na nek način odvzame veljavo, da se ga prilagodi A, ki je le izbrisal seznam vprašanj v 1.3.2 in pustil odstavka v preambuli 1.3 in 1.3.1, kar je bila seveda pretveza za nadaljevanje z drugimi vprašanji – in prav sem imel, da sem bil glede tega sumničav.

To neustrezno, nadležno in žaljivo vprašanje je Komisija, kar je sramotno, ponovno uvedla v predlog spremembe 39 – v nasprotju z obljubo Komisije meni v odboru – in zelo sem jezen, gospod predsednik. Obljubljeno mi je bilo, da bo to vprašanje umaknjeno, pa ga je Komisija ponovno uvedla – nečastno vprašanje, ki ga ne bi smeli postaviti nobeni ženski. To je poniževanje žensk, sramota za odbor, ki je moral to temo obravnavati. Zato prosim vse kolege, da glasujejo proti predlogu spremembe 39 in – za gotovo – da glasujejo proti temu podlemu predlogu.

Andreas Mölzer (NI). - (DE) Gospod predsednik, zaradi etničnih sporov, ki se nenehno pojavljajo in so svoj vrh dosegli na primer v nedavnih nemirih v Parizu, je dobro vedeti, da se v EU končno prebujamo iz našim večkulturnim sanj ter želimo zastaviti vprašanja o etničnem poreklu in veroizpovedi v popisu prebivalstva leta 2011, ki bo potekalo po vsej EU.

Te podatke je nedvomno treba zabeležiti, da lahko bolj ovrednotimo možno tveganje v zvezi s tem. Kulturne razlike se lahko – kot smo v zadnjem času velikokrat videli – preveč enostavno stopnjujejo. V zvezi s tem mi v Evropi – kjer so se nekatere države bahavo predstavile kot priseljske države – sedimo neposredno na sodu smodnika, ki ga ne smemo podcenjevati, tudi v metropolitanskih somestjih.

Kot je splošno znano, so zadnji spori med Kurdi in Turki so zato zahtevalo povečano policijsko prisotnost v naših mestih. Statistični podatki o etnični in kulturni sestavi prebivalstva so lahko bistvena potreba in korist za preprečevanje nasilja.

PRESEDUJOČI: Edward McMILLAN-SCOTT

Podpredsednik

Jan Březina (PPE-DE). - (CS) Gospod predsednik, gospe in gospodje, predlog o popisu prebivalstva in gospodinjstev je povsem nov del zakonodaje na področju, ki do zdaj še ni bilo urejeno. Pri tem se postavlja vprašanje, ali potrebujemo takšno zakonodajo. Argumenti Komisije v zvezi s potrebo po jamčenju primerljivosti in kakovosti statističnih podatkov so sorazmerno prepričljivi, zlasti na splošni ravni. Vendar moramo kritično obravnavati predlagana področja informacij, ki jih je treba zbrati in oceniti. Predlog Komisije vsebuje veliko količino podatkov, katerih trajnost je zelo vprašljiva. Sporno se mi zdi tudi zbiranje podatkov o gospodinjstvih na podlagi sklepov Evropskega sveta v Laekenu. Ti se lahko obravnavajo le kot izraz politične volje in ne veljaven pravni dokument. Razen tega EU nima nobene pristojnosti na področju gospodinjstev, zato podatki, ki jih pridobi o gospodinjstvih, v nasprotju z drugimi podatki, ne morejo podpreti izvajanja obstoječih politik, razen če niso rezultati namenjeni uporabi kot možni katalizatorji za uvedbo nove skupne politike za gospodinjstva. Vendar bi to pomenilo zlorabo oblasti in kršitev pogodbe.

Predlog za zbiranje velike količine podatkov o zasebnem življenju državljanov nikakor ni upravičen. Z vidika izvajanja skupnih politik, ni nobenega razloga, da bi morale imeti institucije EU dostop do podatkov o številu porok in partnerstev za vsako državljanko ali o dolžini teh zvez. To je, kot bi se šli igre „Veliki brat“, posegali v zasebna življenja ljudi in neprimerno kršili njihovo osebno svobodo. Če nekatere ustanove EU želijo to izvajati, moramo poseči vmes in postaviti jasne omejitve, ki jih ni mogoče prestopiti. Po mojem mnenju je odbor za zaposlovanje in socialne zadeve to storil s precejšnjo omejitvijo področij podatkov, ki jih je treba zbrati in ga je zato treba pohvaliti. Najbolj pregledna rešitev je rešitev, ki jo predlaga moja skupina, skupina PPE-DE, ki opušta vsa sklicevanja v prilogi na konkretne oblike statističnih podatkov. Predlagam, da ta predlog preučite in ga podprete.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Gospod predsednik, želim čestitati poročevalki in cenim pomen tega predloga o ureditvi v zvezi s statistiko, ki jo države članice zbirajo o gospodinjstvih.

Države članice morajo uporabljati skupen sistem za standardne podatke, ki jih je treba redno zbirati in o njih poročati. Pravilna in natančna statistika v zvezi z gospodinjstvi dopušča Uniji in državam članicam, da uveljavijo ustrezne politike na tem področju. Kljub temu je treba pri vsakem zbiranje podatkov spoštovati

zasebno življenje posameznikov. Unija ne temelji le na gospodarskih merilih, ampak moramo prav tako zgraditi socialno Evropo.

Jasno je, da dostojno življenje vključuje tudi dostojno stanovanje. Žal danes več kot 60 milijonov državljanov Evropske unije živi pod pragom revščine, otroci pa so najbolj izpostavljeni tveganju revščine. Očitno imajo ti ljudje težave pri pridobivanju dostojnih stanovanj.

Glavne socialne in demografske smernice, ki vplivajo na politiko subvencioniranih stanovanj ustvarja staranje prebivalstva, priseljevanje v Unijo, selitev prebivalstva iz podeželja v mesta in prevladujoč razvoj mestnih območij.

Prav tako še vedno ni enotnega modela, ki bi veljal v vseh državah članicah: V nekaterih državah članicah je veliko število stanovanj, v katerih hkrati sobivajo številne generacije družine. Avstrija, Finska, Češka republika in Poljska imajo programe za zagotavljanje subvencioniranih stanovanj mladim. V Franciji, Nemčiji, na Madžarskem, v Španiji in Veliki Britaniji se je povečalo število stanovanj z le enim najemnikom. V Romuniji je 95 % hiš v zasebni lasti, le 5 % hiš je v najemu ali so subvencionirane. Na Danskem v 47 % hiš živijo najemniki ali so subvencionirane hiše, v Avstriji je ta odstotek 42 %, na Finskem 37 %, v Franciji 44 % in v Nemčiji 57 %.

Statistika predstavlja izhodišče za razvoj ustrezne stanovanjske politike za vsako državo članico. Te politike so odvisne od dodeljevanja javnih skladov na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni ter na razvoju nepremičninskega trga. Verjamem, da morajo države članice uporabljati tudi strukturne sklade za gradnjo stanovanj, zlasti za tista za regionalni razvoj.

Vendar vprašanje stanovanj zahteva pristop, ki temelji na statističnih podatkih ter na svetovnem večdimenzionalnem pristopu, ki temelji na nacionalni zakonodaji in na zakonodaji Skupnosti. Kljub temu potrebujemo tudi pragmatičen pristop, ki temelji na potrebah državljanov. Žal nekateri evropski državljani živijo v neprimernih, nevarnih stanovanjih, vendar živijo tudi evropski državljani, ki nimajo stanovanj ali celo strehe nad glavo. Kakšen je odgovor Evrope in podpora za potrebe teh državljanov?

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Gospod predsednik, ena pomembnejših storitev, ki jih lahko Evropa ponudi, je zbiranje zanesljivih in primerljivih informacij. Zato podpiram idejo evropskega popisa prebivalstva.

Vendar je treba upoštevati nekaj stvari. Najprej je v poročilo treba zajeti nacionalne popise prebivalstva. Države članice že izvajajo popise prebivalstva, medtem ko bodo zdaj morale organizirati nacionalne in evropske popise.

Izvedba popisa prebivalstva je zelo draga, to je delovno intenzivna dejavnost, zato je smiselno pričakovati, da bodo države članice nacionalne popise prebivalstva združile z evropskim. To je treba upoštevati. Zelo je pomembno, da lahko države članice evropski popis prebivalstva izkoristijo za postavljanje vprašanj, ki se nanašajo na njihove lastne države in jih zastavijo ločeno od skupnih vprašanj ali izključno evropskih vprašanj.

Nadalje je treba več pozornosti posvetiti vprašanjem popisa. Ta vprašanja morajo biti skrbno izbrana in morajo zahtevati samo tehtne informacije ter ne smejo posegati v zasebnost ali jo napadati. Prizadevamo si razumeti trende in narediti politike ustrežnejše; vendar nočemo brskati po zasebnem življenju ljudi. Ko bodo spoštljiva vprašanja izbrana, jih moramo jezikovno ustrezno oblikovati in kulturno prilagoditi. Ker poročilo nima namena uskladiti pravil o popisu, je treba navedeni ukrep sprejeti za zagotovitev natančne primerljivosti podatkov med državami članicami.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). – (NL) Gospod predsednik, pozornost želim usmeriti k razmerju med ciljem zbiranja podatkov in količino podatkov, ki so dejansko vključeni v tovrstno analizo, ker je v tem poročilu nekaj očitno narobe. Nekaj je narobe v razmerju med nalogami Evropske unije, kar na primer zadeva stanovanjsko politiko in to, k čemur zdaj pozivamo. Unija ni pristojna na tem področju. Prav tako Parlament ni pristojen za razpravo o razmerju med verskimi prepričanji, etničnim poreklom in možnimi vprašanji integracije; Evropska unija kot celota ni pristojna za izjave o tem vprašanju.

Vendar moramo zdaj razmisliti, kako razporejamo sredstva, kako razporejamo sredstva iz strukturnih skladov. Pri tem je pomembno, da imamo natančen vpogled v število prebivalcev zadevne regije, regije na podlagi klasifikacije statističnih teritorialnih enot NUTS. Dokler ni natančnih podatkov o tem in dokler je mogoče usmeritev proti rezultatom – v finančnem smislu – je ta ukrep resnično potreben. Homogenost in zanesljivost sta glavni vprašanji pri tem.

Rad bi poudaril še eno točko, glede katere je gospa Novak navedla nekaj zelo zanimivih predlogov v odboru za razvoj regij. V zvezi s poseganjem v družinski krog, zasebno življenje državljanov, bomo glasovali prosti predlogu, če se ta ne umakne. Morda se bodo ti vidiki umaknili med tristranskimi pogovori – v zvezi s tem se zanašam na poročevalko. Le v tem primeru ga bosta Parlament in skupina Evropska ljudska stranka (krščanski demokrati) in evropskih demokratov lahko dokončno podprla; le pod temi pogoji.

Maria Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Gospod predsednik, kot so omenili poročevalka in skoraj vsi govorniki, pomembno je primerjati podatke vseh držav članic o prebivalstvu ter glavnih socialnih, gospodarskih, družinskih in stanovanjskih kazalnikih, da lahko na podlagi teh informacij vsaka država članica bolje obravnava vprašanja, ki jo zadevajo, in sicer v okviru svoje politike. Vendar moramo na evropski ravni ciljati na podatke, ki bodo omogočili boljše kohezivsko politiko in boljši regionalni razvoj, da se odpravijo neenakosti in se zmanjša vrzel med različnimi družbenimi skupinami in različnimi evropskimi regijami.

Z določitvijo skupnih opredelitev in kazalnikov predlagana uredba zagotavlja primerljivost podatkov in kot rezultat spodbuja boljše prakso v državah članicah. Vendar obstaja potreba po rednem vrednotenju in krepitvi statistike, ki so jo zbrale pristojne agencije, ter agencije pa morajo biti predmet nadzora kakovosti in preverjanj preglednosti. Objektivnost, reprezentativnost in pravilnost podatkov so pomembna vprašanja. Paradoksalno, čeprav Komisija preklicuje priloge k uredbi, podpira vključitev priporočenih tem, ki lahko vplivajo na jasnost in pravilnost podatkov, čeprav pušča v rokah držav članic, da storijo, kar želijo. Cilj predloga je sprejetje zavezujoče zakonodaje, ki vzpostavlja skupne opredelitve za primerljivost podatkov. Menim, da bi bilo treba te točke izbrisati.

Nadaljevati moramo z analizo stroškov in koristi, kot je določeno v členu 5a, ker so stroški zbiranja takšnih podatkov posebej visoki za države članice, ki imajo omejeno zmogljivost za analizo podrobnosti.

Nazadnje, poudariti želim, da bo osnutek uredbe, če predlogi spremembe ne bodo sprejeti, obravnaval zelo občutljiva vprašanja v zvezi z osebnim, družinskim in zasebnim življenjem, kot je zahteva po zbiranju podatkov o sobivanju – ki mora biti črtana – ali o temperaturi vode za kopanje. Zakaj bi morali zbirati informacije in podrobnosti, ki niso povezane z evropskimi politikami? Revščina se ne nadzoruje s številkami in podatki.

Ljudmila Novak (PPE-DE). - (SL) Uredbo o popisih prebivalstva in stanovanj podpiram.

S podatki, zbranimi na osnovi te uredbe, bomo lahko bolje ocenili socialno-ekonomske razmere, v katerih živijo prebivalci Evropske unije na regionalni in državni ravni ter na ravni Evropske unije. Poleg tega bo mogoče s temi podatki natančneje ovrednotiti učinkovitost izvajanja regionalne politike in napredek pri doseganju regionalne kohezije, za kar namenja Unija vedno več sredstev.

Da bomo z uredbo dosegli želene cilje, je treba zagotoviti dvoje: obseg podatkov, ki jih bomo na osnovi uredbe zbirali, ne sme biti prevelik, zbrani podatki pa morajo biti kakovostni in primerljivi. Iz zbiranja je treba izločiti podatke, ki ne ustvarjajo potrebne dodane vrednosti in le povečujejo administracijo in stroške. Gre za predloge, ki jih najdemo v prilogah 1.3 in 2.3 in o katerih naj bi države članice poročale prostovoljno.

Hkrati pa je treba paziti na to, da s temi podatki ne posegamo preveč v zasebnost prebivalcev in prebivalcev Evropske unije. Prav tako ne smemo z zbiranjem diskriminirati pripadnike ali pripadnice določenega spola.

Za vrednotenje evropskih politik oziroma za primerjanje rezultatov nacionalnih politik na evropski ravni je potrebna primerljivost osnovnih podatkov med državami članicami in verodostojnost podatkov, zbranih s popisi. Zato je treba z uredbo zagotoviti, da bodo vse države članice uporabile isto metodo in kriterije pri zbiranju podatkov.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). - (SK) Gospod predsednik, natančni podatki o prebivalstvu in zanesljivi podatki o stanovanjih v EU so zdaj bistven predpogoj za pravilno vrednotenje vseh področij evropskih politik ter za oblikovanje operativnih ciljev in vrednotenja napredka v posameznih državah članicah.

Ker služijo številnim temeljnim ciljem, želim predvsem poudariti pomen zanesljivosti in kakovosti teh podatkov. Od vseh primerov, pri katerih so pomembni natančni podatki s popisa, želim omeniti dva: postopek glasovanja s kvalificirano večino v Svetu ter razporejanje sredstev iz strukturnih skladov za razvoj zapostavljenih regij. Verjamem, da je pomembno, da se to področje ureja na poenoten način. Na ta način se bodo podatki, ki jih predložijo posamezne države članice primerjali na evropski in regionalni ravni, kot je pogosto potrebno.

Kot član odbora za regionalni razvoj želim poudariti pomen razvrščanja statističnih enot. Kakovost in primerljivost tovrstnih informacij lahko zagotovi le jasen evropski okvir, z drugimi besedami evropska zakonodaja o popisu prebivalstva in stanovanj.

Strinjam se s stališčem, da mora biti zakonodaja usmerjena predvsem h končnim rezultatom in ne k zbiranju informacij. To bo zanesljivo zagotovilo primerljivost statističnih podatkov, ki lahko, če podatki niso zanesljivi, zniža kakovost podatkov.

Države članice morajo imeti proste roke pri izbiri najboljših načinov in metod za popis, ki morajo biti seveda v skladu z nekaterimi zavezujočimi standardi in zahtevami glede kakovosti. Pri tem je nedvomno, da morajo teme kot tudi časovni okviri in roki za izvajanje ostati enaki za vse države. Le tako bodo podatki iz popisa pregledni, zanesljivi in primerljivi, torej temeljni dejavnik pri izpolnjevanju številnih pomembnih ciljev.

Predsednik. – Preden besedo prepustim komisarki, naj spomnim, da je kralj Herod pred približno 2 000 leti uvedel popis prebivalstva, vendar je takrat ta vključeval samo dečke.

Meglana Kuneva, komisarka. – Gospod predsednik, to bo zame zelo spodbuden začetek.

Veseli me, da lahko razglasim, da je Komisija pripravljena sprejeti večino sprememb Parlamenta. Kot je ta razprava pokazala, trenutno potekajo pogajanja, na katerih se razpravlja o vaši zaskrbljenosti. Kompromis bi lahko omogočil nadaljnji razvoj. Komisija podpira razpravo, ki še poteka, in iskreno upa, da se bo našla rešitev, sprejemljiva veliki večini Parlamenta in državam članicam, zastopanim v Svetu.

Vendar se ne sme pozabiti, da vključitev novih tem v popis prebivalstva zahteva poglobljene in dolgoročne priprave. Verjamem, da se bo našlo pravo ravnovesje med zelo pomembnim poročanjem o prebivalstvu in stanovanjih v EU ter stroški in prizadevanjem za zbiranje podatkov.

Posebno pozornost želim nameniti vprašanju gospe Schroedter. Najbolj je poudarila, da ta zakonodaja ne zagotavlja zadostne zaupnosti podatkov. Moj odgovor je, da zaupnost podatkov najresneje obravnavajo Eurostat in vsi nacionalni statistični uradi. Na nacionalni in tudi evropski ravni obstaja okvirna zakonodaja o zaupnosti podatkov. Predlog o popisu ne krši ali spreminja nobenega dela te zakonodaje. Prav nasprotno, v celoti spoštuje vse določbe, nacionalne in evropske.

Pri tem posebnem predlogu o popisu ni potrebno ponavljanje že uveljavljene okvirne zakonodaje o zaupnosti podatkov. Nobenemu posamezniku ni omogočen vpogled v podatke, prenesene na Eurostat. To so zaupni podatki. Poleg tega zakonodaja v sedanjem osnutku dopušča le prenos zbirnih podatkov, in ne mikropodatkov.

Predsednik. – Ta razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo med poznejšim delnim zasedanjem.

19. Varnost igrač (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je izjava Komisije o varnosti igrač.

Meglana Kuneva, komisarka. – Gospod predsednik, zahvaljujem se Parlamentu za njegov trajni interes glede vprašanja varnosti izdelkov in za priložnost podati kratko predstavitev o prvih rezultatih pregleda stanja varnosti izdelkov, ki so bili objavljeni 22. novembra 2007. Seje odbora IMCO sem se udeležila 26. novembra, medtem ko zdaj z veseljem nagovarjam Evropski parlament na plenarnem zasedanju.

Moja tri izhodišča in načela še vedno držijo in jih je mogoče potrditi: o varnosti potrošnikov ne more biti sklenjen kompromis; verjamemo v odprte trge in pošteno konkurenco; želimo si mednarodnega sodelovanja s Kitajci in Američani.

Rezultati pregleda stanja kažejo, da je ureditveni okvir primeren, če in ko je pravilno uporabljen. Sistem hitrega obveščanja RAPEX deluje učinkovito in zagotavlja, da se nevarni izdelki umaknejo s trga po vsej Evropski uniji.

Poročilo o pregledu stanja kljub temu mogoče izboljšati še preventivne ukrepe, mednarodno sodelovanje in tudi obsežnejše izvajanje.

Nekatere predvidene izboljšave so že vidne na ravni konkretnih ukrepov, zlasti v zvezi z revizijo direktive o varnosti igrač.

Kolegom v Komisiji nameravam predlagati, da se sprejme začasen ukrep, ki bo zahteval opozorila na magnetnih igračah, dokler ne bo standard revidiran, za obravnavo morebitnega tveganja teh igrač. To pravico imamo v skladu s členom 13 direktive o splošni varnosti proizvodov. Upam, da bo ta ukrep kmalu postal veljaven, vendar se hkrati zavedam, da predstavlja le delno zasilno rešitev, dokler ne bo ustrezen standard v celoti obravnaval tveganja, povezanega z magneti.

Komisija pomaga organom za nadzor trga v državah članicah pri opredelitvi in izmenjavi najboljših praks za boljši nadzor trga. Oktobra 2007 so države članice poročale o pobudah za boljše sodelovanje z gospodarskimi subjekti in posebnih kampanjah nadzora igrač. Komisija namerava v pregledu stanja za potrošnike v prvi četrtini leta 2008 objaviti primerjalne podatke o izvršilni zmogljivosti.

Komisija še naprej krepi zmogljivost nadzora trga držav članic, tako da financira dobro načrtovane skupne projekte nadzora trga (leta 2007 jim je Skupnost podelila 1,3 milijona EUR).

Varstvo potrošnikov pred nevarnimi izdelki zahteva usklajeno raven varovanja ne le v Skupnosti, ampak tudi na zunanjih mejah EU. Poleg ukrepov za izboljšanje zaščite v Evropski uniji se izvajajo različni ukrepi za okrepitev zaščite na mejah. Nedavne velike spremembe carinske zakonodaje EU bodo pri nadzoru pomagale prepoznavati pošiljke z visokim tveganjem. Varni carinski mehanizmi za izmenjavo informacij bodo omogočili tudi hitro ukrepanje, ko bodo prejete informacije o novih vrstah nevarnih izdelkov.

Sodelovanje med tema dvema sistemoma se utrjuje prek stalnih izmenjav obveščanja med sistemom RAPEX in sistemom „obrazca za podatke o tveganju“ carinskih organov. Slednji carinike opozarja na poseben, potencialno nevaren tovor.

Komisija je poudarila sledljivost, ki predstavlja zelo pomembno področje za dodatne izboljšave. Statistika kaže, da se je število izdelkov neznanega izvora, ki so bili sporočeni prek sistema RAPEX, prvič zmanjšalo oktobra 2007, to je na 3 % v primerjavi s 17 % leta 2006. Komisija s pomočjo držav članic zdaj ocenjuje, kako zagotoviti, da to izboljšanje ne bo samo začasno.

Komisija je v zakonodajo svežnja o notranjem trgu za blago že vključila določbo, po kateri morajo imeti gospodarski subjekti na voljo podatke o svojih dobaviteljih, ki bi morali biti koristni za posredovanje pri nadzoru trga, ko bo ta zakonodaja začela veljati.

Komisija je tudi vprašala, kaj bi lahko glede sledljivosti naredila Kitajska, in pozdravlja pobude, ki so jih na Kitajskem sprejeli glede zahteve za uporabo črtno koda na tovarniški ravni pri nekaterih vrstah izdelkov z visokim tveganjem.

Komisija tudi dosledno poudarja odgovornost gospodarskih subjektov glede varnosti izdelkov. Pozdravljam zavezo industrije glede priprave ukrepov, na podlagi katerih se bo pridobilo zaupanje potrošnikov. Dogovorili smo se glede „varnostnega dogovora“. Prav tako bom poslala strokovnjake, da bodo izvedli študijo o varnostnih ukrepih podjetij v dobavni verigi, in bom o tem poročala v prvem četrtletju leta 2008, saj smo v dobi globalizacije močni le toliko, kolikor je močan naš najšibkejši člen.

Prav tako se mi zdi pomembno o vprašanih varnosti izdelkov komunicirati z evropskimi državljani in prisluhniti njihovim skrbem. To je bistveno, saj se vsi tukaj želimo še bolje odzivati na njihova vprašanja in potrebe. Moj zadnji spletni pogovor na temo „Želim vam varen božič“ (v njem sem neizmerno uživala) je bil zelo razsvetljujoč in privlačen ter je odgovoril na skoraj 50 zanimivih vprašanj.

Končno, o naši zaskrbljenosti glede varnosti izdelkov smo na vrhu EU-Kitajska 28. novembra 2007 obvestili kitajske oblasti. Voditelji obeh strani so se strinjali, da je visoka raven varnosti izdelkov ključna za zaupanje potrošnikov in vzajemno trgovino. V ta namen so pristojne oblasti vzpostavile celostno sodelovanje. Obe strani sta pripravljene nadaljevati in poglobiti ta dialog, redno izmenjavati informacije ter si prizadevati za merljive in nenehne izboljšave.

Prav tako se Komisija v okviru čezatlantskega ekonomskega sveta strinja z vlado Združenih držav glede okrepitev našega sodelovanja v zvezi z vprašanjem varnosti uvoza.

Verjamem, da je to poročilo pokazalo, da smo v Komisiji skupaj z vsemi pomembnimi akterji sprejeli potrebne ukrepe za večjo varnost potrošniških izdelkov na najučinkovitejši, sorazmeren in predan način.

Še enkrat se zahvaljujem Parlamentu za mnoge navdihujoče razprave o tem vprašanju.

Marianne Thyssen, v imenu skupine PPE-DE. – (NL) Gospod predsednik, gospa komisarka, gospe in gospodje, seveda ni nobeno naključje, da je skupina Evropske ljudske stranke (Krščanski demokrati) in Evropski

demokrati pozvala k tej aktualni in nujni razpravi malo pred božičem, zlasti ker smo o tem vprašanju razpravljali septembra, kolikor je to lahko presenetljivo. Skupina PPE-DE želi, da ta razprava prav tako pošlje jasno politično sporočilo ter upošteva politične cilje. Želimo doseči višjo raven varstva potrošnikov ter želimo usmeriti pozornost na najmanjše in najbolj ranljive potrošnike – otroke – da ostanejo visoko na dnevnem redu.

Gospa komisarka, podpiram vaše izjave, ki ste jih navedli tule. Ugotavljamo, da ste v Komisiji že opravili precej veliko količino dela, zato seveda želimo, da se tudi države članice spodbudijo k prevzemu deleža tega dela. Konec koncev morajo biti tudi same zavezane k zaostrovanju nadzora njihovih trgov z igračami. Gospa komisarka, prav tako vemo, da ste si osebno odločno prizadevali za varstvo potrošnikov. Ta prizadevanja posebej cenimo, prav tako se strinjamo z vami, da – kar zadeva varnost igrač – ne smemo načrtovati neopredeljenega novega pristopa, ampak moramo odpraviti vrzeli v obstoječem sistemu.

Obstaja nekaj točk, ki jih želim nadalje pojasniti: povedali ste – to ste pravkar tudi omenili – da je tudi s kitajskimi organi posebej težko sodelovati. Pred časom ste objavili, da bomo vzpostavili kitajski sistem RAPEX. Morda lahko to nadalje pojasnimo.

Drugič, prav tako me zanima, ali so bili sklenjeni posebni sporazumi z industrijo igrač ter ali imajo države članice poseben način za sklepanje teh pogodb? Prav tako želim slišati, kako je mogoče, da še vedno čakamo na novo direktivo o igračah ali na predlog Komisije o spremembi veljavne direktive o igračah. Ta krog smo pričakovali v tem času. Očitno je prišlo do zamude. Morda nam lahko razložite razloge za to? Poleg tega imate popolnoma prav: notranji trg je namenjen tudi potrošnikom. Če potrošniki ne zaupajo vanj, ga ne bodo učinkovito uporabljali. To je zelo pomemben dosje.

Evelyne Gebhardt, v imenu skupine PSE. – (DE) Gospod predsednik, gospa komisarka, zahvaljujem se vam za povzetek o napredku pri razpravah, ki ste nam ga danes ponovno navedli.

Nedvomno smo že napredovali, vendar zame to še ni dovolj. Pred nami so različna vprašanja. O enem od teh smo že večkrat razpravljali: Evropska unija mora sama opraviti predhodno delo. Prav tako mi je žal, da predlog spremembe direktive o igračah še vedno ni bil predložen. Ko sem slišala, da bomo v decembru dobili predlog spremembe, sem domnevala, da bo to december 2007 in ne december 2008. Zdaj je december in vemo, da tega predloga ne bo. Upam, da ne bo na voljo decembra 2008, ampak januarja 2008, ker je nujen.

Druga zadeva, gospa komisarka, je da morajo tudi države članice izpolniti svoje obveznosti. Veliko bolj učinkovito in dosledno morajo uporabljati sistem RAPEX. To je ena stvar. Vendar morajo tudi veliko bolj resno obravnavati nadzor trga, za katerega so odgovorni. Prav tako moramo pospešiti zadeve, da lahko dejansko dosežemo potrebno varnost.

Niso samo vlade ali njihove agencije tiste, ki se sprašujejo v zvezi s tem, zaslišujejo se tudi proizvajalci igrač. Tudi oni morajo zagotoviti, da je kakovost njihovih izdelkov ustrezna. Odgovornosti ne morejo več enostavno prenašati na druge. Ne moremo jim dovoliti, da odidejo na Kitajsko in rečejo: da, želimo igrače, vendar ne smejo stati več kot toliko. Zaradi tega bo trpela kakovost, kar morajo vedeti. Proizvajalcem ne smemo popuščati, ampak moramo zahtevati, da tudi to storijo. Vendar, kot smo povedali, je nadzor celo boljši in to moramo uresničiti.

Upam, da vam bo to dejansko uspelo pomakniti naprej v varnostnem paketu, ki ga obravnavate.

Marios Matsakis, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, za nekatere družine bo ta božič tragično obdobje – tragično zaradi izgube otroka. Kar naredi to tragedijo še bolj bolečo, je to, (a) da bi jo lahko zlahka preprečili in (b) da jo je zagrešilo darilo ljubezni – sreča, ki se je spremenila v morilsko orožje. Da, v morilsko orožje. Ker se tisti, ki proizvajajo nevarne igrače, zelo dobro zavedajo, da te igrače lahko in morda nekoč celo bodo ubile otroka. Zato tisti, ki pošljejo tako smrtonosno igračo na trg, po mojem mnenju zagrešijo umor, posledično pa tudi tisti, ki zaradi svoje neprevidnosti takega kriminalnega dejanja ne preprečijo, postanejo sostorilci.

Gospa komisarka, vsi poznamo krivce, ki na ta način ubijajo ali poškodujejo naše otroke. To so ceni kitajski proizvajalci igrač. In kakšno zaščito lahko ponudite našim državljanom? Na žalost moram reči, da ne zadostno. Kaže, da ste zadovoljni, da so bili v 43 % primerov iz zadnjega poročila RAPEX-Kitajska izvedeni korektivni ukrepi, ampak, gospa komisarka, kaj pa v 57 % primerov, ko takih ukrepov ni bilo? Kaj pa tiste potencialno nevarne igrače, ki sploh niso bile prijavljene?

Povedali ste, da „v tem svetu ne morete dati 100-odstotnega zagotovila“, „lahko pa potrdite, da je sistem pripravljen za svoj namen“. Kateri namen, gospa komisarka? Za namen iskanja bližnjic pri varnosti, da ne razburimo kitajske vlade?

Za ta problem obstaja le ena rešitev, gospa komisarka: prepovejte vsak uvoz kitajskih igrač, dokler kitajska vlada ne bo sposobna 100-odstotno zagotoviti, da se v Evropi nevarne igrače ne bodo prodajale. Šele takrat boste izpolnjevali svojo najpomembnejšo funkcijo, ki je resnično varovanje naših otrok pred smrtjo zaradi kitajskih igrač. In zapomnite si, gospa komisarka, le napredek Kitajske ni dovolj, saj je že smrt enega otroka ena smrt preveč.

Predsednik. – Gospod Matsakis, opravičujem se, da sem napovedal, da imate le eno minuto časa za govor. To je bila naša napaka, res ste imeli dve minuti. Ljudem, ki govorijo v jeziku, ki ni njihov prvi jezik, vedno dam več časa. Vaša angleščina je čudovita.

Roberta Angelilli, v imenu skupine UEN. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, glede varnosti igrač ne sme biti nobenih popuščanj; masoven umik igrač iz Kitajske s trga je postavil varnost potrošnikov nazaj v ospredje te razprave, zlasti varnost naših najmanjših potrošnikov, ki pogosto nimajo glasu ali moči, da bi se branili.

Dejansko obstaja zelo donosen trg s proizvodi, ki predstavljajo nevarnost za zdravje, trg, ki vsako leto ustvari ogromne količine denarja in išče neskončne poti in izgovore za legalizacijo tega, kar je resnično nezakonito in škodljivo. Zato podpiramo predloge Komisije za krepitev izvajanja pregledov varnosti izdelkov, predvsem igrač.

Zlasti verjamemo, da je sodelovanje s Kitajsko in Združenimi državami temeljnega pomena za ustavitev pretoka nevarnih proizvodov, namenjenih na evropski trg. Številni ukrepi, kot je splošno preverjanje varnostnih ukrepov in varnostnega pakta med proizvajalci in uvozniki, morajo imeti prednostno vlogo za ponovno pridobitev zaupanja potrošnikov.

Kar zadeva države članice, je bistvenega pomena, da se izboljša sodelovanje med carino in organi, ki so odgovorni za nadzor trgov. Revizija direktive o varnosti igrač je bistvena, da bomo dobili dokončna pravila za načrtovanje ustreznih pregledov na stopnji proizvodnje in carine.

Vendar bom zaključila z besedami, da mora Kitajska nedvomno sprejeti svojo vlogo, Komisija pa mora zahtevati, da to stori. Kitajska mora zagotoviti jamstva ter se mora odločno in brezkompromisno boriti proti nezakonitim praksam, sicer bo morala Evropska unija sprejeti resne ukrepe ter zapreti vrata ponarejanju ter nepošteni in nezakoniti konkurenci.

Hiltrud Breyer, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, ta razprava navzkrižno primerja direktive. Gospa komisarka, direktivo o varnosti proizvodov zamenjujete z direktivo o varnosti igrač. Dejansko imamo se pri izvajanju direktive o proizvodih pojavljajo težave, medtem ko smo priča zakonodajnemu pomanjkanju v zvezi z direktivo o varnosti igrač. Večji nadzor nam pri tem ne pomaga, ker obstajajo varnostne vrzeli, in sicer to, da nevarne kemikalije, na primer, niso prepovedane.

Pred dvema mesecema je komisar Verheugen zagotovil, da bo direktiva o varnosti igrač predstavljena ta teden. Povedal je, da igrače, ki vsebujejo svinec, ne bi smele prihajati na evropski trg. V prvem primeru ni nobenega znaka o reviziji direktive o varnosti igrač.

V drugem primeru mi je komisar Verheugen v pisni obliki priznal, da se je motil, ko je izjavil, da so igrače, ki vsebujejo svinec, v Evropi prepovedane. Tudi to ni prav. Direktivo o varnosti proizvodov zamenjujete z direktivo o varnosti igrač. Zato je zelo nenavadno, ko izjavite, da potrebujemo črtno kodo za posebej nevarne proizvode. Upam, da tega niste mislili za igrače! Nevarni proizvodi niso izgubili ničesar v rokah otrok!

Potrebujemo načelo preprečevanja. Prav tako ni nobenih opozorilnih sporočil o magnetih. Kaj pa opozorila o igračah, ki vsebujejo rakotvorne snovi? V Evropi imamo poliaromatične ogljikovodike. Prepovedali bomo njihovo uporabo v avtomobilskih gumah, vendar so dovoljeni v igračah, čeprav gre za rakotvorne snovi. Ta razprava je absurdna, ker navzkrižno primerjate obe direktivi.

Prosim vas, da se v vašem drugem odgovoru osredotočite na direktivo o varnosti igrač ter odgovorite na vprašanje, kdaj bo ta direktiva končno predložena in kdaj – kot smo predlagali v naši resoluciji – bodo zapolnjene pravne vrzeli; prosim, da teh dveh stvari ne zamenjujete več. Nadzor je dober, vendar so zakoni boljši.

Eva-Britt Svensson, v imenu skupine GUE/NGL. – (SV) Gospod predsednik, seveda je povsem nesprejemljivo, da so otroci izpostavljeni igračam, ki predstavljajo tveganje za njihovo zdravje. Večina od nas je mnenja, da lahko v EU mirno kupujemo igrače z oznako CE. Vse ostalo je nedojemljivo. Vendar v resnici neprostoovoljno kupujemo igrače, ki vsebujejo rakotvorne snovi in svinec. Težko je verjeti, da se te snovi uporabljajo v igračah, ki jih otroci pogosto stavijo v usta! Varnost otrok zahteva takojšnje ukrepanje s strani Komisije. Interesi proizvajalcev, dobaviteljev in uvoznikov glede dobička ne smejo nikoli imeti prednosti pred zdravjem otrok. Že ena sama nevarna igrača je preveč.

Malcolm Harbour (PPE-DE). – Gospod predsednik, zahvaljujem se komisarki Kunevi, da je na naš predlog danes prišla v sejno dvorano, ter ji čestitam za njen pozitiven odnos in odločnost pri delovanju. Od prvih pogovorov v septembru je bila na Kitajskem. Videli smo rezultate tega. Popolnoma jasno je tudi povedala, da „o varnosti potrošnikov ne more biti sklenjen kompromis“. To neomajno verjamemo vsi.

S praktičnega vidika so številni kolegi že izpostavili, da je to zelo zapletena zadeva, v katero je vpletenih veliko strani. Zato pozdravljam zagotovitev komisarke Kuneve, da bo sodelovala z državami članicami, da bodo lahko okrepile svoje kapacitete za pregledovanje, preverjanje in ustavljanje nevarnih pošiljk, ki so lahko pravilno identificirane zaradi vzpostavljenih informacijskih tokov. Bodimo realni. Govorimo o zelo velikem številu proizvajalcev in zelo velikem številu izdelkov.

Vseeno nočemo demonizirati tistih proizvajalcev igrač, ki že opravljajo odlično delo in proizvajajo privlačne, dobro zasnovane igrače z visoko vrednostjo, ki jih potrošniki in njihovi otroci cenijo po vsej Evropski uniji, in ki so, kot se vsi zavedamo, zelo pomembne za razvoj otroka. Popolnoma napačno je pokazati le na Kitajsko, kot je to storil naš kolega s Cipra v svojem zelo čustvenem in neliberalnem govoru. Izdelki izhajajo tudi iz veliko drugih držav. Najpomembneje je zagotoviti kakovostne modele že od začetka in to, da odgovorni inženirji sodelujejo s svojimi dobavitelji ter poskrbijo, da se izvaja nadzor. Verjemite mi, da veliko kitajskih proizvajalcev igrač dosega zelo visoke standarde kakovosti. To morajo izvajati vsi in to morajo začeti takoj. To zato, ker ključne odločitve, ki se sprejemajo zdaj, pred letošnjim božičem, zadevajo igrače, ki jih bodo otroci dobili naslednji božič. O tem govorimo, zato delamo že vnaprej in zato je zelo pomembno, da je danes prišla komisarka.

Arlene McCarthy (PSE). – Gospod predsednik, cilj pogovora tega večera in komisarkina izjava morata seveda biti močan znak za potrošnike in Kitajsko ter tiste, ki dobavljajo igrače iz tretjih držav, da smo trdno odločeni, da bomo z našega trga odstranili strupene igrače. Videli smo, da odstranitev številnih igrač pred božičem pomeni, da moramo še naprej izvajati pritisk, če želimo videti dejanja. Vendar dodajam tudi, komisarka, da je bilo v zadnjih racijah v moji regiji – Manchesteru – zaseženih čez 20 000 nelegalnih in ponarejenih igrač v skupni vrednosti 150 000 EUR. Gotovo so bile namenjene zapolnitvi vrzeli zaradi odstranitve igrač.

Zato morajo zakoniti dobavitelji in proizvajalci igrač dosegati najvišje varnostne standarde, če nočemo ogroziti svojih otrok z nevarnimi ponarejenimi igračami. Torej, naj kot predsednik parlamentarnega odbora za varstvo potrošnikov jasno povem, kaj pričakujemo, da boste z našo pomočjo dosegli, komisarka. Želimo, da se opravi nujen pregled evropske zakonodaje o varnosti igrač, da se bomo lahko spoprijeli z novimi problemi iz tretjih držav, uvozom iz Kitajske ter seveda novimi in nevarnimi modeli igrač, kot so magneti, ki so se pojavili po izvorni direktivi iz leta 1995. Zastarela je in je ni treba pregledati. Ta zakon moramo podpreti z močnejšim, razumnim izvajanjem in nadzorom, da bomo zagotovo ujeli nizkokakovostne proizvajalce.

Komisarka, osebno vas podpiram in vas bom podpiral tudi v prihodnje, tudi če bo potrebno prepovedati uvažanje nevarnih igrač iz Kitajske. Vendar moramo povedati, da so vaša dejanja obrodila sadove. Izrečenih je bilo že 93 prepovedi uvoza le za Kitajsko, medtem ko od julija poteka tudi 184 preiskav, kar pomeni, da kitajske meje zapušča manj nevarnih igrač. Ta dejanja moramo še okrepiti in vas podpreti, a tudi uvozniki morajo nositi odgovornost za uvoz nevarnih igrač, zato pozdravljam preglede dobavne verige za odpravo vrzeli, ki nastane pri proizvajalcih.

Komisarka, nismo pripravljeni na kompromise o varnosti igrač; morda bodo opozorila premalo. Na primeru ZDA lahko vidimo, da so nekatere igrače prepovedane za mlajše od treh let in da so na nekaterih opozorila za starejše od šestih let; pritožujejo se, da uvažajo naše nevarne igrače z evropskega trga, tako da bi se mogoče morali na tem področju zgledovati po ZDA. Sprejmimo torej hitre in učinkovite ukrepe, da bomo ponovno vzpostavili zaupanje potrošnikov v trg igrač. Obljubljam vam, komisarka, da bo moj odbor sodeloval z vami, da dosežemo ta cilj.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Gospod predsednik, v okviru razprave o varnosti igrač želim usmeriti pozornost na več bolj splošnih vprašanj.

Prvič, liberalizacija trgovine, ki je potekala pod okriljem Svetovne trgovinske organizacije, zaradi česar je evropski trg vse bolj dostopen, ne koristi potrošnikom le po tem, da jim zagotavlja nižje cene za številno blago, ampak predstavlja tudi nevarnosti; zgovoren primer tega so nevarne igrače, o katerih danes razpravljamo.

Drugič, države Jugovzhodne Azije so konkurenčne na evropskem trgu, ker ne pokrivajo vseh stroškov proizvodnje proizvodov. Pogosto ne krijejo stroškov za varstvo okolja, stroškov, ki so povezani z upoštevanjem pravic zaposlenih ali stroškov, ki so povezani z varnostjo blaga, če omenimo le nekatere.

Tretjič, zato je nujno, da ustanove za varstvo potrošnikov in konkurence v državah EU uporabijo instrumente, ki jih imajo na voljo za hitrejši in učinkovitejši odziv na tovrstne razmere ter s trga umikajo ne le nevarne izdelke, ampak tudi njihove proizvajalce ali uvoznike.

Četrtič in zadnjič, Evropska unija mora v stalnih pogajanjih pod okriljem STO v zvezi s širjenjem dostopa na evropski trg od tretjih držav zahtevati, da upoštevajo pravila pravične konkurence ter zlasti za vključitev vseh stroškov proizvodnje v cene izdelkov, obračunane po evropskih standardih.

Heide Rühle (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, gospa komisarka, v odboru sem že navedel, da cenimo vaša prizadevanja ter se vam zanje zahvaljujemo.

Kljub temu nekatera od teh vprašanj poudarjajo stvari, kjer je nekaj v res slabem stanju. Če želite na primer zagotoviti opozorila o magnetih, potem direktiva o varnosti igrač ni dovolj. Direktiva o varnosti igrač žal temelji na novem pristopu. Ta nov pristop pomeni, da so dejavni ustrezni odbori za standardizacijo. Žal odbori za standardizacijo niso bili dejavni, kar zadeva magnetne, prav tako niso bili dejavni na področju rakotvornih snovi. Trenutno so prepovedane le tri rakotvorne snovi, ostale niso. Ko preverjamo direktivo o varnosti igrač, moramo nujno preveriti, ali je ta nov pristop resnično pravi način in ali ni veliko bolj pomembno, da evropski zakonodajalci prav zdaj določijo standarde v sektorju igrač, ker so igrače namenjene predvsem otrokom in otroke je treba posebej zaščititi. Pozivam vas, da ponovno preverite, ali je novi pristop resnično prava pot v tem primeru ter ali dejansko potrebujemo drugačen pristop, ko pregledujemo direktivo o varnosti igrač.

Prav tako želim poudariti, da je to, kar smo poudarili odgovornost uvoznikov, ko pregledujejo paket proizvodov. Ti uvozniki morajo svoje odgovornosti vzeti resno. Upam, da boste vi in Komisija to prav tako podprli v tristranskem pogovoru. Uvozniki morajo biti odgovorni v enaki meri kot proizvajalci.

Nazadnje opozarjam na še eno točko: države članice. Tu je mogoče pokazati, da je lahko direktiva o varstvu proizvodov enostavno preveč šibka. Države članice je treba prisiliti k spremljanju te direktive, poleg tega jih je treba prisiliti, da dejansko postopno umaknejo nekatere proizvode. Žal niso bili vsi postopno umaknjeni.

Iliana Malinova Iotova (PSE). – (BG) Gospa komisarka, obstaja več razlogov za vprašanja, ki sem vam jih zastavila danes. Prvi so vaši odgovori med razpravo o tem vprašanju v odboru za notranji trg in varstvo potrošnikov, ki je bila po mojem mnenju preveč splošna. Drugo je vprašanje v pisni obliki, ki sem ga že zastavila in upam, da bom prejela odgovor danes skupaj z drugimi odgovori. Tretji razlog je naslednji: Vašo pozornost želim posebej usmeriti h Christensenovem poročilu, sprejetem leta 2005 o vključevanju novih držav članic v sistem varstva potrošnikov, ki dopolnjuje ureditev notranjega trga Evropske skupnosti. Poročilo vsebuje priporočila Evropski komisiji, naj nameni posebno pozornost novim državam članicam, med katerimi je tudi moja država.

Izraziti želim svoje osebno mnenje, da ima ne glede na prizadevanja Komisije na tem področju, le tri odstotke Bolgarov občutek, da so kot potrošniki zaščiteni. Zato je moje vprašanje naslednje: kaj je Evropska komisija naredila, da bi zagotovila varnost kitajskih igrač, ki pridejo na trg novih držav članic med božičnimi in novoletnimi prazniki glede na to, da je sistem za varstvo potrošnikov v teh državah šibkejši?

Vicente Miguel Garcés Ramón (PSE). – (DE) Gospod predsednik, gospa komisarka, ne želim dramtizirati, vendar se tu soočamo s težavo, ki vpliva na celotno Unijo. Naj navedem le en primer: v Španijo se vsak dan uvozi 40 000 kontejnerjev z blagom; v več tisoč teh kontejnerjev so igrače.

Sprašujemo se, ali bo pooblaščen sistem nosilcev gospodarskih dejavnosti, ki bo začel veljati 1. januarja 2008, resnično olajšal učinkovite ukrepe za obravnavo tržnih ukrepov, ki ogrožajo zdravje otrok, ter so bili že večkrat obsojeni.

V svoji resoluciji z dne 26. septembra o varnosti proizvodov in zlasti igrač je Evropski parlament pozval Komisijo in države članice, naj sprejmejo ukrepe za zagotovitev, da potrošniško blago v prodaji ne ogroža zdravja.

Čas je, da se pospeši sprejetje potrebnih ukrepov za izvajanje resolucije Evropskega parlamenta. Izboljšati moramo nadzor in spremljanje trgov, ki so bili omenjeni. V času globalizacije igrače niso le še ena oblika blaga. Brez nadzora se bomo srečevali s ponovitvami incidentov, o katerih se je že večkrat poročalo; počasi se bomo vračali h komercialnemu dampingu, poleg tega obstaja tudi možnost, da bo resno ogroženo zdravje potrošnikov, zlasti otrok.

Meglina Kuneva, komisarka. – Gospod predsednik, začela bom z odgovorom gospe Thyssen na to, kaj počnemo za okrepitev pozitivnega vpliva na kitajski trg. Če želimo uspeti, mora Evropa prevzeti vlogo vodje in prav to skušamo doseči. Sistem RAPEX-Kitajska omogoča kitajskim oblastem dostop do podatkov o tveganih kitajskih izdelkih, prodajanih v Evropi, kar je za njih dragocen vir informacij.

Kitajska zdaj vzpostavlja svoj nacionalni sistem zgodnjega opozarjanja, ki posnema evropski sistem. To je velik uspeh za varnost izdelkov na svetovni ravni. Sistem zagotavlja, da se informacije hitro razširijo do lokalnih uradov za ukrepanje, in to mora začeti delovati do konca leta. Če bo to do konca leta začelo delovati, kot je predvideno, si lahko Evropa čestita za velik uspeh, saj je oblikovala vzorčni primer za kitajske organe.

Poudarila bi, da bo naslednje leto v smislu izdelovanja novega memoranduma o soglasju s Kitajsko zelo intenzivno, saj bo sedanji memorandum, ki velja od leta 2006, prenehal veljati v začetku leta 2009. To bo zahtevalo zelo konkretno delo Komisije.

Veliko vas je, ki ste se opozarjali na direktivo o igračah. Ne morem razpravljati o nečem, kar je v pristojnosti podpredsednika Verheugna, saj direktiva o igračah spada na njegovo področje dela, čeprav odlično sodelujemo. Vendar se je treba zavedati, da se sprememba direktive o igračah še pripravlja in bo kmalu predstavljena. Pred srečanjem z vami sem preverila pri službah komisarja Verheugna in pri njem osebno, zato vem, da bo to direktivo Komisija kmalu obravnavala. Prepričana sem, da se njegove službe na vso moč trudijo.

Najina dva pristopa se ne mešata – industrijski pristop direktive o igračah ter pristop, ki ga jaz uporabljam in vključuje direktivo o splošni varnosti proizvodov. Zagotavljam vam, da je razmejitev v Komisiji zelo jasna.

Z novim pristopom želimo doseči prav to – da obe navedeni vrsti kontrole potekata hkrati. Prva vrsta se osredotoča na zahteve igrač kot industrijskih izdelkov in druga vrsta, ki presega ta prizadevanja, se osredotoča na kontrole v katerem koli trenutku o tem, kako varne so igrače za naše otroke. Dober primer so magneti, ki se uporabljajo v igračah. Ti zdaj spadajo pod direktivo o splošni varnosti proizvodov, zato lahko izvajamo kontrole, prepovemo nevarne izdelke in zaprosimo za nov standard, medtem ko so igrače označene z opozorilom, bomo mi oblikovali predlog. Najverjetneje se bodo nekatere vrste rabe standardizirale, medtem ko se bodo nekatere prepovedale. Ta pristop temelji točno na zapolnjevanju vrzeli na področju varnosti z zanesljivo direktivo o splošni varnosti proizvodov. To je odličen primer tega, zakaj moramo hkrati ohraniti oba pristopa.

Začela sem odgovarjati gospe Rühle v zvezi z magneti. Kolegij bo obravnaval mojo prošnjo za sprejetje ciljnih ukrepov, ki zahtevajo določena opozorila na magnetnih igračah, kar bo zapolnilo vrzel, dokler ne bodo ustrezni standardi v celoti obravnavali tega tveganja. Kot veste, je ta postopek precej dolg, vendar o tem ne odloča Komisija. To je zakonodaja, ki jo preprosto izvršujemo v zvezi z načinom izvajanja naših standardov.

Za trenutek bi se rada ustavila pri mnenju, ki ga je izrazil gospod Matsakis. Moje sporočilo je preprosto, ker sem prepričana, da je gospod Harbour odgovoril na dosleden način. Menim, da nevarne igrače nimajo potnega lista in da moramo odgovoriti na nevarnost, od koder koli prihaja. Naj opomnim, da čeprav 50 % nevarnih igrač prihaja iz Kitajske, sem presenečena, ker sploh nismo razpravljali, od kod prihaja ostalih 50 %. Povedati moram, da 30 % nevarnih igrač prihaja prav iz Evrope. Prav zato resno vztrajam pri varnosti ne glede na potni list. Še enkrat je treba premisliti, kako pomembno je zaupanje za naš trg. Te odgovornosti ne bom preložila na druge.

V skladu s členom 1 direktive o splošni varnosti proizvodov morajo vsi proizvajalci zagotoviti varne proizvode in kdor koli postavi proizvod prvič na trg – uvoznik, prodajalec ali proizvajalec – mora preveriti varnost igrač, za katere odgovarja.

V zvezi z gospo Iotonovo bom odgovarjala v bolgarščini, ker je v tem jeziku postavila vprašanje.

komisarka – (BG) Moj odgovor je bil zelo specifičen glede na standarde Komisije. Kar smo storili v zadnjem letu, je namenjeno izboljševanju zakonodaje. Da, del te zakonodaje se nanaša na industrijsko blago ter spada v portfelj drugega komisarja, vendar sodelujemo pri številnih vprašanjih. Nekatera od zastavljenih vprašanj se navezujejo na direktivo REACH, ki prav tako ni v mojem portfelju, vendar, ponovno, delamo vse kar lahko, da bi zagotovili varnost na podlagi obstoječe zakonodaje.

V tem postopku smo opravili številna srečanja z interesnimi skupinami – proizvajalci, pristojnimi nacionalnimi organi, prodajalci na drobno ter številnimi nevladnimi organizacijami.

Poleg tega vam želim povedati, da ne obsojamo nikogar ter da držav ne ločujemo na stare in nove države članice. Varnost blaga je enako pomembna za nove in stare države članice. Poudarjam, da imajo nekatere stare države članice – pred pristopom dvanajstih novih članic – resne težave; teh držav ne mislim zapustiti. Seveda je odgovornost Komisije, kar zadeva izvajanje zakonodaje, zlasti v novih državah članicah, nekaj, kar se mi zdi zelo pomembno. Zato se v novih državah članicah bolj pogovarjam z organi, vztrajam pri nacionalnem proračunu za razvoj organov za nadzor trga.

Gospa Iotova, povem vam lahko, da je na bolgarskem trgu 180 inšpektorjev. Včeraj, dejansko danes zgodaj zjutraj, sem se dodatno pogovarjala z udeleženci varnostne verige; skupaj smo sklenili „Božični pakt“, ki vključuje proizvajalce na evropski ravni, ter trgovce in vladne organe v Bolgariji. Po vztrajnih pogovorih z ministrom za gospodarstvo v Bolgariji, se je število inšpekcij štirikrat povečalo. Zato bom nadaljevala z delom na tem področju in, tako kot zadnjič, želim ponoviti svoje povabilo s tega plenarnega zasedanja, da to storimo skupaj. Prepričana sem, da bomo tako bolj uspešni.

komisarka. – Končujem s tem, s čimer sem začela, to je, da morajo biti naši ukrepi sorazmerni ter temeljiti na solidarnosti in subsidiarnosti, kar nam bo dalo moč, da se spopravimo s to zelo pomembno težavo.

Pozorno sem poslušala vas, vaše prijazne besede in vaše pozive k pospešitvi našega dela. Če bodo kadar koli kakšni primeri, o katerih bi radi govorili z menoj, bom z veseljem nadaljevala.

Predsednik. – Zahvaljujem se komisarki in vsem kolegom, ki so sodelovali v tej razpravi.

Rad bi še nekaj pripomnil: pred nekaj leti je moja starejša hči dobila za darilo gumijasto lutko, narejeno na Kitajskem. Glava je odpadla in znotraj je bil majhen gumijast del, na katerega se glava natakne; kdor koli je naredil to igračo, je nanj narisal majhen obraz, vendar obraz ni bil nasmijan, ampak žalosten, in kdor koli že je to naredil, je skušal povedati nekaj o razmerah, v katerih delajo. Vesel sem današnje priložnosti za izpoved.

Ta razprava je končana.

20. Požarna varnost v hotelih (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o ustnem vprašanju Komisiji v zvezi s požarno varnostjo v hotelih, ki so ga predložili Glyn Ford, Giles Chichester, Graham Watson, Arlene McCarthy, Peter Skinner, baronica Nicholson of Winterbourne, Elizabeth Lynne, Sarah Ludford, Toine Manders, David Martin, Glenys Kinnock, Claude Moraes, Erika Mann, Alexandra Dobolyi, Ana Maria Gomes, Robert Evans, Christopher Heaton-Harris, Reino Paasilinna, Marianne Mikko, Stephen Hughes, Stavros Lambrinidis, Malcolm Harbour, Bill Newton Dunn, Catherine Stihler, Sérgio Sousa Pinto, Jan Andersson, Linda McAvan, Luisa Morgantini, Jan Marinus Wiersma, Harlem Désir, Jo Leinen, Zita Gurmai, Caroline Lucas, Brian Simpson, Barbara Weiler, Christel Schaldemose, Neena Gill, Benoît Hamon, Michael Cashman, Udo Bullmann in Corina Crețu (O-0066/2007 – B6-0385/2007).

Glyn Ford (PSE), avtor. – Gospod predsednik, vprašanje požarne varnosti je pomembno za Evropsko unijo in njene državljane. Rimska pogodba je uvedla skupno načelo prostega pretoka blaga, storitev, kapitala in oseb. Glede ljudi smo poudarjali zdravje, vprašanja varnosti na delovnem mestu in varstvo potrošnikov.

Čprav je mobilnost dela in delavcev skupaj s turizmom ključna za našo ekonomsko blaginjo in izpolnitev lizbonske strategije o konkurenčnosti, ni preprosto zagotoviti, da so evropski državljani, kot potrošniki ali delavci, enako varni pred nevarnostjo požara, kadar bivajo ali delajo v hotelih v državah članicah EU.

Unija je pristojna za zdravje in varnost. Omejujemo hrup kosilnice, vendar ne omejujemo možnosti, da umremo v požaru. Varstvo potrošnikov pomeni, da nas skrbi varnost dvigal in pomičnih stopnic, vendar

nas ne skrbi varnost hotelov. Komisarka je pravkar rekla, da so naši ukrepi sorazmerni. Sprašujem se, ali meni, da je sorazmerno, ker nismo sprejeli nobenih ukrepov v zvezi z varnostjo v hotelih.

Gasilni škropilni sistemi so zelo učinkoviti, saj pogasijo ali omejijo 99 % požarov v začetni stopnji. Nihče še ni umrl v hotelu, ki ima škropilni sistem, v EU. Vendar je v Uniji samo od leta 2003 v požarih umrlo več kot 60 ljudi v hotelih, v katerih škropilne naprave niso nameščene.

Tragično je, da so bili to poletje trije od takšnih požarov v mojem volilnem okrožju v hotelu Penhallow v Newquayu v Cornwallu, ko je požar ušel izpod nadzora, ker ni bilo škropilnih naprav. Ena izmed smrtnih žrtev, je bila invalidna ženska, ki ni mogla brez pomoči priti iz stavbe. Kaj počne Komisija, da bi zaščitila takšne ljudi?

Komisarka trdi, da je Komisija subsidiarna. Zresnite se. Koliko ljudi je v EU umrlo zaradi hrupa kosilnice ali v nesreči z dvigalom ali pomičnimi stopnicami od leta 2003? Vendar se je Komisiji zdelo primerno državam članicam v zvezi s temi področji vzeti avtonomijo.

Predpisi o požarni varnosti v EU se glede določbe o škropilnih napravah zelo razlikujejo, med Madžarsko, ki ima verjetno najpopolnejšo, ter Francijo, ki ima zdaj najvišjo smrtnost in nobene določbe.

Nekatere najnaprednejše verige evropskih hotelov, kot je Accor Group, zdaj v novih hotelih nameščajo škropilne sisteme in sledijo korakom ameriških hotelov, kot so Hilton, Marriot in Sheraton.

Ampak tega ni dobro prepustiti samoupravljanju. Za vsaj eno zvezno državo subsidiarnost ni izgovor za neukrepanje. V ZDA so po zakonu vsi novi hoteli požarno zaščiteni s škropilnimi napravami. Zvezni uslužbenci ne morejo zahtevati povrnitev stroškov, če na službenem potovanju ne bivajo v hotelu s škropilnim sistemom.

Pozivamo Komisijo, da prouči uvod direktive, ki opredeljuje minimalno določbo v vseh državah članicah, ki določa, da morajo imeti vsi novi hoteli z več kot 20 posteljami nameščene škropilne naprave po vsej zgradbi ter da morajo imeti obstoječi hoteli z več kot 20 posteljami škropilne naprave vsaj na hodnikih in izhodnih poteh. To ne bi bila prevelika ekonomska obremenitev: stalo bi manj kot dodatna 2 %. Seveda morajo imeti obstoječi hoteli dovolj časa za izpolnitev zahtev, ampak želimo ukrepati zdaj in nočemo čakati na trenutek, ko nas bo javnost prisilila v ukrepanje po kakšni veliki tragediji, ko bi umrlo na stotine ljudi.

PRESEDUJOČI: ONESTA

Podpredsednik

Meglana Kuneva, komisarka. – Gospod predsednik, strinjam se, da požari predstavljajo stalno nevarnost življenju potrošnikov. Glede na raziskave znaša število smrtnih žrtev na milijon prebivalcev na leto v Združenem Kraljestvu 0,8, v Španiji 6, v Franciji 11,8, na Švedskem 15,7 in v Nemčiji 7,3. To je zame kot komisarko za varstvo potrošnikov zelo skrb vzbujajoče. Hvala vam, ker ste se spomnili na to pomembno vprašanje.

Naj vas spomnim na tragičen primer britanske družine, v katerem sta oktobra 2006 v hotelski sobi na Krfu umrla dva otroka zaradi zastrupitve z ogljikovim monoksidom. V zvezi s tem primerom sem od vas prejela več pisem. Vzpostavili smo stik z grškimi organi, ki so nas obvestili, da se je hotelu, v katerem se je nesreča zgodila, nemudoma preklicala licenca in od takrat naprej ne posluje. Zavedam se, da v Grčiji potekajo sodni postopki, in upam, da bodo kmalu sprejeli jasno odločitev. To je simboličen primer, vendar na žalost ni edini.

Požarna varnost v hotelih je v središču razprav držav članic zadnjih 20 let.

Prvič, najprej o rezultatih, ki so bili do zdaj doseženi. Priporočilo Sveta 86/666/EGS o požarni varnosti v obstoječih hotelih je pomagalo izboljšati raven varnosti, zlasti v tistih državah, v katerih so bili predpisi redki ali jih ni bilo.

Poleg tega direktiva o gradbenih proizvodih določa posebne zahteve v primeru izbruha požara za vsa gradbena dela, vključno s hoteli. Za zagotovitev stalne uporabe te direktive v državah članicah je bilo sprejetih več ukrepov, kot so skupni sistem za opredelitev požarne odpornosti gradbenih proizvodov in številni usklajeni evropski standardi na področju protipožarne obrambe, alarmov in naprav za opozarjanje.

Poleg tega so se zahteve predloga Sveta, ki obravnavajo nevarnosti v zvezi z električno razsvetljavo, uresničile z direktivo o nizki napetosti.

Vendar je treba še veliko narediti, da bodo vsi hoteli v Evropi dosegli enako stopnjo varnosti, že obstoječi in novi, ne glede na njihovo velikost in namestitvene zmogljivosti. Kot vemo, te zahteve veljajo za hotele, ki imajo najmanj 20 sob.

Komisija je v različnih razpravah z državami članicami ugotovila, da se o skupnih ukrepih na vseevropski ravni v prihodnosti še niso dogovorili, in da je trenutno glavna prednostna naloga ustrezno izvajanje nacionalnih zakonodaj. To vprašanje skladnosti predstavlja problem, ki se ne sme podcenjevati, in to me resnično žalosti.

Zato sem velike hotelske verige, prisotne v Evropi, prosila, naj se 8. februarja 2008 v Bruslju sestanejo z mano. Dokler obstaja ta zakonodaja, se očitno moramo odločiti za takojšnje ukrepe. Razpravljali bomo o vprašanju požarne varnosti v hotelih, jaz pa vam bom nato poročala o rezultatih tega posvetovanja. Če lahko to storimo skupaj s Parlamentom, če bi Parlament želel sodelovati na tem sestanku 8. februarja, bom tega zelo vesela.

Zbiranje vseevropskih podatkov in statistika sta kritična točka: odsotnost statističnih definicij in homogenosti v beleženju požarnih nesreč v državah članicah sta razlog za težavno in netočno primerjanje.

Rada bi nadaljevala s standardizacijo. Standardizacija brez podpore zakonodajnega okvira, kot sta evropska direktiva ali celo revidirano priporočilo, bi zelo zmanjšala svoj vpliv in posledično onemogočila končni cilj zagotavljanja požarne varnosti v hotelih.

Če se vrnemo k vprašanju škropilnih naprav: njihova učinkovitost pri zmanjševanju uničujočih posledic požarov je dokazana, vendar stroški namestitve in vzdrževanja niso vedno združljivi z vrstami hotelov, ki v Evropi prevladujejo, torej majhni, družinski hoteli.

Poleg tega odločitev o obveznosti škropilnih naprav ali drugih protipožarnih naprav v hotelih spada pod izključno pristojnost držav članic. Z veseljem bi razpravljala z državami članicami in podprla take ukrepe, če so jih države članice pripravljene sprejeti.

Ob tem razvoju na regulativnem področju je treba omeniti, da hoteli sprejemajo pravila o samoureditvi, ki temeljijo na učinkovitosti, ter metode načrtovanja. Menim, da moramo hotelske verige, kot je Accor, pri njihovih prizadevanjih podpreti.

Komisija se ne ukvarja le s požarno varnostjo v hotelih, ampak se prek celovite strategije proti požarni ogroženosti osredotoča tudi na vse tiste izdelke, ki so pogostokrat prisotni v hotelih in so najverjetnejši izvor požara ali njegov pospeševalec. Pobude v zvezi s cigaretami z zmanjšano možnostjo vžiga, h katerim je pomembno prispevala gospa McCarthy, predsedujoča odboru za notranji trg in varstvo potrošnikov, vnetljivostjo oblažinjenega pohištva in posteljnega perila ter vžigalniki, ki so varni za otroke, so temelji take strategije.

Veselim se nadaljevanja našega sodelovanja pri tem zelo pomembnem vprašanju, ki je skrb vzbujajoče za vse nas.

Še enkrat se zahvaljujem Parlamentu in zlasti predsedniku, saj sprejemamo konkretne ukrepe na podlagi trenutnih možnosti.

Malcolm Harbour, v imenu skupine PPE-DE. – Gospod predsednik, najprej bi se rad zahvalil svojemu kolegu gospodu Fordu za predložitev tega vprašanja, nocoj govorim v imenu vseh kolegov konservativcev, ki so tu skupno podpisani, zlasti v imenu Gilesa Chichestra, novo izvoljenega vodje konservativne skupine, v čigar volilnem okrožju se je avgusta zgodil grozljiv požar, na katerega je opozoril gospod Ford. Rad bi, da ga vpletem v tematiko vprašanja, ki ga je zastavil gospod Ford.

Tudi sam bom malo zajedljiv v zvezi s tem, ker problematika požarov seveda ni povezana le s hoteli. Pred nekaj tedni se je v središču mojega volilnega okrožja v Warwickshiru v neki industrijski stavbi zgodil zares grozljiv požar, v katerem so štirje prostovoljni gasilci tragično umrli. Popolnih rezultatov raziskave o tem tragičnem incidentu še nismo prejeli, vendar je jasno, da bi stavba morala imeti škropilni sistem, ki ga očitno niso namestili. Zato bi pozornost kolegov nocoj rad usmeril v morebitno razmišljanje o nekaterih širših vprašanjih, ki jih je izpostavila komisarka.

Komisarka je povsem upravičeno poudarila, da direktiva o gradbenih proizvodih, ki bo našemu odboru predložena v začetku prihodnjega leta, obravnava vprašanja o vnetljivosti stavb in gradbenih materialov, vendar mislim, da bo še enkrat preučena. Seveda vprašanje gospoda Forda odpira celotno problematiko standardov izdelave in možnosti za naprave za preprečevanje požarov, kot so škropilne naprave.

Sam bolj podpiram stališče komisarke, mislim, da je pri uveljavljanju ene same zelo drage rešitve potrebna previdnost, zlasti v hotelskem sektorju, v katerem je tako veliko različnih zmogljivosti glede velikosti in obsega.

Vendar se mora glede tega nekaj spremeniti in veseli me, da komisarka v zvezi s svojo značilno pobudo, ki smo jo ravnokar slišali na prejšnji razpravi, že ukrepa ter vabi nekatere od velikih hotelskih verig na sestanke. Vendar pa se mi zdi, da lahko to premaknemo naprej z doslednim izdajanjem informacij za potrošnike in s povečanjem njihove ozaveščenosti o tej temi. Ko bodo urejali hotelske rezervacije, bodo morda pogledali v splet – hoteli zdaj vedno bolj zagotavljajo informacije o protipožarni zaščiti, vendar menim, da se to bistveno razlikuje od države do države. Pogovor o določenem sistemu ocenjevanja za hotele, ki bi temeljil na njihovih inšpekcijskih pregledih in opremi – sistem razvrščanja z zvezdicami, ki se dosledno izvaja, z imetniki hotelov bi bil morda smiseln.

Deluje na mnogih drugih področjih: na primer pri motornih vozilih, za katere je Komisija uspešno uveljavila pobudo za sistem razvrščanja z zvezdicami. Morda lahko upoštevamo nekatere predloge za hitro ukrepanje glede obravnave problema, ki ga je predložil gospod Ford in ga ta predlog predlaga Parlamentu.

Arlene McCarthy, v imenu skupine PSE. Gospod predsednik, kot komisarka že ve, smo imeli številne razprave o splošnem problemu varnosti storitev. Pozdravljam pripravljenost komisarke, da bi resno preučili možnosti izboljšanja razmer za potrošnike.

Mislim, da v varstvu potrošnikov obstaja velika vrzel v zagotavljanju storitev. Je potrošnik, ki je na službenem potovanju ali na dopustu v EU in rezervira hotel lahko prepričan, da je poskrbljeno za varnostne ukrepe za primer požara, zastrupitve z ogljikovim monoksidom in da je kopanje v bazenu varno za otroke?

Kot pri igračah in drugih proizvodih, smo pripravljene naše potrošnike zaščititi. Ko na notranjem trgu izbirajo ali plačujejo storitve se zdi, da varstvo potrošnikov ne deluje ustrezno.

Mnogi potrošniki še vedno mislijo, da so med svojim bivanjem v hotelu upoštevani ustrezni in zelo osnovni varnostni standardi. In kot smo seveda videli, so ti neustrezni.

Menim, da namestitvev gasilnih škropilnih naprav ali detektorjev ogljikovega monoksida ni vesolski inženiring. Mislim, da je požare in smrt mogoče preprečiti, če se zagotovi ustrezne standarde in sisteme.

Odkrito rečeno mislim, da je prepozno – in neprimerno – da bi razveljavili dovoljenje po tem, ko sta umrla otroka, ker dovoljenje sploh ne bi smelo biti izdano.

Komisarki želimo pomagati, da začne z delom za zvišanje standardov, za zmanjšanje tveganja za požar in števila smrtnih žrtev ter za varstvo potrošnikov, zato razmislimo, kako lahko to na najboljši način dosežemo. Predlog gospoda Harboura glede bonitetnega sistema EU je gotovo nekaj, kar nas zanima, vendar mislim, da mora potrošnik do njega imeti lahek dostop in da morajo hotelski sistemi organizatorjev potovanj omogočati potrošnikom, da se sami odločijo, ali želijo letovati v hotelu oziroma letoviški hiši brez varnega bazena, gasilnih naprav ali detektorjev ogljikovega monoksida.

Mislim, da za naše državljane lahko storimo več, lahko preprečimo smrtne izide. Nocoj smo začeli razpravo, vendar verjamem, – in mislim, da je to očitno iz posredovanj poslancev – da je to začetek kampanje za varnejše storitve, za zelo osnovne, najnižje standarde za varstvo ljudi in upam, da bomo v bližnji prihodnosti na tem področju še napredovali.

Wolfgang Bulfon (PSE). - (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, žalostno je, da morajo ljudje umreti, preden se vprašanje požarne varnosti v hotelih končno obravnava. Vsi vemo, da učinkovitih protipožarnih ukrepov ni mogoče izvajati enostavno na evropski ravni, ker se gradbeni predpisi zelo neenako upravljajo po državah članicah in regijah.

Prepričan sem, da je to težavo mogoče rešiti le z zavezujočimi specifikacijami za skladnost z standardi požarne varnosti. To bo učinkovito le, če bomo imeli obvezne, rutinske preglede, ki morajo logično vključevati enoten sistem ocen kakovosti standardov, k čemur je že pozival parlament.

Seveda ne smemo pozabiti, da tehnični ukrepi vedno vključujejo finančne stroške. Ti so lahko zelo visoki in pogosto nepremostljivo finančno breme za majhne in srednje velike hotele. V takšnih okoliščinah morajo države članice podpreti protipožarne ukrepe z zagotavljanjem pomoči, da se lahko gostom zagotovijo najboljše možni varnostni standardi.

Dovolite mi še zadnjo pripombo: Ne verjamem, da je v večini hotelov v Evropi, od katerih jih je večina malih in srednje velikih, rešitev pogajanje z industrijskim kompleksom, torej velikimi konglomerati.

Linda McAvan (PSE). Gospod predsednik, vem, da je komisarka zelo zaskrbljena glede varnosti pred zastrupitvijo z ogljikovim monoksidom v hotelih, saj smo v obdobju zadnjih dveh mesecev razpravljali o smrti dveh otrok iz Yorkshira. Veseli me, da se komisarka zaveda, da je varnost v hotelih več kot samo požarna varnost. Mislim, da je rešitev, ki jo je predlagala gospa McCarthy, na dolgi rok ustrezna.

Izboljšanje varnosti storitev je pomembno, ampak upam, da bo komisarka že na srečanju z lastniki hotelov februarja, katerega se zelo veselim, lahko razpravljala o varnosti pred zastrupitvijo z ogljikovim monoksidom. Ne gre za vprašanje zajetnega finančnega zalogaja za hotelske verige, ker vsak lahko pogleda v splet in prebere, da najvarnejši detektor ogljikovega monoksida v Združenem kraljestvu stane 36 GBP, kar ne predstavlja velikega stroška tudi za najmanjši hotel ali najmanjše podjetje, ki oddaja bivalne prikolice. Zato mislim, da bi morali ta podjetja prositi, naj zagotovijo te varnostne ukrepe zdaj in naj ne čakajo več let na zakonodajo EU.

Družine ne morejo iti na dopust z mislijo, da mogoče svojih otrok ne bodo pripeljale nazaj domov, kot tudi ne morejo svojim otrokom kupiti darila za božič z mislijo, da bi jih to poškodovalo. Zato res upam, da bo komisarka o tem razpravljala s pristojnimi iz hotelskih verig in o tej zelo pomembni temi poročala Parlamentu.

Meglana Kuneva, komisarka. – Gospod predsednik, pred vami se bom takoj obvezala, da bom to temo obravnavala na sestanku s turističnim sektorjem. Ni skrivnost, da je povod za ta sestanek zlasti naš pogovor in zelo žalostna izguba dveh otrok.

Lahko razmišljamo v smeri, kako zagotoviti, da bo ta zakonodaja obvezna, morali pa bi pozorno spremljati razpravo v Svetu in razbrati, kakšno je mnenje držav članic, ter vzpostaviti ravnovesje med tem, kar nekatere države članice že počnejo (na nek način so v prednosti) in katere od obveznih ukrepov, ki jih sprejme Komisija, so pripravljene upoštevati.

Popolnoma sem prepričana, da moramo razpravljati o varnosti storitev, zato sem to vključila v strategijo za varstvo potrošnikov 2007–2013. 21. stoletje ni stoletje proizvodnje. Mislim, da je 21. stoletje v večji meri stoletje storitev in zato sem prepričana, da bi morali te teme obravnavati po konceptu varnosti storitev z osredotočanjem na to, v katerih primerih je potrebno sprejetje zakonodaje in v katerih se lahko bolj zanesemo na samourejanje (kar bi lahko koristno pospešili), da bi naredili vse, kar je v naši moči, in da bi tesno sodelovali z državami članicami, ki bodo na koncu zagotovile podporo, če bo ta zakonodaja sprejeta.

Predsednik. – Ta razprava je končana.

21. Evropsko pogodbeno pravo (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o vprašanju za ustni odgovor za Komisijo o skupnem referenčnem okviru za evropsko pogodbeno pravo, ki ga je postavil gospod Gargani v imenu odbora za pravne zadeve (O-0073/2007 – B6-0386/2007).

Rainer Wieland, avtor. – (DE) Gospod predsednik, gospa komisarka, gospe in gospodje, nobena skrivnost ni, da nam enkrat že ni uspelo izvesti prav tako ambicioznega in potrebnega projekta: Evropskega civilnega zakonika. To je gotovo povezano z dejstvom, da imajo nekateri pravni sistemi v Evropski uniji težave s pisanim zakonom. Prav tako je nedvomno povezano z dejstvom, da imajo nekateri težave s sprejemanjem zamisli, da so vsebinska pravila o podobnih temah v določeni meri povezana ter se vodijo dovolj izključno in obsežno ter da so pravila na terenu določena zunaj oklepajev. Težave so prav tako povezane z dejstvom, da imamo v Evropski uniji skupne korenine, vendar te segajo zelo globoko, nekatere so se razvijale zelo raznoliko, nekatere so zakopane globoko in nekatere so bile žrtvovane poljubni razlagi v korist dnevne politike.

Kot je leta 1956 tako primerno povedal prvi predsednik Zvezne republike Nemčije, Theodor Heuss – bil je liberalec – Evropa je zgrajena na treh gričih: Golgota, Akropola v Atenah in Kapitol v Rimu. Akropola je pri tem simbol za grško učenost, ki je s svojimi velikimi filozofi in političnimi misleci ustvarila središče naše demokracije in državotvornosti. Golgota predstavlja evropske družbene in moralne vrednote, ki se širijo daleč na vsa področja našega življenja, vse od razumevanja družine do človekovih pravic. Kapitol označuje rimsko pravo, ki nam pomaga pri določanju pravne države in smisla za pravičnost.

Vendar, kot je bilo omenjeno, so se naše pravne prakse, čeprav imajo skupne korenine, med seboj oddaljile – pogosto tako daleč, da jih ni več mogoče prepoznati. Zdi se, da je edini temelj te Evropske unije notranji trg. Nekateri bi povedali, da lahko še naprej obstajajo vse pravne tradicije nacionalnih držav. Vendar je to daleč od kakršne koli resničnosti, prav tako je daleč od kakršnih koli življenjskih izkušenj, ko živimo v vse manjšem, hitrejšem in bolj komunikativnem svetu. Bolje kot izrazimo štiri evangelije notranjega trga – prosto gibanje ljudi, blaga, kapitala in storitev – bolje jih bomo lahko izrazili v demokratičnem smislu in ob upoštevanju evropskih moralnih konceptov, bolj jasno bo postalo, da vse to nima nobene vrednosti, če njegove oblike ne moremo postaviti na preskus pravne države in pravičnosti med samimi posamezniki ter med posamezniki in državnim nadzorom.

Enkrat nam že ni uspelo, ko je v Evropi padla železna zavesa in so se države spraševale: imate pravo za nas? Morda je to mogoče razumeti na podlagi prepričanja, da lahko vsako ločevanje nacionalnih pravnih tradicij preživi v Uniji, če se ta lahko pogaja soglasno. V drugo nam mora uspeti. To je morda najresnejši izziv ob vprašanju jezika. Jasneje kot izrazimo naš notranji trg, jasnejše so osnovne potrebe po enotni zakonodaji, ne le vertikalno ampak tudi horizontalno po vsej celini.

Pomaknili smo se naprej. Že zdaj imamo konkurenco v pravnih sistemih. Dobro bi bilo in imeli bi dovolj časa, če to ne bi bila zunanja resničnost. Spor med Evropejci lahko koristi le tistim, ki so močni in že imajo odvečne pravne sisteme. Nismo družina bratov in sester, ki se med seboj pripravljajo tako, da se iskri, vendar so združeni, ko se morajo soočiti z zunanjimi izzivi. Ne dopuščamo, da bi nas zmedli zunanji izzivi. Pozabljamo na svet – obsedeni smo sami s seboj. Želja ljudi po enotnosti torej obstaja, čeprav ustvarja težave v posameznih ureditvah. Ustvarjajo se strahovi na podlagi pooblastil nacionalnih politik, da se ustvarjajo doktrine lastnega interesa – strategija, ki ogroža propad zgodovinskih razsežnosti po vsej celini.

Skleniti moramo sporazum, ker se sicer ne bomo mogli ničesar več oprijeti. Ker veliki načrt ni uspel, se moramo pogovoriti o tem, kaj je možno. Orodje je torej dobro, referenčni okvir je dober, prav tako je dobro, da ugotovimo, kaj je možno in morda še nekoliko več. Evropski parlament je tako večinoma enoten in je to prav tako večkrat izrazil v svojih resolucijah. Zato nas zanima, kako ambiciozna je Komisija pri obravnavi tega cilja. Zato tudi postavljamo vprašanja na tak način.

Celina in njeni prebivalci zahtevajo enotno pravno državo, vsaj v obliki ... za vsako ceno, kar pravosodni delavci imenujejo splošni del. Na tem lahko gradimo; potrebujemo pravico v smislu uravnoteženega kompromisa zakonitih interesov, potrebujemo hitrost, pravo v javni domeni in pravo, ki je razumljivo vsem. Tudi če danes razpravljamo le o pogodbenem pravu, je potreba po ukrepanju na drugih področjih očitna: družinsko pravo, zapuščinsko pravo, upravno pravo – da, celo kazensko pravo. To je metoda, ki je zdaj na preskusu pri tem, kar zdaj začenja Komisija. Ta metoda bo odločilni dejavnik pri odgovoru na vprašanja, v kakšni meri, kako hitro in kako dobro se bomo lahko odzvali na očitne izzive. Številni od nas po svetu čakamo na uspešen primer in številni enostavno pričakujejo, da nam ne bo uspelo.

Meglina Kuneva, komisarka. – Gospod predsednik, ne preseneča dejstvo, da to vprašanje zbujajo pozornost, saj je to resnično ključna in zelo pomembna tema.

Komisija v celoti pozdravlja interes Parlamenta, da sprejema skupni referenčni okvir.

V drugem poročilu o napredku je Komisija napovedala, da bo po tem, ko bodo raziskovalci zagotovili akademski skupni referenčni okvir, pozorno izbrala tiste dele tega osnutka, ki se ujemajo s skupnimi zakonodajnimi cilji. Kot je znano iz odločitve, je treba ta akademski skupni referenčni okvir končati do konca tega leta.

Postopek izbire se bo opravilo v sodelovanju z drugimi ustanovami, vključno s Parlamentom in zainteresiranimi stranmi, in mislim, da bo Parlament, ki ima na tem področju veliko strokovnjakov, kot običajno imel pomembno vlogo.

Komisija se še ni odločila, kako bo nadaljevala z izbiro tistih delov akademskega skupnega referenčnega okvira, ki bodo vključeni v končni skupni referenčni okvir Komisije, saj je ta odločitev odvisna tudi od vsebine osnutka skupnega referenčnega okvira, ki ga bodo pripravili raziskovalci. Komisija se tudi še ni odločila, katere teme pravnega reda EU o pogodbenem pravu bi moral pokrivati skupni referenčni okvir.

Pri sprejemanju te odločitve bo Komisija upoštevala tudi vsebino akademskega skupnega referenčnega okvira (ki ga do zdaj nismo imeli), rezultat novih delavnic na temo skupnega referenčnega okvira ter položaj Parlamenta in Sveta.

Komisija je vseeno večkrat jasno povedala, da skupni referenčni okvir ne bo predstavljal obsežne uskladitve zasebnega prava ali evropskega civilnega zakonika. Prihodnja okvirna direktiva kot rezultat pregleda pravnega reda EU o pogodbenem pravu za potrošnike ni odvisna od rezultata skupnega referenčnega okvira, ki je dolgoročen samostojni projekt.

Komisija bo zagotovila, da bodo deli osnutka raziskav, izbrani za skupni referenčni okvir (in morda spremenjeni) skladni med seboj in z bodočo okvirno direktivo.

Vse te priprave bodo v tesnem sodelovanju izvedli vsi udeleženi generalni direktorati Komisije.

Kar zadeva vprašanja varstva potrošnikov, so moje službe že izpeljale ustrezne delavnice in analizirale rezultat. Rezultati že služijo kot izhodišče za pregled pravnega reda EU o pogodbenem pravu za potrošnike, kar je v veliko pomoč.

Moj kolega komisar, gospod McCreevy, je pred kratkim vodil delavnice o zahtevanih informacijah v zakonodaji finančnih storitev ter o nepoštenih pravilih konkurence za pogodbe medpodjetniškega sodelovanja.

Kar zadeva splošno pogodbeno pravo, nameravajo v službah podpredsednika Frattinija naslednje leto organizirati številne delavnice.

Komisija popolnoma razume, da Parlament želi biti obveščen o tekočem delu glede skupnega referenčnega okvira in želi pri tem sodelovati. Pozdravljamo udeležbo Parlamenta v postopku skupnega referenčnega okvira. Poleg prej omenjenega posvetovanja bo Komisija še naprej na najustreznejši možni način obveščala Parlament o dogajanju, zlasti prek parlamentarne delovne skupine za skupni referenčni okvir.

Zaključujem z zahvalo Parlamentu za njegovo podporo Komisiji pri delu v zvezi s to pomembno zadevo. Vem, da je eden največjih dogodkov v letu 2006 – če se ne motim – potekal na Dunaju in rezultat te konference je bil za naše delo zelo spodbuden.

Klaus-Heiner Lehne, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospod predsednik, gospa komisarka, gospe in gospodje, najprej se vam iskreno zahvaljujem za vašo zavezanost tej zadevi. V preteklih mesecih smo dosegli velik napredek pri razvoju tega projekta. Pri tem moram povedati, da menim, da je ta projekt najpomembnejši v celotnem zakonodajnem obdobju, čeprav je dejansko predzakonodajni in ne zakonodajni projekt.

Seveda imamo kot Parlament velik interes za dejstvo – to je tudi ključni razlog, zakaj smo danes ponovno predložili to vprašanje za ustni odgovor – da zavestno ohranjamo napetost in v teku razpravo, ki ne poteka le na ravni delovne skupine, ki smo jo ustanovili, in na ravni odbora, ampak tudi tu z nami na plenarnem zasedanju. Zato je pomembno, da to vprašanje danes postavimo na dnevni red.

Prav tako želimo nekaj od vas – še vedno ne morete veliko povedati o dokončnem razporedu – ki je s stališča Parlamenta prav tako pomemben, seveda, ob upoštevanju prihajajočih volitev leta 2009, za našo strategijo, kako obravnavati referenčni okvir. V prihajajočem letu bomo pripravili predhodni osnutek, vendar do aprila 2009 ne bomo sprejeli končnega besedila. V vsakem primeru bo tako pozno, da domnevno ne bo več možno natančno obravnavati vsebine v tem zakonodajnem obdobju, zato bo med naslednjim mandatom to moral storiti naslednji parlament.

Ponovno želim zelo jasno poudariti, da menimo, da se referenčni okvir, če ga Komisija sprejme in vstavi v dokument o posvetovanju, ne sme sklicevati le na subjekte pogodbenega prava, poleg tega je Parlament z veliko večino večkrat jasno povedal, da to ne sme preseči okvira čistega pogodbenega prava, da dosežemo zelen učinek.

Prav tako želimo biti posebej pripravljeni na obravnavo možnosti, ali lahko posledično rešimo številne težave, s katerimi se srečujemo na notranjem trgu, in sicer z izbirnim instrumentom za čezmejna podjetja.

Trenutno smo v položaju, ko živimo v srečnem sožitju načela države izvora in načela namembne države, skupaj s številnimi direktivami in evropskimi zakonodajnimi odločitvami z do 28 pravnimi sistemi, od katerih je treba vse izvajati istočasno – odvisno od okoliščin. To v praksi ni prav, ker nihče – noben pravni svetovalec, sodnik ali odvetnik – ne more poznati vseh 28 evropskih pravnih sistemov.

Na tej podlagi je izbirni instrument lahko instrument, ki dejansko odpira notranji trg, zlasti za mala in srednje velika podjetja, kot tudi za potrošnike, s čimer se odpirajo raznolike možnosti na notranjem trgu. Vse dejavnosti Komisije in Parlamenta morajo biti namenjene ohranjanju te možnosti odprte, tako da bo v naslednjem zakonodajnem obdobju mogoče sprejeti končno odločitev o tem.

Manuel Medina Ortega, v imenu skupine PSE. – (ES) Gospod predsednik, dejstvo, da smo tu ob tej pozni uri in razpravljamo o skupnem referenčnem okviru, je pokazatelj, da imamo vsaj tisti, ki smo tu, velik interes za to vprašanje, tudi sama komisarka je pokazala zanimanje, ki ga ona in drugi komisarji namenjajo temu vprašanju.

Mislím, tako kot vsi, da je postopek, ki ga je sprejela Komisija, pravílen. Pred začetkom projekta kodifikacije je pomembno, da njegove elemente razumemo z akademskega vidika, mením, da je ta pobuda odlična: Ne gre le za začetek zakonodajnih predlogov, ne da bi jih prej obravnavali. Mením, da je rezultat lahko dokaj dober.

Vendar kar zadeva drugo fazo, s katero se zdaj ukvarjamo, ker nekateri poslanci delujejo ali sodelujejo z parlamentarno skupino, ki spremlja skupen referenčni okvir, ugotavljamo, da smo do zdaj nabrali toliko materiala, da se zdi izbor težaven. Moj kolega poslanec, gospod Lehne, omenja začasni okvir; z drugimi besedami, čeprav je projekt kodifikacije dolgotrajen projekt, je vseeno koristen za nas, ko začnemo iskati smernice za projekt.

Zamisel o okvirni direktivi o tem vprašanju se zdi dobro izhodišče. V vsakem primeru je jasno, da je to, kar smo v zadnjih letih storili za usklajevanje prek postopkov, zakonodaje ter priznavanja in izvrševanja kazni, koristno, vendar ima velike omejitve.

Evropsko pravo na splošno in posebej pogodbeno pravo se lahko razvija le z določitvijo nekaterih načel. Mením, da je lahko Parlament kot institucija odličen instrument, ki je v pomoč Komisiji, ker so v njem zastopani različni pravni sistemi in različne nacionalne zakonodaje, poleg tega je lahko odličen referenčni okvir za ugotavljanje, v kakšni meri bodo predlogi za uskladitev končno sovpadali z nacionalnimi pravnimi sistemi.

Usklajevanje v Evropski uniji je precej težavna naloga iz razlogov, ki jih vsi poznamo, vendar je Komisija sprejela pravi postopek, ko je začela z akademsko fazo in nadaljevala z drugo zakonodajno fazo.

Komisiji zdaj pravím, da v Parlamentu čutím določen časovni pritisk, ker se evropsko povezovanje že dogaja: Evropski državljani se vsak dan srečujejo s praktičnimi težavami, ki jih je mogoče rešiti le prek pravnega usklajevanja. Te praktične težave je obravnavala tudi sama komisarka, ko je predstavila svoje predloge za uskladitev pogodbenega prava o varstvu potrošnikov, ki je le eden od vidikov, ampak dokaj pomemben, ker smo, na kratko, v Evropski uniji vsi potrošniki in je to do določene mere odlično načelo za ukrepanje.

Ne mislim, da gre za vprašanje oblikovanja skupnega referenčnega okvira, ki je povsem teoretično. Kolikor je to mogoče, so podrobnosti najbolj uporabna stvar. Moj kolega poslanec, gospod Lehne, je omenjal pripravo določene oblike izbirnega dokumenta. Model bi bil podoben Enotnemu trgovinskemu zakoniku Združenih držav, ki ga opisujejo kot najmanj enoten kodeks od vseh, ker daje najmanj možnosti za poenotenje. To je možnost, vendar je morda najpomembnejše, da ugotovím, katera načela lahko priznajo vsi pravni sistemi; resnično bomo imeli le to informacijo, ko bomo preučili in upoštevali, kar nam posredujejo akademiki.

Zato, gospa komisarka, mením, da bo Parlament dober sodelavec pri sledečem razvoju te zakonodaje; tu že nestrpno pričakujemo začetek dela, da bomo v letu in pol mandata, ki nam še ostaja, pozitivno prispevali k razvoju te zakonodaje.

Diana Wallis, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, zahvaljujem se komisarki za njen odgovor in vsekakor za njeno zavezanost tej zadevi, ki so jo omenili drugi kolegi.

Vendar sem malo presenečena. Danes zjutraj in včeraj zvečer sem bila v Münstru na Univerzi v Münstru na podelitvi častnega doktorata predsedniku Sodišča. Istočasno je potekalo zasedanje skupine za pravni red o skupnem referenčnem okviru. Povedali so mi, da so razpravljali, med drugim, tudi o navedenih delih akademskega skupnega referenčnega okvira, ki ga bodo mogoče uporabljale vaše službe. Torej ta izmenjava že poteka in poudarjam, da Parlament želi vedeti, kaj se dogaja vseskozi dogaja, zato da lahko spremlja, kako se odvija ta proces.

Komisarka ve, da se Parlament zanima za to celotno zadevo in kako zelo se zavzema zanjo. Odbor, v katerem sem jaz in moji kolegi, bo v prihodnjem letu s slovenskim predsedstvom organiziral sprejem ob proslavitvi akademskega skupnega referenčnega okvira. Zato želím to izkoristiti in nadaljevati delo.

Vendar moramo biti v to vključeni. Že dolgo čutím, da je to pomemben del programa boljše zakonodaje. Ne vem, kolikokrat sem že vstala v zvezi s tem in spregovorila o skladnosti. Vemo, da je skupni referenčni

okvir to že skoraj dosegel in je že skoraj uporaben, ampak mi še vedno nadaljujemo z različnimi deli zakonodaje, ki vsebujejo pravni red, ne da bi se ozrli na temeljna osnovna pravila, ki smo jih že začeli oblikovati v skupnem referenčnem okviru. Gledamo pregled pravnega reda o varstvu potrošnikov in ločeno gledamo časovni zakup. Drugi kolegi se ukvarjajo s plačili ali vprašanji potniškega prometa. Imamo čudovito orodje, ki šele nastaja. Potrebujemo ga in potrebujemo ga nujno.

Sprejemamo in smo hvaležni za delo, ki ga je Komisija kot celota izpeljala, in trud, da so se z zadevo ukvarjali različni generalni direktorati. To je dobra novica.

Komisarka, končam lahko samo s prošnjo, ki sem jo že izrekla, da nam dovolite sodelovati. Vemo, da delo že poteka. Lahko vam stojimo ob strani. Vemo, da je to težavna zadeva glede na Svet. Prosim uporabite naše glasove skupaj s svojimi za energijo in zagon, ki ju ta projekt zasluži, da bo najbolj koristil našim državljanom na notranjem trgu.

Meglina Kuneva, komisarka. – Gospod predsednik, to ni samo vljudnostno: vedno je v veliko zadovoljstvo poslušati ugledne odvetnike govoriti o eni od najpomembnejših stvari, ki so se v zadnjih letih zgodile na področju civilnega prava.

Vendar vem, da želite, da sem čim bolj konkretna. Povem vam, da se mora Komisija leta 2008 odločiti o obsegu glede na čas, časovni razpored, vsebino in obliko skupnega referenčnega okvira in o tem, kako izpeljati navedeno delo v smislu metodologije, človeških virov, finančnih sredstev in razdelitve dela med zadevnimi generalnimi direktorati: za pravosodje, svobodo in varnost, za notranji trg in storitve, za podjetništvo in industrijo, generalnim sekretariatom ter generalnim direktoratom za zdravje in varstvo potrošnikov. Srečanje generalnih direktorjev ali njihovih predstavnikov bo potekalo 11. decembra, to je jutri, z namenom, da se pripravi odločba kolegija leta 2008 o obsegu, vsebini in obliki skupnega referenčnega okvira.

Kot veste in sem vas o tem obveščala, sem o skupnem referenčnem okviru vprašala kolegij komisarjev in jim o tem letos poslala sporočilo. Za neobvezne instrumente je Komisija v pregledu enotnega trga sporočila, da bo pogledala glavne točke takšne pobude na področju finančnih storitev, in mislim, da je to dober znak.

Vsi ste navajali okvirno direktivo v zvezi s pravnim redom varstva potrošnikov. Verjamem, da je to zelo dobra vaja, in kar koli že počnemo s potrošniškim kreditom ali časovnim zakupom, se skušamo izogniti tej koncentraciji na horizontalnem instrumentu, ker verjamem, da zdaj v Parlamentu potrebujemo razpravo o časovnem zakupom. Vendar moramo določiti okvirni obseg in verjamem, da bo odličen preizkus tega, kako enotni smo, ko uskladimo glavne stebre pogodbenega prava kot podporo okvirni direktivi. Seveda se bom z veseljem zavzela za to, da boste osebno obveščeni o tem, kar se dogaja na tem zelo pomembnem področju.

Predsednik. – V skladu s členom 108(5) Poslovnika sem prejel predlog resolucije za zaključek razprave⁽²⁾.

Ta razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo v sredo, 12. decembra 2007.

22. Deseta obletnica pogodbe o prepovedi protipehotnih min (Konvencija iz Ottawe) (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je izjava Komisije o deseti obletnici pogodbe o prepovedi protipehotnih min (Konvencija iz Ottawe).

Meglina Kuneva, komisarka. – Gospod predsednik, zahvaljujem se Parlamentu za priložnost, da razpravljam o tem zelo pomembnem vprašanju in na kratko pojasnim predlog resolucije o svetu brez min, ki smo ga prejeli danes.

Deset let po sprejetju Konvencije iz Ottawe lahko proslavljamo precejšnji napredek pri izpolnitvi njenih ciljev. Sto šestinpetdeset držav je ratificiralo konvencijo in uporaba protipehotnih min se je v zadnjih letih izrazito zmanjšala. Proizvede se manj min in s tem nevarnim orožjem se dejansko ne trguje.

Od sprejetja Konvencije iz Ottawe leta 1997 si je Evropska skupnost prizadevala za njeno vsesplošno uporabo in izpolnitev njenih ciljev. Odprava min je del programa pomoči in razvojnega programa Evropske skupnosti v tretjih državah, ki pokriva širok obseg dejavnosti – uničevanje zalog, izobraževanje o nevarnosti min ter

⁽²⁾ Glej zapisnik.

pomoč, rehabilitacijo ter ponovno socialno in ekonomsko vključevanje žrtev min v družbo. Posebna proračunska postavka, dopolnjena s sredstvi drugih geografskih instrumentov, je podprla strategijo in načrtovanje programov ES za odpravo min. Skupno je bilo v obdobju 2002–2007 temu namenjeno približno 275 milijonov EUR in ES je postala ena od vodilnih donatorjev na svetu. Kot je Parlament omenil v svoji resoluciji, se strategija programov ES za odpravo min zaključí letos. Izvedeno bo ovrednotenje, da se oceni, ali je to pravi odgovor akcijskemu načrtu iz Nairobijia. Predhodna notranja analiza kaže pozitivne rezultate.

S spremembami zunanjih mehanizmov financiranja Komisije leta 2007 je bila proračunska postavka za odpravo protipehotnih min zamenjana z novimi instrumenti zunanje pomoči ES, ki se lahko uporabijo za financiranje primernih dejavnosti za odpravo min. Geografski proračun za razvoj, predpristopna in sosedska politika so zdaj ključni finančni instrumenti. V nujnih primerih je lahko delovanje na področju protipehotnih min in eksplozivnih ostankov vojn financirano iz proračuna za humanitarno pomoč in novega instrumenta za stabilnost, ki omogoča, da so sredstva v primeru krize ali nastajajoče krize hitro pripravljena.

To je nov zakonodajni okvir, ki ga je odobril proračunski organ in v katerem moramo delovati. Vendar ostaja splošni pristop ES nespremenjen: protipehotne mine in druge eksplozivne ostanke vonj je treba upoštevati v širšem kontekstu programa humanitarne pomoči ter dolgoročnih in trajnostnih socialnoekonomskih razvojnih programov. Države, ki želijo pomoč, morajo v prošnjah Evropski komisiji dati prednost odpravi min. Strinjamo se z zaskrbljenostjo Parlamenta, izraženo tudi v komentarjih strategije instrumenta za stabilnost, da se je treba izogniti varnostni vrzeli na tem pomembnem humanitarnem področju.

Čeprav so se sredstva in metode spremenili, se zavezanost ES Konvenciji iz Ottawe nadaljuje. Evropska skupnost je leta 2007 namenila pomoč za odpravo min, ki skupno znaša vsaj 33 milijonov EUR, naslednjim državam: Belorusiji, Bosni in Hercegovini, Kambodži, Cipru, Etiopiji, Gvineji Bissau, Jordaniji, Libanonu, Senegalu in Sudanu.

Parlamentu zagotavljam, da Komisija še vedno odločno sodeluje in podpira izvajanje Konvencije iz Ottawe ter pomaga tretjim državam pri uničevanju zalog protipehotnih min, čiščenju minskih polj in žrtvam.

Stefano Zappalà, v imenu skupine PPE-DE. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, gospe komisarki se zahvaljujem za njen obsežen in izčrpen govor, v katerem je razložila, kaj se je že doseglo na tem področju. Vendar menim, da je to tema, s katero se moramo ukvarjati vsi, ker so – kot je povedala gospa komisarka in sem tudi sam ugotovil – številke zastrašujoče.

Prej smo prejeli podatke o varnosti hotelov in drugih vrstah varnosti; te številke so bile, čeprav je vsako življenje dragoceno, dokaj nizke. Tu govorimo o precej drugačnem položaju: Vsako leto je prizadetih 10 000 do 20 000 ljudi. Po svetu je verjetno več kot pol milijona ljudi, ki so bili pohabljeni v državah zunaj EU, zato je to zelo pomembna zadeva in nobeno naključje ni, da o njej razpravljamo deset let po sprejetju konvencije iz Ottawe; vendar smo v tem parlamentu o njej zadnjič razpravljali le pred dvema letoma. To vprašanje smo obravnavali v resoluciji iz leta 2005 in o njej ponovno razpravljamo tule. O tej temi zdaj ponovno razpravljamo, ker obstaja nevarnost, da bodo ljudje prenehali govoriti o tem.

Gospa komisarka – ponovno se ji zahvaljujem za njene besede – je poudarila nekaj poti za financiranje, po katerih se lahko še naprej borimo proti protipehotnim minam, pri tem posebej poudarjam protipehotne mine. Vendar verjamem, da bi bilo treba še veliko storiti. Preveč svetovnih držav še ni podpisalo konvencije iz Ottawe, preveč držav ima še vedno velike zaloge te vojaške opreme, preveč držav in preveč ozemlja je še vedno pokritega s temi minami, zato moramo odstranjevanje min vzeti zelo resno.

K besedam gospe komisarke želim dodati, da 34 % – takšni so podatki, vendar se bo šele izkazalo, ali je statistika realna ali ne – kakor koli, načeloma je 34 % žrtev protipehotnih min, ki so ostale nameščene na ozemljih, kjer so potekali spopadi, otrok, zaradi česar je to vprašanje še toliko bolj resno. Zato verjamem, gospa komisarka, da ne smemo le nadaljevati s tem programom, ampak ga moramo tudi bolje financirati in za daljše časovno obdobje.

Komisija je že storila veliko; Evropska unija je storila veliko: 335 milijonov v zadnjih desetih letih, 33 milijonov samo v letu 2007; vendar menim, da bi morali Svet, Komisija in države članice sklicati srečanje za pregled konvencije iz Ottawe ter bi morali storiti več za zagotovitev, da vse države po svetu ukrepajo glede te težave ter da se odstranitev min in popolna odprava protipehotnih min uresničijo v bližnji prihodnosti, takoj ko je to mogoče.

Ana Maria Gomes, v imenu skupine PSE. – (PT) Konvencija iz Ottawe je bila rezultat svetovnega in učinkovitega prizadevanja za pravo stvar, ki je združila in še naprej združuje vlade, javna mnenja in nevladne organizacije. Celo nekatere države, ki niso podpisnice konvencije, teh je žal še vedno 37, že delno izpolnjujejo konvencijo.

Zato se ta instrument uporablja kot barometer za merjenje stopnje udeležbe držav v svetovni skupnosti vrednot. Kot je povedala gospa komisarka, je dobro, da se zavedamo, kaj je bilo že doseženo. V desetih letih so države podpisnice konvencije iz Ottawe že uničile več kot 41 milijonov min. Samo lani so Srbija, Črna Gora, Angola, Ciper, Zelenortski otoki in Latvija izpolnili svoje obveznosti in se znebili zalog min. Osemindeset držav od petdesetih držav proizvajalk min je ustavilo proizvodnjo, vključno s štirimi državami, ki niso podpisnice konvencije: Egipt, Finska, Poljska in Izrael.

Vendar bi morala biti proslava od 10-letnici dosežkov tudi priložnost, da poudarimo, koliko je treba še opraviti. Deset držav podpisnic še ni v celoti uničilo njihovih zlog, ki skupaj znašajo 14 milijonov min. Dve od desetih držav podpisnic imata velike zaloge protipehotnih min in ne predvidevata nobenih ukrepov za njihovo uničenje: to sta Etiopija in Irak. Vendar je velika večina min v rokah držav, ki niso podpisnice konvencije. Samo Kitajska ima še vedno na zalogi 110 milijonov kosov tega nečloveškega orožja, medtem ko še vedno nadaljuje z njihovo proizvodnjo. Še bolj presenetljive so ZDA, še ena država, ki ni podpisnica konvencije, morda ker so naš zaveznik, skupaj z evropskimi vojskami se bori na frontah, kot je Afganistan, ki ne le vzdržuje svojih zalog več kot 10 milijonov min, ampak je Pentagon lani celo zahteval nova finančna sredstva za dve novi vrsti min, ki niso združljive s Konvencijo.

Pri tem lahko upamo, da bodo prizadevanja ameriškega kongresa ponovno umirila radodarnost Bele hiše, kar zadeva novo orožje.

Tudi Evropska unija ima še vedno svoja odprta vprašanja, saj Finska in Poljska ne želita ratificirati konvencije. Vendar to ne sme ovirati Evrope pri prizadevanju za čim bolj široko razlago tega, kaj vključuje pojem protipehotne mine. Grozljivo je, da nekateri v tem Parlamentu vztrajajo pri razlikovanju na podlagi uradnih vojaških opredelitev naprav in ne na naravi škode, ki jo povzroči. Civilista, ki je žrtev eksplozije, ker je stopil na protitankovsko mino, ne bodo zanimale podrobnosti tehnične terminologije.

Polkovnik Gadafi je na svoji spletni strani in v celostranskem oglasu, objavljenem v portugalskem tisku v zadnjih dneh vrha med EU in Afriko napadel konvencijo iz Ottawe in branil protipehotne mine kot orožje za revne. Tudi v tem parlamentu želijo nekateri, tako kot ta kriminallec, konvencijo razlagati tako, da se bogatim državam dovoli, da razvijajo in uporabljajo boj sofisticirane različice min, da bi z njimi uresničile domnevne vojaške potrebe. Končno, gospod predsednik, ob upoštevanju tako sramotnega položaja, bi moral biti cilj Evropske unije enostaven: svet brez min, kakršnih koli min, in nobenih civilnih žrtev min.

Marios Matsakis, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, Konvencija iz Ottawe o prepovedi min je zelo uspešna pri reševanju več tisoč življenj in preprečevanju več tisoč resnih poškodb.

Žal je treba še veliko storiti za doseganje občutnejšega zmanjšanja v proizvodnji in uporabi min.

Ker praznujemo deseto obletnico Konvencije iz Ottawe, moramo pozornost nameniti načinom, kako doseči, da bodo vse države sveta podpisale in ratificirale to pogodbo. Menim, da moramo ravnati tako. Prvič, izdati moramo široko objavljeno poimensko črno listo vseh držav, ki niso podpisale in ratificirale konvencije. To do danes zadeva 31 držav, med njimi so na žalost tudi največje države na svetu, to so Kitajska, Indija, Rusija, ZDA in druge.

Drugič, določiti moramo stroge in učinkovite sankcije proti državam na tem seznamu ter jih s tem vsaj poskusiti prisiliti v podpis.

Tretjič, vzpostaviti moramo zelo učinkovit in hiter sistem odstranjevanja min, ki bi ga lahko na zahtevo uporabile države, ki so zaradi stroškov ali pomanjkanja strokovnega znanja nezmožne samostojne obravnave tega problema. Zato moramo povečati vlaganje v raziskave za učinkovitejšo izvedbo razminiranja.

Četrto, zagotoviti moramo, da vse zadevne države izpolnjujejo obveznost ustreznega zagotavljanja zdravstvene in socialne pomoči žrtvam min. V ta namen mora biti revnejšim državam na voljo primernejši sistem financiranja.

Petič, čas je, da svojo pozornost usmerimo ne samo k protipehotnim minam, ampak k vsem minam ter tudi k drugim vrstam orožja, ki lahko ubija ubijanja še po koncu spora, kot so na primer kasetne bombe.

Girts Valdis Kristovskis, v imenu skupine UEN. – (LV) Gospa komisarka, tudi jaz priznavam dosežke konvencije iz Ottawe. Prav tako želim pohvaliti izredne dosežke Evropske unije pri podpori konvenciji. Vendar nekatere težave ostajajo. V svojih obrambnih strategijah Pakistan, Indija in Kitajska še vedno vztrajajo pri ohranjanju protipehotnih min. Žal se v državi članici Finski to vprašanje pregleduje z namenom, da se izvede možna razprava o nadomeščanju protipehotnih min s kasetnimi bombami, kar za Evropsko unijo ne bi bilo sprejemljivo. Kot je dobro znano, Združene države in Rusija razvijajo novo alternativo konvenciji: mine, ki jih je mogoče nadzorovati in se same uničijo. Pri tem se pojavlja vprašanje: Kako bi morale zdaj ukrepati države članice EU in konvencija iz Ottawe? Te države je mogoče spodbujati, da pridobijo mine naslednje generacije, bolj človeške protipehotne mine. Zato pozivam Evropsko unijo, naj takoj pripravi svoje stališče v zvezi z željo Združenih držav in Rusije po razvoju teh novih protipehotnih min nove generacije ter naj ukrepa proti temu.

Angelika Beer, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, gospa komisarka, gospe in gospodje, kaj je bistvo današnje razprave? V petek želimo kot parlament sprejeti resolucijo, v kateri smo prvič poudarili, da smo priznali deseto obletnico konvencije iz Ottawe, ko smo pripravili razstavo tu v Strasbourgu, vendar smo v tej resoluciji zelo jasno povedali, da ni dovolj, da prepovemo protipehotne mine, prepovedati je treba tudi protitankovske mine.

Deset let obstoja konvencije iz Ottawe je zelo pomembnih, ker je prvič v zgodovini tožba civilne družbe sprožila mednarodno prepoved orožja za masovno uničenje, in sicer protipehotnih min. Zanimivo je, da je edina skupina v Parlamentu, ki ni podprla tega soglasja, izginila takoj po govoru gospoda Zappale. Gospoda Zappalo sem želel vprašati – ob upoštevanju, da se je leta 2005 samo v Afganistanu zgodilo 100 nesreč s protitankovskimi minami – ali je kdaj pogledal v oči pohabljenega otroka, ki se je poškodoval pri eksploziji avtobusa, ter mu povedal, zakaj meni, da so protipehotne mine slabe, protitankovske pa dobre.

Zanima me, ali so on in njegova skupina, kdaj pogledali v oči vojakom, ki so zdaj pohabljeni, ali so pogledali v oči sorodnikom ljudi, ki so pohabljeni ali so umrli zaradi protitankovskih min. Kako lahko upravičijo njihovo uporabo? Nobene razlike ni med dobrimi in slabimi minami, vendar je treba na mednarodni ravni prepovedati tudi protitankovske mine.

Še nekaj želim povedati o vprašanju financiranja. Instrument za stabilnost je seveda potreben in koristen – tudi jaz bom še naprej delala, kar lahko, to zagotavljam kot poročevalka – pri odstranjevanju min v kratkoročnih ukrepih. Prav tako vemo, da srednjeročni ukrep, strategija za odstranjevanje min, ni dovolj. S hitrim približevanjem leta 2009 si prizadevamo za ponovno razpravo o sprejetju neodvisne proračunske postavke. Če tu govorimo o človečnosti, potem potrebujemo jasne resolucije.

Tobias Pflüger, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospod predsednik, konvencija iz Ottawe je uspešna zaradi pritiskov socialnih gibanj. Tega niso začele vlade, ampak gibanje proti protipehotnim minam. V vmesnem času je, zanimivo, konvencijo podpisalo 156 držav, kot tudi 30 nedejavnih oboroženih akterjem. Težava je v tem, da ne zajema protitankovskih min. Te protitankovske mine je prav tako treba prepovedati, ker lahko poškodujejo tovornjake, avtobuse itd.

Izvoz je treba ustaviti, da ne bo več mogoč nadaljnji izvoz po drugih državah. Prav tako je pomembno, da se prepovedo tudi druge mine, ki so povezane zemeljskimi minami. Jean-Claude Juncker je to leta 2004 lepo poudaril. Povedal je, da bi bila prepoved kasetnih bomb logično nadaljevanje prepovedi zemeljskih min. Zelo jasno moram povedati, da skupine, ki oskrbujejo obrambne sile v EU, proizvajajo zemeljske mine. Pri tem se sklicujem na družbe Diehl, Rheinmetall in EADS. Končno je treba odpraviti ta brutalna morilska orožja, zemeljske mine, ne le tu v Evropski uniji, ampak po vsem svetu.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). – Gospod predsednik, vesel sem, da nocoj tu vidim komisarko Kunevo. Dobesedno sem pravkar stopil z letala in nisem pričakoval priložnosti za govor, vendar sem vesel, da sem jo dobil. Verjetno sem eden redkih v Parlamentu, ki smo bili dejansko prisotni pri podpisu Konvencije iz Ottawe pred desetimi leti. Pri kampanji proti protipehotnim minam sodelujem že veliko let. Zato pozdravljam to razpravo.

Menim, da se je zelo pomembno osredotočiti na pravi problem. Pred desetimi leti smo v Ottawi upali, da bo to problem, ki ga bomo v naslednjih desetih letih zares odpravili. Zdaj se, 10 let kasneje, še vedno pogovarjamo o večinoma istih stvareh kot pred desetimi leti, kar se mi zdi velika škoda.

To zadevo moramo obravnavati na drugačen način. Prepoved protipehotnih min nam je uspela, ker so odgovorne oborožene sile spoznale, da lahko zadevno orožje izvzamejo iz svojih orožarn, in so to tudi v celoti podprle. Zelo pozorni moramo biti na vključevanje oboroženih sil v naše razprave, zato je lahko

razširitev prepovedi na vsa ta druga področja nekoristna – ko se na primer pogovarjamo o protitankovskih minah. To je orožje, ki ga še vedno potrebujemo, saj ga uporabljajo odgovorne oborožene sile v naših demokracijah. Vedno moramo s prstom kazati na prave krivce. Prave krivce nekateri ljudje vljudno imenujejo „nedržavne oborožene skupine“. To so dejansko uporniki in teroristi, ljudje, ki jim uporaba tega orožja po vsem svetu najbolj koristi.

Če pogledamo na problem v Afganistanu v tem trenutku: protipehotne mine, ki se še vedno polagajo, polagajo talibani v Afganistanu. To so ljudje, ki povzročajo probleme v tem trenutku. Zato moramo pozornost usmeriti v pravo smer. Pozdravljam to razpravo. Rad bi verjel, da v premagovanje tega problema vlagamo prava sredstva, in to popolnoma podpiram.

Thijs Berman (PSE). – (NL) Gospod predsednik, včasih je res škoda, da ni nobene odprte razprave, da bi lahko odgovoril gospodu Van Ordenu, vendar tega ne bom storil.

Svetovna kampanja proti zemeljskim minam se lahko obravnava kot velik uspeh. Tisoče kvadratnih kilometrov zemljišč je zdaj očiščenih kopenskih min zaradi dela ljudi, ki so veliko tvegali v Bosni, Angoli in številnih drugih državah. Vendar 10 let po konvenciji in Ottawe še vedno nimamo razloga za veselje.

Čprav je 156 držav podpisalo Konvencijo o prepovedi uporabe, kopičenja zaloga, proizvodnje in prenosa protipehotnih min in o njihovem uničenju ter smo zabeležili zmanjšanje – veliko zmanjšanje – v trgovini, se po svetu še vedno vlaga v proizvodnjo zemeljskih min, v to so vključene tudi finančne institucije v Evropi. Nizozemska banka in druge banke ter pokojninski skladi so krivi za to. Tem ustanovam bi bilo treba poudariti posledice njihovih vlaganj v zemeljske mine.

Konec koncev je zaradi zemeljskih min od leta 1975 umrlo milijon ljudi. Vsako leto terjajo več deset tisoč življenj. Med to razpravo bodo terjale vsaj 3 življenja, 70 na dan. Zaradi zemeljskih min je 200 000 kvadratnih kilometrov zemljišč nedostopnih, še vedno pa jih je v obtoku 250 milijonov.

Vladi Mjanmara in Rusije še vedno nameščata mine in to, gospod Van Orden, je nekaj povsem drugega kot „teroristični klub“, vendar ... ruska vlada ... V svetu je še vedno 13 držav, ki proizvajajo zemeljske mine ali si pridržujejo pravico, da v prihodnosti proizvodnjo obnovijo. V ZDA podjetja, kot sta Alliant Techsystems in Textron, še naprej nemoteno proizvajajo mine, ki jih naroča ameriška vlada.

Gospod predsednik, komisarka Kuneva, naložbe v zemeljske mine so prepovedane v Belgiji, vendar so v preostali Evropi podjetja dejavna; eden od poslancev omenja podjetji Rheinmetall in Thales. To dejavnost je treba prekiniti, točno k temu poziva ta resolucija ali bolje rečeno, ponovno poziva, ker je Evropski parlament isto zahteval leta 2005. Države članice EU se morajo skupaj dogovoriti, da nobeno evropsko podjetje ali finančna institucija v prihodnosti ne sme več vlagati v podjetja, ki razvijajo in proizvajajo zemeljske mine. Isto se mora zgoditi v primeru kasetnih bomb in protitankovskih min, ki eksplodirajo takoj, ko se jim nekdo približa.

Na industrijo orožja ne vplivajo etični argumenti. Grožnja s prepovedjo naložb lahko pomaga. Naj EU sprejme to pobudo in uveljavi izjemo k pravilu, da se politika ne vmešava v naložbeno politiko trgovine in industrije. Ob upoštevanju stvari, ki so prepovedane na podlagi mednarodnih pogodb, je politično vmešavanje moralna in politična obveznost – to je treba vključiti v evropsko in nacionalno zakonodajo, ker je v interesu sveta brez zemeljskih min in brez protitankovskih min, kot je pravilno povedala gospa Beer.

Zanima nas vaše mnenje o tem, komisarka Kuneva. Evropska komisija mora pokazati dolgoročno pobudo na tem področju. Končno, več mora storiti na področju prizadevanja za odstranitev min. Imamo denar, imamo znanje, vendar evropsko prizadevanje zaostaja.

Meglina Kuneva, komisarka. – Gospod predsednik, v zadnjih desetih letih smo veliko dosegli, kot ste mnogi tudi omenili, vendar je jasno, da so pred nami pomembni izzivi.

Vsako leto protipehotne mine ubijejo na tisoče civilistov in na tisoče ljudi izgubi svoje okončine, hkrati protipehotne mine ohranjajo države v pokonfliktni revščini. Zato bomo še naprej izvajali ukrepe v podporo Konvencije iz Ottawe.

Evropska komisija je odločena nadaljevati svoja prizadevanja glede finančne pomoči skupnostim in posameznikom, ki so jih prizadele protipehotne mine, z vsemi razpoložljivimi instrumenti.

Marios Matsakis (ALDE). – Gospod predsednik, z obžalovanjem ugotavljam, da pri tej razpravi, in tudi pri prejšnjih, to sta razpravi o varnosti igrač in razpravi o požarni varnosti v hotelih, v tej sejni dvorani ni bilo prisotnih predstavnikov Sveta. Menim, da je to sramotno.

Predsednik. – To bomo posredovali Svetu.

Ta razprava je končana.

23. Dnevni red naslednje seje: glej zapisnik

24. Zaključek seje

(Seja se je končala ob 22.30.)